

కమ్యూనిజం

సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక

సంపుటి 45

రూ. 15/-

సంచిక 3

2020
మార్చి

530

ఈ సంచికలో...

- ఆర్థిక బడ్జెట్ను “ఐ.సి.యు.”లో ఉంచిన బడ్జెట్
- మార్క్సిజం - లెనినిజం శాస్త్రమా? భావజాలమా?
- సామాజిక వైవిధ్యం - ఆర్థిక వృద్ధి
- అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవ ప్రాధాన్యత
- శ్రామికుల నూతన పలసలు
- ట్రంప్ (అ)శాంతి ప్రణాళిక
- ఏడు దశాబ్దాల వ్యవసాయరంగం పయనం ఎటువైపు?
- సి.పి.ఐ. రాయలసీమ ప్రాంత రాజకీయ శిక్షణ శిబిరం
- యుద్ధాలకు వేదికకానున్న అంతరిక్షం
- ఇంకా...

స్వాతంత్ర్య సమరయోధ, భారత మహిళా ఉద్యమ నిర్మాత, ప్రముఖ కమ్యూనిస్టు నేత

కామ్రేడ్ హజ్రాబేగమ్

భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ ప్రముఖ నేత స్వాతంత్ర్య సమరయోధురాలు, భారత మహిళా ఉద్యమ నిర్మాత అయిన కామ్రేడ్ హజ్రాబేగమ్ 2003 జనవరి 20వ తేదీన గురుగామ్ లో ఆమె కుమార్తె ఇంటిలో కన్నమూశారు. హజ్రాబేగమ్ ఒక సంవత్సరం పూర్వం ముస్లిం కుటుంబంలో 1910 డిసెంబర్ 22వ తేదీన ఉత్తరప్రదేశ్ లోని షహరాన్ పూర్ లో జన్మించారు. స్వాతంత్ర్యోద్యమంలోను, విప్లవోద్యమాలలోను చిన్న వయస్సులోనే పాల్గొన్నారు.

ముస్లిం మత విద్యాలయంలో చిన్నతనంలో చదివారు. హైస్కూలు విద్యకు లాహోర్ వెళ్లారు. 1926లో సెంట్రల్ కాలేజీలో మెట్రిక్యులేషన్ పాసయ్యారు. మూడేళ్ల తదుపరి ఒక పోలీసు ఆఫీసర్ తో ఆమె వివాహం జరిగింది. ఉత్తర ప్రదేశ్ తిరిగి వచ్చి సామాజిక కార్యక్రమాల్లో హజ్రా బేగమ్ చురుకుగా పాల్గొన్నారు. భర్తకు ఈ విషయం నచ్చకపోవడం వలన ఇద్దరూ 1932లో విడిపోయారు. అప్పటికే ఆమెకు ఒక కుమారుడు పుట్టాడు. ఆ తరువాత ఆయన భారత సైన్యంలో మేజర్ జనరల్ అయ్యారు.

రెండు సంవత్సరాల వయసు గల కుమారునితో హజ్రాబేగమ్ లండన్ లో ఉన్నత విద్యనభ్యసించడానికి వెళ్లంది. అక్కడ అధ్యాపక వృత్తిలో శిక్షణ పొందుతున్న సమయంలోనే అక్కడ పని చేస్తున్న కమ్యూనిస్టు గ్రూపుతో పరిచయం ఏర్పడింది. ఆ రోజుల్లో జరుగుతున్న ఫాసిస్టు - వ్యతిరేక ఉద్యమంలో హజ్రాబేగమ్ అనేక ఫాసిస్టు వ్యతిరేక అంతర్జాతీయ సభలలో పాల్గొన్నారు. అదే సమయంలో సోవియట్ యూనియన్ ను సందర్శించారు. 1955లో భారతదేశం తిరిగి వచ్చిన తరువాత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరారు. లక్నోలో కర్నాట్ హుసేన్ బాలిక పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయురాలిగా చేరారు. అదే సమయంలో రహస్య కమ్యూనిస్టు కార్యక్రమాల్లో ప్రముఖ పాత్ర వహించారు. ఆ రోజుల్లో లక్నోలో అణ్ణాతవాసంలో ఉన్న కామ్రేడ్ పిసి జోషికి ముఖ్య కొరియర్ గా పనిచేశారు. లక్నోలో అభ్యుదయ రచయితల సంఘ మహాసభ జరిగినప్పుడు సజ్జద్ జహోర్, రఫీద్ జహాన్, డాక్టర్ అలీమ్ మొదలైన వారితో కలిసి ప్రముఖ పాత్ర వహించారు. అదే రోజులలో సింధ్ కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ గా పనిచేస్తున్న డాక్టర్ జె.ఎ. అహ్మద్ ను హజ్రాబేగమ్ వివాహమాడారు. పార్టీ ఆదేశాన్ని అనుసరించి ఉభయలూ తమ తమ ఉద్యోగాలకు రాజీనామాలు ఇచ్చి పార్టీ హోల్ టైమర్లుగా చేరారు. అలహాబాద్ కేంద్రంగా చేసుకొని పార్టీ ప్రజా ఉద్యమాల నిర్మాణ బాధ్యతలు స్వీకరించారు. అలహాబాద్ జిల్లా పార్టీ కార్యదర్శిగా కామ్రేడ్ హజ్రాబేగమ్ ఎన్నుకోబడ్డారు. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో ఒక జిల్లా పార్టీ కార్యదర్శిగా ఎన్నుకోబడిన తొలి మహిళా కామ్రేడ్ హజ్రాబేగమ్. 1930 రెండవ అర్థభాగంలో పార్టీ ఆదేశానుసారం కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీలో చేరారు. జాతీయ కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడైన పండిట్ జవహర్ లాల్ నెహ్రూ ఆనాడు జరిగిన ప్రజా సన్నిహిత ఉద్యమాలలో (మాస్

కాంటాక్టు) హజ్రా చురుకుగా పాల్గొన్నారు బహిరంగ వేదికగా కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీలో పనిచేస్తూనే రహస్యంగా ఉన్న కమ్యూనిస్టు పార్టీలో ఆమె పనిచేశారు. ఆనాటి ప్రముఖ కమ్యూనిస్టు నాయకులు ఆర్.డి.భరద్వాజ్ మొదలైన వారితో కలిసి హిజ్రా పనిచేశారు. పార్టీ నిర్ణయం ప్రకారం 1940 ప్రాంతాలలో కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ నుండి తప్పుకొన్నారు. 1940 తరువాత భర్త జెడ్.ఎ అహ్మద్ తో కలిసి అఖిల భారత కిసాన్ సభలోనూ ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమాలలోను పనిచేశారు.

స్వాతంత్ర్యానంతర దశలో హజ్రాబేగమ్ ప్రధానంగా అఖిల భారత మహిళా సంఘ నిర్మాణంలో పనిచేశారు. భారత మహిళా సమాఖ్యను నిర్మించడంలో ప్రధాన పాత్ర వహించారు. ఆ సందర్భంలో దేశం నలుమూలలా విస్తృతంగా పర్యటించారు. మహిళల సమస్యలపైన జాతీయోద్యమంలో స్త్రీల పాత్రపైన అనేక కరపత్రాలు, పుస్తకాలు రచించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కంట్రోలు కమిషన్ సభ్యురాలిగా రెండుసార్లు ఎన్నుకోబడి పార్టీలో క్రమశిక్షణను పెంపొందించడంలో ఎంతో కృషి చేశారు. కామ్రేడ్ జెడ్.ఎ. అహ్మద్ మూడేళ్ల క్రితం కన్ను మూసిన తరువాత కామ్రేడ్ హజ్రాబేగమ్ తమ కుమార్తె సలామా ఇంటికి గురుగామ్ వెళ్లపోయారు.

కామ్రేడ్ హజ్రాబేగమ్ 1940 దశకంలో ఆంధ్రదేశంలో అనేకసార్లు పర్యటించారు. కృష్ణా జిల్లా యువజన మహాసభలు, కాటూరులో జరిగిన జిల్లా మహిళా సభలో పాల్గొన్నారు.

కామ్రేడ్ హజ్రా మృతి వార్త తెలియగానే ఢిల్లీలోని పార్టీ కార్యాలయం అజయ్ భవన్ లో అరుణపతాకాన్ని అవనతం చేశారు. పార్టీ కార్యదర్శి కామ్రేడ్ ఎ.బి. బర్దన్ తన సంతాప సందేశంలో కామ్రేడ్ హజ్రాబేగమ్ కు నివాళులర్పిస్తూ ఆమె తమ జీవితమంతా కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి, మహిళా ఉద్యమానికి, అఖిల భారత రైతు ఉద్యమానికి, అఖిల భారత అభ్యుదయ రచయితల ఉద్యమానికి ధారపోసిన ధన్యురాలని కొనియాడారు.

హజ్రాబేగమ్ ఆంధ్రదేశ పర్యటన విశేషాలు

1937 ఆగస్టు 27వ తేదీన మొవ్వ గ్రామంలో కృష్ణా జిల్లా ద్విత్వీయ యువజన మహాసభ జరిగింది. ఆ సభకు విప్లవకారుడు, కమ్యూనిస్టు ప్రముఖుడు అయిన అన్నాప్రగడ కామేశ్వరరావుగారు అధ్యక్షత వహించారు. శ్రీ బాట్లివాలా సభను ప్రారంభించారు. హజ్రాబేగమ్ సభలో పాల్గొని ప్రసంగించారు. తమ ప్రసంగంలో హజ్రాబేగమ్ “సాహిత్యం కళల ద్వారా ప్రజలను ఉత్తేజపరచాలని, కొత్తపట్నం రాజకీయ పాఠశాల ఉదంతం గురించి నాటకం వ్రాయాలని, కార్మికుల బొమ్మలు, పోస్టర్ల ద్వారా కూడా ప్రచారం చేయాలని, ఆడపిల్లలను (యువతులను) కూడా ఉద్యమంలోకి తీసుకురావాలని అన్నారు.

✱

కమ్యూనిజం

సంపుటి 46 మార్చి 2020 సంచిక 3

విషయ సూచిక

1. జాతీయ, అంతర్జాతీయ రాజకీయ పరిణామాలపై
సీపీఐ జాతీయ సమితి రిపోర్టు 4
2. ఆర్థిక వ్యవస్థను 'ఐసియు'లో ఉంచిన బడ్జెట్
సునీల్ ముఖోపాధ్యాయ 7
3. మార్క్సిజం లెనినిజం శాస్త్రమా?
భావజాలమా? డి. వాసిల్ యేవ్ 9
4. ప్రజాస్వామ్యం, మైనారిటీలపై దాడులు
గోల్వాలర్ సాంస్కృతిక భావజాల ప్రభావమే
మనష్ ఫిర్యాద్ భట్టాచార్జీ 12
5. సామాజిక వైవిధ్యం - ఆర్థిక వృద్ధి
అబుసలేం షరీఫ్ 15
6. భారతదేశములో విద్యా విధానం -
ప్రపంచీకరణ, కాషాయీకరణ ప్రభావం -
ఎదురౌతున్న సవాళ్ళు - పరిష్కార మార్గాలు
కె. రాజశేఖర్ 19
7. అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవ ప్రాధాన్యత
డా. కె.రజనీ 22
8. చరిత్ర సృష్టించిన షహీన్ బాగ్, అమరావతి
మహిళా ఉద్యమాలు విజయ 24
9. శ్రామికుల నూతన వలసలు
ప్రొ. పురేంద్ర ప్రసాద్ 27
10. ట్రంప్ (అ)శాంతి ప్రణాళిక
బుడ్డిగ జమిందార్ 31
11. 72 సంవత్సరాల వ్యవసాయ రంగ పయనం
ఎటువైపు
జి. సాంబశివరావు 33
12. ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం గతం -
వర్తమానం
ఎం.సి.వెంకటేశ్వర్లు 36
13. సీపీఐ రాయలసీమ ప్రాంత రాజకీయ
సైద్ధాంతిక శిక్షణా శిబిరం
కె. రామాంజనేయులు 39
14. యుద్ధాలకు హద్దు కానున్న అంతరిక్షం
దవె వెబ్ 41

సంపాదకవర్గం

ఈడ్డుగంటి వాగేశ్వరరావు (చైర్మన్)
ఎం.సి. వెంకటేశ్వర్లు (సంపాదకుడు)
జి. ఓబులేసు
గద్దం కోటేశ్వరరావు
ఎం. విజయకుమార్

గుజరాత్ ప్రయోగం పునరావృతం

నూటముప్పది కోట్ల భారతీయులకు రాజధాని ఢిల్లీ మహానగరం నేడు ముసుగులు ధరించిన సాయుధ దుండగులు "జైశ్రీరాం" అంటూ ఈశాన్య ఢిల్లీలో మోజేపూర్, చాంద్ బాగ్, భజనపూర్, ఖురేజ్ ఖాస్ తదితర అనేక ప్రాంతాలలో ముస్లిం లక్ష్యంగా చేసుకొని అగ్నికాహుతిజేశారు. ఆ విధ్వంసంలో 38 మందికి పైగా ప్రాణాలు కోల్పోయి మందికి పైగా క్షతగాత్రులు కావడం దేశానికే తలవంపులు. 2002లో ప్రపంచాన్ని విలపించిన గుజరాత్ అమానుష హత్యాకాండ ఢిల్లీలో పునరావృతం కానున్నదా? అదే సమయంలో వెలువడుతున్నాయి.

దేశ ప్రతిష్టకు తలవంపులు తీసుకురావడానికి జరుగుతున్న కుట్రగ హోమండ్ల మంత్రి జి.కిషన్ రెడ్డి వ్యాఖ్యానించడం గుమ్మడికాయల దొంగ ఎవరంటే బుజాలు తరిగేలా చేశారు. అదే విధంగా జాతీయ ప్రధాన మీడియా సిఎఎ అనుకూల సిఎఎ వ్యతిరేక నిరసనకారుల దిత్రించడం వాస్తవాన్ని మభ్యపెట్టడమే అవుతుంది. వాస్తవానికి ఈశాన్య ఢిల్లీలో జరిగిన విధ్వంసం గృహదహనాలు, ఆస్తుల ధ్వంసం, హత్యలు, దాడులు, హిందూ మతోన్మాద కాషాయీకరణ బహిరంగ రహస్యం. ఢిల్లీలోని కాషాయీ దళాలకు తోడు యుపి నుండి వచ్చిన మ. కె.ఎ.ఎ. మత విభజనను తీసుకురావడం ద్వారా సిఎఎ, ఎన్.సి.ఆర్, ఎన్.పి.ఆర్.కు వ్యతిరేకంగా శాంతియుత ఆందోళనలను భగ్నం చేయడం, ముస్లింలలో అభద్రతను సృష్టించడానికి ప్రయత్నమేననుటలో సందేహం లేదు.

జాతీయ స్త్రవంతి నుండి 14 శాతానికి పైగా ఉన్న ముస్లింలను 2002లో మెజారిటీరియనిజాన్ని స్థాపించడానికి జిజేపీ, ఆర్.ఎస్.ఎస్ పన్నిన కుట్రలో భాగమే. ఆ ఎన్.పి.ఆర్. దీనికి వ్యతిరేకంగా ఈశాన్య రాష్ట్రాలతో సహా దేశ వ్యాప్తంగా జరుగుతున్న భాగంగా గత 70 రోజులకు పైగా ఢిల్లీలోని షహీన్ బాగ్ లో మహిళలు నిరసన కార్యక్రమం విషయం జాతీయ, అంతర్జాతీయ దృష్టినికల్పించింది. ఆ ఉద్యమ ప్రభావం ఢిల్లీలో పడింది. ముస్లింలతో పాటు హిందువులు, విద్యార్థులు, యువకులు, మహిళలు, మేధావులు ప్రజలు మద్దతుగా నిలిచారు. పాపుల మీద దాడి లేదు. హత్యలు లేవు, సాయుధ గుండ్లు లేదు. రాళ్ళు విసిరిన ఘటనలు లేవు. ఆస్తుల విధ్వంసం లేదు. ఇన్ని రోజులుగా జరుగుచున్న ఆందోళనలను హింసాత్మకంగా మార్చడానికి కారకులు ఎవరు? దీనికి బాధ్యులు పోలీసులు, కేంద్ర ప్రభుత్వం పాత్ర ఏమిటి?

దీనికి జిజేపీ - ఆర్.ఎస్.ఎస్ హిందుత్వ, అరాచక శక్తులైనప్పటికీ సందర్భంగా షహీన్ బాగ్ ఉద్యమకారులపై కేంద్ర మంత్రి అనురాగ్ ఠాకూర్, ఎం.ఎ.ఎ.ఎ.ఎ. విపంగ్రక్కారు. ముస్లిం వ్యతిరేకతను రెచ్చగొట్టారు. ఢిల్లీ జిజేపీ నాయకులు కపిల్ మిశ్రా వివేక్ ఢిల్లీలో జరిగిన హింసాత్మక ఘటనలకు, రక్తపాతానికి కారణమని మీడియా, ఇతర వ్యక్తులు చేశాయి. శాంతియుత ఆందోళనకారులపై దాడులు చేసిన కాషాయీ మూల ఉండాలనుకుంటే జైశ్రీరాం అని పలకాలి" అన్న నినాదాలను ఇచ్చారంటే ఇంత కంటే పోలీసులు, ఏం కావాలి.

శాంతిభద్రతలను పరిరక్షించవలసిన పోలీసు యంత్రాంగం నిమ్మకు నీరెత్తినట్లుగా పోలీసులు చేసినా ఏ మాత్రం స్పందించకపోగా "మీరు మంటల్లో చనిపోలేద" భయపడుతున్నారు" అని సమాధానం వచ్చిందంటే పోలీసు యంత్రాంగంలో మానవత్వం కేంద్ర హోంమంత్రి అమిత్ షా, ప్రధాని నరేంద్రమోడి శాంతి వచనాలు వల్ల వేయడం వ్యతిరేకంగా రెచ్చగొట్టే ప్రసంగాలు, చేసిన జిజేపీ మంత్రులు, ఎంపీలు, సకాలంలో కాపాడని పోలీసు యంత్రాంగంపై ఏమాత్రం చర్య తీసుకోకపోవడం పలు అనుమానాలు మోజేపూర్ ప్రాంతంలో 16 మంది ముస్లింలు ఇంట్లో దాగి ఉండగా అల్లం మరకం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని, వారికి రక్షణ కల్పించమని ఎన్.డి.ఎ ప్రభుత్వం అకాలిదక్ ఎంపీ పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసినా పట్టించుకోలేదని చెప్పడంతో ఢిల్లీలో ఏ విధంగా ఉందో అర్థమవుతుంది. దీనిని బట్టి చూస్తే ప్రధాని మోడి హోం మంత్రి అమిత్ షా, 2002 గుజరాత్ లో జరిగిన మాదిరి ఢిల్లీని మరో ప్రయోగశాలగా మార్చునున్నారా?

జాతీయ, అంతర్జాతీయ రాజకీయ పరిణామాలపై సీపీఐ జాతీయ సమితి లెవెల్

చేదు ప్రభావం కలిగించిన దేశ పరిస్థితులతో 2019 సంవత్సరం అంతమయింది. కాశ్మీర్ గొంతు నులిమి చంపడం, న్యాయాన్ని తిరస్కరించిన అయోధ్య తీర్పు, సిఎఎ, ఎన్పిఆర్, ఎన్ఆర్సి చట్టాలు దీనికి ఉదాహరణ. దేశం మొత్తంగా పరిస్థితి అల్లకల్లోలంగా మారింది. పాలక బీజేపీ పార్టీ, ఆ పార్టీ అగ్ర నాయకత్వం భిన్నాభిప్రాయాలను ఏమాత్రం గౌరవించకుండా అహంకారపూరితంగా ప్రజా వ్యతిరేక, పేదరిక వ్యతిరేక, మైనారిటీ వ్యతిరేక వైఖరిని అవలంబిస్తున్నారు.

జాతీయ రాజకీయ పరిణామాలు - కాశ్మీర్

జమ్మూ - కాశ్మీర్కు ప్రత్యేక ప్రతిపత్తిని కల్పించిన ఆర్టికల్ 370, 35ఎలను రద్దు చేయడం ద్వారా ఆ రాష్ట్రాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రత్యక్ష నియంత్రణ క్రిందకు తీసుకున్నది. జమ్మూ-కాశ్మీర్ - ఢిల్లీ ప్రజల మధ్య 65 సంవత్సరాలుగా ఏర్పడిన విశ్వాసం, ఒప్పందం ఉల్లంఘించబడ్డాయి. ఇది ఆర్ఎస్ఎస్ అజెండాను ఉద్దేశపూర్వకంగా అమలు చేయడమేనన్నది స్పష్టం. ఈ చర్య కాశ్మీర్, లేదా కాశ్మీర్ ప్రజల అభివృద్ధికి ఏమాత్రం తోడ్పడదు.

ఆర్టికల్ 370 రద్దు చేసినప్పుడు ముందస్తు చర్యగా వేలాది మంది కాశ్మీరి ప్రజలను అరెస్టు చేసి తరలించినట్లుగా కేంద్ర హోం సహాయ మంత్రి జి.కిషన్రెడ్డి పార్లమెంట్లో చెప్పాడు. ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారం 5161 మంది, కాని వాస్తవానికి 1300 మంది ఉంటారని అంచనా. వారందరినీ ఉత్తరప్రదేశ్, ఇతర ప్రాంతాల జైళ్ళకు తరలించారు. ఇప్పటికీ వందల మందిని విడుదల చేయలేదు.

నెలల తరబడి ఇంటర్నెట్ సౌకర్యం రద్దు చేయడంపై సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన ఆదేశాలతో ప్రభుత్వ యంత్రాంగం కొన్ని పరిమితులతో పునరుద్ధరించింది.

పర్యాటకం, రియల్ ఎస్టేట్, ఆగ్రో-ఆహార శుద్ధి తదితర రంగాలలో పెట్టుబడులు పెట్టడానికి నూతన జమ్మూకాశ్మీర్ యంత్రాంగం ప్రపంచ పెట్టుబడిదారులను ఆహ్వానిస్తున్నది. ఇది కాశ్మీరి, కాశ్మీరియత్ గుర్తింపుకు తీవ్ర హానికరం.

అక్కడ పరిస్థితి ఇప్పటికీ ఆందోళనకరంగానే ఉన్నది. భద్రతా బలగాలను దించుతూనే ఉన్నారు. ముగ్గురు ముఖ్యమంత్రులను ఇప్పటికీ గృహ నిర్బంధంలో ఉంచారు. ఆర్టికల్ 370, 35ఎ రద్దు చేసి ఆరు మాసాలు గడిచినా స్థానికులు, వలస కార్మికులలో భయాందోళనలు తొలగలేదు.

ఆ రాష్ట్ర ప్రజల్లో ఆత్మ స్థైర్యం కలిగించడానికి మన పార్టీ కొంత ప్రయత్నం చేసింది. ఆర్టికల్స్ను రద్దు చేసి కర్ఫ్యూ విధించిన 4 రోజుల్లో నేను (సీపీఐ కార్యదర్శి డి.రాజా), సీపీఐ (ఎం) ప్రధాన కార్యదర్శి అక్కడ పర్యటించడానికి ప్రయత్నించాము. మమ్ములను ఎయిర్పోర్టులో నిర్బంధించి వెనక్కు పంపారు.

ప్రతిపక్ష పార్టీలన్నీ కలిసి ఆగస్టు 4 (2019)న మరోసారి శ్రీనగర్

వెళ్ళాము. తిరిగి నిర్బంధించి వెనక్కు పంపించారు. ఎన్ఎఫ్డబ్ల్యు నాయకత్వాన ప్రధాన కార్యదర్శితో సహా ఐదుగురు సభ్యులతో కూడిన నిజ నిర్ధారణ కమిటీని పంపింది. ఆ కమిటీ అనేక మంది ప్రజలను, విద్యార్థులను, పార్టీ కార్యకర్తలను, మహిళలను, సామాన్యులను కలిసి ఒకరి పోర్టును విడుదల చేసింది. అది మీడియాలో విస్తృత ప్రచారం పొందింది. నిర్బంధంలో ఉన్న వారి ఆరోగ్య పరిస్థితులు తెలుసుకోవడానికి ఐడిపిడి నాయకుడు అరుణ్మిత్రా కూడా కాశ్మీర్ను సందర్శించాడు.

అప్పటి నుండి మన పార్టీ కామ్రేడ్స్ తో సమావేశాలు జరిపి బీజేపీ, ఆర్ఎస్ఎస్ చెబుతున్న అసత్యాలను బహిర్గతం చేస్తూ ఇంగ్లీషు, హిందీ, ఉర్దూలో “బుక్లెట్”లను ప్రచురించింది.

ఆ ప్రాంతంలో మన కార్యకలాపాలు నిర్వహించుటకు ఒక వ్యూహంతో ముందుకు పోవాలి. ప్రజలు భయపడుతున్నప్పుడు వారికి సహాయం అందించడానికి ఇదే సమయం. యువకులు, రాజకీయంగా పరిపక్వత కలిగిన హోల్టైమర్లు కావాలి. మన కార్యకలాపాల నిర్వహణ కొరకు త్వరలో నిర్దిష్ట కార్యాచరణ ప్రణాళికను రూపొందిస్తాం.

కాశ్మీర్ ప్రజలు అనేక ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటున్నారు. ఇంత ప్రతికూల పరిస్థితుల్లో పిల్లలు బాగా పరీక్షలు వ్రాయడం ప్రశంసనీయం. భారతదేశంలో కాశ్మీర్ ప్రజల విద్యా స్థాయి, జీవన పరిస్థితులు మెరుగ్గా ఉంటాయి. ఇంటర్నెట్ను బంద్ చేయుట వలన ఆర్థిక వ్యవస్థ కుదేలయిందని, జీడీపీకి రూ. 18 వేలు నష్టం వాటిల్లిందని జమ్మూ-కాశ్మీర్ చాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ ఆరోపించింది.

అయోధ్య తీర్పు వెలువడింది -

లౌకికవాదం, న్యాయం మిగిలే ఉంది.

ఆర్టికల్ 370 రద్దు చేసి రాజ్యాంగంపై తీవ్ర స్థాయిలో దాడి చేసిన తరువాత అప్రతిష్టాకరంగా బాబ్రి మసీదు కూల్చివేతపై సుప్రీంకోర్టు తీర్పు వెలువడింది. కాశ్మీర్ వేడి తగ్గకముందే ఈ తీర్పు దేశ వ్యాప్తంగా ఉద్రిక్తతలను సృష్టించింది. ఆందోళన కలిగించే తీర్పు వచ్చినా ముస్లిం వర్గాలు సహనంతో ఉండటం అభినందించదగ్గ విషయం. అది ఒక వైపు విధ్వంసాన్ని చట్టబద్ధం చేయుటే కాక, మరోవైపు చట్టాన్ని భగ్నం చేసిన వారిని శిక్షించకుండా వదిలేసింది. ఇది తప్పుడు సంకేతాలిచ్చింది.

మొదటగా బీజేపీతో సహా అన్ని రాజకీయ పార్టీలు సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఏ ఒక్క వర్గానికి విజయం కాదని ప్రకటించాయి. ఇటువంటి ప్రకటన మంచిదే అయితే వాస్తవం పూర్తిగా భిన్నమైనది. ప్రభుత్వంలో ఉన్న అనేక మంది బీజేపీ నాయకులు, ఆర్ఎస్ఎస్ అనుబంధ నాయకులు

గొప్ప విజయంగా అభివర్ణించారు. మరో వైపు లౌకికవాదానికి, న్యాయానికి కట్టుబడ్డ ప్రజలు తీర్పు పరిణామాలపై ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. చారిత్రక వాస్తవాలు, సాక్ష్యాలను పక్కన పెట్టి విశ్వాసంపై తీర్పు ఎలా ఉంటుందని ప్రముఖ చరిత్రకారులు, విద్యావేత్తలు, న్యాయకోవిదులు బహిరంగంగానే వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు.

మసీదులో 1949లో రామ, లక్ష్మణుల విగ్రహాలు పెట్టినట్లు, బాబ్రి మసీదును కూలగొట్టడం చట్ట ఉల్లంఘనేనని అత్యున్నత న్యాయస్థానం అంగీకరించింది. నేర పరిధిని తీర్పు ప్రస్తావించింది. 450 సంవత్సరాల పాత కట్టడాన్ని కూల్చడం మాత్రమే కాదు, దేశంలోని భిన్న వర్గాల ప్రజల మధ్య ద్వేషాలను సృష్టించిందని పేర్కొన్నది. మహాత్ముని హత్య తరువాత భారతదేశం బాబ్రి మసీదు కూల్చివేతతో మరోసారి అంతటి దుఃఖాన్ని చవిచూడవలసి వచ్చిందని కెఆర్ నారాయణన్ అన్నాడు.

ఈ విషయంలో న్యాయం చెప్పడంలో తీర్పు విఫలమైంది. సమానత్వం, న్యాయం, రాజ్యాంగబద్ధతను, నైతిక ప్రవర్తన లోపాలను జడ్జిమెంట్ వదిలేసింది. చట్టవిరుద్ధంగా కూలగొట్టిన చర్యను చట్టబద్ధం చేసింది. అదే సందర్భంలో ఆ స్థలాన్ని కూలగొట్టిన వారికి అప్పగించాలని ప్రభుత్వానికి చెప్పింది. మసీదు కట్టుకోవడానికి ఐదు ఎకరాలు కేటాయించాలని కూడా చెప్పింది. న్యాయవ్యవస్థ పాత్రపై అనేక ప్రశ్నలు తలెత్తాయి. రాజ్యవ్యవస్థ విశ్వాసాలన్నింటికీ సమ దూరంలో ఉండాలని, న్యాయవ్యవస్థ స్వతంత్రంగా ఉండాలని రాజ్యాంగ రూపశిల్పి డా.అంబేద్కర్ చెప్పాడు.

ప్రాథమిక విచారణ సందర్భంగా తీర్పు రాజ్యాంగ బద్ధంగా ఉంటుందని చెప్పిన సుప్రీంకోర్టు నవంబరు 11(2019)న ఇచ్చిన తీర్పు వాస్తవాలపై ఆధారపడి కాకుండా విశ్వాసంపై ఆధారపడి ఇవ్వబడింది. దేశంలోని ఇతర న్యాయ సంస్థలపై చెడు ప్రభావాన్ని కలుగజేసింది. దేశంలోని ఇదే విధమైన వివాదాలకు మతతత్వ శక్తులు సుప్రీంకోర్టు తీర్పును దుర్వినియోగం చేసే అవకాశం ఉంది. లౌకికవాద భారతదేశంలో ప్రజల మధ్య మత విభజనకు దీనిని ఉపయోగించుకోగలరు.

దేవాలయం, మసీదు నిర్మాణాలకు ట్రస్టులు ఏర్పాటు చేయాలన్న తీర్పుకు లౌకికవాద రాజ్యాంగ సూత్రాలు, సమానత్వానికి మధ్య వైరుధ్యం ఉంది. విచారణ సందర్భంగా కేసుకు సంబంధించిన పార్టీలు (సంస్థలు)ను ప్రస్తావించడానికి బదులుగా హిందు, ముస్లిం పదాలను ఉపయోగించడం న్యాయ సూత్రాలకు వ్యతిరేకం.

ఈ పరిణామాల నేపథ్యంలో రాజ్యాంగ లౌకికవాద సూత్రాలను, స్వాతంత్ర్యోద్యమ విలువలను కాపాడాలని మన పార్టీ స్వాతంత్ర్యాభిలాషులకు, లౌకికవాదులకు పిలుపునిచ్చింది. వివిధ సెక్షన్ల ప్రజల మధ్య మత ఉద్రిక్తతల సృష్టికి బీజేపీ చేసే ప్రయత్నాలను, ప్రజా వ్యతిరేక స్వభావాన్ని మన పార్టీ కార్యకర్తలు ప్రజలకు వివరించాలని హెచ్చరించింది.

సిఎఎ - ఎన్ఆర్సి - ఎన్పిఆర్

ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న తక్షణ సమస్యలు, అభివృద్ధి, ఆర్థిక వృద్ధి తదితర సమస్యలతో పాటు నిరుద్యోగం, ద్రవ్యోల్బణ సమస్యలను పరిష్కరించడంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం నిరంతర వైఫల్యాలను ఎదుర్కొంటున్నది. వీటికి ప్రాధాన్యత నివ్వకపోగా ప్రజలను పక్కదారి పట్టించి మతతత్వ సమస్యలపై దృష్టి మళ్లించింది. “సబ్ కా సాత్ సబ్ కా విశ్వాస్ సబ్ కా వికాస్” పేరుతో ఆర్ఎస్ఎస్, బీజేపీ అరాచక పాలనను కప్పిపుచ్చుకుంటున్నది.

ఒక పక్క కాశ్మీర్ ఆరు నెలలుగా కర్ఫ్యూ నీడలో ఉంది. మరో వైపు

నిష్ప్రయోజనమైన ఎన్ఆర్సీని అస్సాంలో అమల చేశారు. రాష్ట్రాలన్నింటా అగ్నిని రాజేశారు. ఆర్ఎస్ఎస్ - బీజేపీ అరాచక విధి, ఆయుధం పౌరసత్వ సవరణ చట్టం (సీఏఏ) భారతదేశం రాజకీయ దేశంగా ఉండాలని, కోరుకునే వారికి, రాజ్యాంగ విధి ప్రకారం విశ్వాసమున్న వారికి బీజేపీ ప్రభుత్వం నుండి ఎదుర్కొంటున్నది. ముస్లింలకు పౌరసత్వం కల్పించుటలో విఫలమైంది. ఆఫ్ఘనిస్థాన్, పాకిస్థాన్, బంగ్లాదేశ్ లో వివక్షకు గురైన ముస్లింలకు ఈ చట్టం మాట్లాడుతుంది. దీనికి అనూహ్యమైన నిరసన కుర్రైంది. మోడీ, అమిత్ షాలు పరస్పర విరుద్ధ ప్రకటనలు ఇస్తున్నారు.

పార్లమెంట్ లోపల, బయట ప్రత్యక్ష పార్టీల పాత్రకు, కేరవా బీజేపీ, ఆర్ఎస్ఎస్ మరిచిపోయి అహంకార ముద్ర తీసుకు వ్యవహరిస్తున్నది. హోంమినిస్టర్ అమిత్ షా ఎన్పిఆర్ జాబ్లను పట్టికను ప్రచారాస్త్రంగా ఉపయోగిస్తున్నాడు. ఇది పది సంవత్సరాల ఒకసారి నిర్వహించే ప్రక్రియ. ఎన్ఆర్సీని దేశ వ్యాప్తంగా అమల జరపడానికి ఎన్పిఆర్ను ఉపయోగించుకోవాలన్న పరుషా రహస్య అజెండా ఉంది. చట్ట విరుద్ధంగా వలసదారలెవరైనా దేశం ఉంటే వారిని వెనక్కు పంపుతారు. లేదా జైల్లో పెడతారు. ఆ దుర్వినియోగం సామాన్యులందరికీ తెలుసు. ఇప్పటికే అనేక చట్టాలున్నాయి. సరికొద్దల క్షలాది మంది సైనికులు కాపలా కాస్తున్నారు. అయితే చట్టం చట్ట విరుద్ధ వలసదారులున్నారని ఆరోపిస్తున్నది. ఎందుకైతే నిందించడం కాదా? సైన్యం నైతిక స్థైర్యాన్ని దెబ్బతీయడం కాదా?

ఎన్సీఆర్ కోసం వేల కోట్లు వృధాగా ఖర్చు చేశారు. సమయం, డబ్బు అనవసరంగా ఖర్చయింది. ఈ భయం భీతి గురయి అస్సాంలో 29 మంది చనిపోయారు. ఇది ప్రభుత్వం నుండి ప్రజలను రాజకీయంగా పక్కదారి పట్టించడమే కాదు విఫలమయ్యారు. హిందువులు సైతం వ్యతిరేకంగా మారారు. వాళ్ళు భారతదేశాన్ని నిప్పుల కొలిమిలోకి నెట్టడానికి ప్రయత్నించారు. మోడీ, అమిత్ షాల పథకం ఒక్క దెబ్బకు రెండు పిట్టలన్నట్లుగా ఉంటుంది. ఒకటి ప్రభుత్వ వైఫల్యాల నుండి ప్రజల దృష్టి మళ్లించడం, ప్రజల హిందు - ముస్లింలుగా విడగొట్టి హిందూ రాష్ట్ర దేశం చేయాలని నాలుగడుగులు ముందుకు వేయడం రెండవది.

సిఎఎ, ఎన్ఆర్సీకి వ్యతిరేకంగా ప్రచారం

మన పార్టీ, ఇతర వామపక్ష పార్టీలతో కలిసి ఎన్ఆర్సీ వ్యతిరేకంగా నిరసన ప్రదర్శనలకు ఇచ్చిన పిలుపు జరుగడం ముందు దేశ వ్యాప్తంగా అన్ని వామపక్ష పార్టీలు సంయుక్తంగా 2019 నవంబరు 19న ప్రదర్శనలు నిర్వహించాయి.

ఇదీ బీజేపీ, ఆర్ఎస్ఎస్ విభజన అజెండా అని ది సెక్షన్ తగిన సమాధానం చెప్పాలి. మనదేశ సాంస్కృతిక వైవిధ్యాన్ని రాజకీయ ఏర్పాటును నాశనం చేసే విధానాలను మన పార్టీ పూర్తిగా తిరస్కరించి మొదటగా అయోధ్య వివాదంపై తీర్పు వెలువడింది. రాష్ట్రం పట్టిక చేయడానికి పూనుకున్నారు. ముస్లింలను ఏకాక లకు చేయాలని దురుద్దేశంతో సిఎబి లేదా సిఎఎ తీసుకువచ్చారు. ఎన్పిఆర్, ఎన్ఆర్సీ సిఎఎ ప్రభావం ముస్లింలపై మాత్రమే ఉండదు. అది హిందూ, మత మహిళలు, పేదలు అందరూ సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారని

వారి కుట్రలకు, పెత్తందారీ విధానాలకు వామపక్ష పార్టీలు తిరస్కరిస్తాయి.

లక్ష్యంతో బెంగుళూరులోని మన పార్టీ కార్యాలయంపై దాడి చేసి ధ్వంసం చేశారు. మణిపూర్ పార్టీ కార్యదర్శిని అనేక సార్లు నిర్బంధించారు. ఉత్తరప్రదేశ్ లో మన పార్టీ నాయకులతో సహా మానవ హక్కుల ఉద్యమ నాయకుడు మహ్మద్ ఖోయబ్, మాజీ ఐపీఎస్ అధికారి ఎస్ఆర్ దారాపూరి, అనేక మందిని యోగి ప్రభుత్వం నిర్బంధించింది. ఈ సమస్యలన్నింటిపై ప్రజలను చైతన్యవంతం చేయాలి. మన పార్టీ ముందు స్థానంలో ఉండాలి.

విద్యార్థి ఉద్యమం

బీజేపీ అధికారంలోకి రాక ముందు నుండి జేఎన్యుకి వ్యతిరేకంగా దాడులు చేయించింది. ఈసారి ఢిల్లీలోని జామియా-మిల్లియా - ఇస్లామియా యూనివర్సిటీపై పోలీసులు అమానుషంగా దాడి చేశారు. యూనివర్సిటీలో అత్యధికులు ముస్లిం విద్యార్థులు ఉన్నా అనేక మంది హిందూ విద్యార్థులు కూడా ఉన్నారు.

2019 డిసెంబరు 13న జరిగిన ఈ దాడి ఆ ప్రాంతం మొత్తం ఉద్రిక్తంగా తయారయింది. పోలీసులు, కేంద్ర ప్రభుత్వం విద్యార్థులు, ఆ ప్రాంత నివాసితులపై విచక్షణా రహితంగా దాడులు చేశారు. 2019 డిసెంబరు 14న పార్టీలతో ప్రమేయం లేకుండా భారీ సంఖ్యలో ప్రజలు జంతర్, మంతర్ రోడ్డులో గుమిగూడారు. జామియా, మిల్లియా యూనివర్సిటీ విద్యార్థులపై జరిగిన దాడికి జేఎన్యు విద్యార్థులు కూడా స్పందించారు. విద్యార్థులకు మద్దతుగా ఆక్స్ఫర్డ్ నుండి ఐఐటీ విద్యార్థులు సంస్థలు ముందుకు వచ్చాయి. దేశంలోని వందలాది పట్టణాలలో సామాన్య ప్రజలు నిరసన ప్రదర్శనలు చేపట్టారు.

హర్యాణ, మహారాష్ట్ర, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల ఎన్నికలు

ఇటీవల కాలంలో హర్యాణ, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల ఎన్నికలలో బీజేపీ ఓటమి చెందింది. మహారాష్ట్రలో శివసేన, బీజేపీ ఎన్నికల పొత్తు కుదుర్చు కొన్నప్పటికీ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేయలేకపోయింది.

2019లో జరిగిన పార్లమెంట్ ఎన్నికల్లో మోడీ ప్రభుత్వం గతం కంటే అధికంగా సీట్లు గెల్చుకొని అధికారంలోకి వచ్చినా, శాసన సభ ఎన్నికల్లో స్థానిక సమస్యలే ప్రాధాన్యత వహించుటతో ఓడిపోకతప్పలేదు. మోడీ చరిష్మా జాతీయ సమస్యలు ఏవి పని చేయలేదు.

వామపక్ష పార్టీలు ప్రత్యేకించి మన పార్టీ పరిస్థితి నిరాశాజనకంగా ఉంది. మనకు వచ్చిన ఓట్లను చూసినట్లైతే ప్రజలతో మన సంబంధాలు పూర్తిగా తెగిపోయినట్లు స్పష్టమవుతుంది. కులం, మతం భావజాలం మన ఓటర్లను తుడిచిపెట్టేసింది. నియోజకవర్గ ప్రాతిపదికపై మన ప్రజా పునాదిని పునర్నిర్మించుకోవాలి. ఐక్య సంఘటనల నుండి వామపక్ష పార్టీని మినహాయించడాన్ని అధిగమించడానికి ప్రజా పునాదిని నిర్మించుకోవాలి. మన ఓట్ల శాతం పెరగాలి. రాజకీయ ప్రభావం పెరగాలి.

ఆర్థిక వ్యవస్థ విధ్వంసం

నిరుద్యోగం ఉచ్చ స్థితికి చేరింది. సెంటర్ ఫర్ మోనిటరింగ్ ఇండియన్ ఎకానమి (సీఎంఐ) అంచనా ప్రకారం నిరుద్యోగిత రేటు 7.2 శాతం ఉంది. ఇది కూడా వాస్తవికతను వ్యక్తం చేయడం లేదు. పట్టణ ప్రాంతాల్లో 9.7 శాతం, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో 6.1 శాతం ఉన్నది. మన ఆర్థిక వ్యవస్థను పట్టి పీడిస్తున్న ప్రధాన సమస్యలు వ్యవసాయ రంగ సంక్షోభం, నిరుద్యోగం.

రైల్వేలను ప్రైవేటీకరణ చేయడానికి పూనుకున్నారు. ఎయిరిండియాను అమ్మకానికి పెట్టారు. ఎర్రకోట నిర్వహణను దాల్మియాకి అప్పగించారు. జియోకు లాభాలు కలిగించడానికి బిఎస్ఎన్ఎల్ను నిర్వీర్యం చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలు 45లో పేర్ల అమ్మకానికి పథకాలు తయారు చేశారు. అన్నింటికంటే ప్రధానమైనది రిజర్వు బ్యాంక్ ఖాళీ అయింది. రాబోవు ప్రభుత్వానికి ఖాళీ ఖజానా అప్పగిస్తారు. అవినీతి గతం కంటే ఎక్కువగానే ఉంది. ఆర్థిక స్థితిపై బాధ్యతాయుతమైన మంత్రులు వాస్తవాలను దాచిపెట్టి అసత్యాలకు పూనుకున్నారు. 2024 నాటికి భారత ఆర్థిక వ్యవస్థను ఐదు ట్రిలియన్ డాలర్లు (ప్రస్తుతం 2.8 ట్రిలియన్ డాలర్లు) ఆర్థిక వ్యవస్థను నిర్మిస్తానని ప్రచారం చేసుకుంటున్నది.

అంతర్జాతీయ పరిస్థితి

లాటిన్ అమెరికన్ దేశాలలో ఎన్నికైన ప్రభుత్వాలను కూల్చడానికి అమెరికా ప్రభుత్వం చిన్నపాటి అవకాశం కలిగినా ఒడులుకోవడం లేదు. ఈ నేపథ్యంలో లాటిన్ అమెరికాలో అనేక పరిణామాలు చోటు చేసుకున్నాయి. బోలీవియాలో 13 సంవత్సరాలుగా ఎన్నికల్లో గెలిచి అధికారంలో ఉన్న మూల వాసి తెగకు చెందిన ఇవో మొరేల్స్ను పదవీచ్యుత్తుడిని జేసింది. ప్రజా ఉద్యమం ద్వారా అధికారంలోకి వచ్చిన మొరేల్స్ ఆర్థిక అసమానతలను తగ్గించాడు. దేశాన్ని ఆర్థికాభివృద్ధి వైపు తీసుకెళ్ళాడు. ఆ దేశ జిడిపి 9 బిలియన్ డాలర్ల నుండి 49 బిలియన్ డాలర్లకు చేరుకున్నది. విద్య, ఆరోగ్య సౌకర్యాలను మెరుగుపర్చాడు. ప్రజాస్వామిక పద్ధతుల్లో గెలవలేమని గ్రహించిన మితవాదులు కుట్రపూరితంగా అమెరికా మద్దతుతో ప్రజలను రెచ్చగొట్టి విధ్వంసాన్ని సృష్టించారు. దాంతో సైన్యం ఒత్తిడి చేయుటతో రక్తపాతం సృష్టించడానికి ఇష్టం లేని మొరేల్స్ దేశం నుండి మెక్సికోకి శరణార్థిగా వెళ్ళాడు. అత్యంత ప్రజాదరణ కలిగిన బ్రెజిల్ మాజీ అధ్యక్షుడు లులాడసిల్వాపై నిరాధార అవినీతి ఆరోపణలు మోపి జైల్లో పెట్టించారు. 2019 డిసెంబరు 8న విడుదల చేయబడ్డాడు. కాని ఆయనపై పెట్టిన కేసులను ఉపసంహరించుకోలేదు. శ్రీలంకలో మితవాది అయిన గోటాబయారాజపక్సా అధ్యక్షునిగా గెలిచాడు. గత ఐదు సంవత్సరాల్లో మితవాదులకు అనుకూలంగా జరుగుతున్న ప్రపంచ పరిణామాలలో శ్రీలంక ఎన్నిక కూడా చేరింది. సింహళీయులకు అనుకూలుడు- 2009లో ఎల్టిటిఇపై జరిగిన నేరాలలో అధ్యక్షుడు గోటా బయారాజపక్సాకు ప్రమేయమున్నది. రాజపక్సా ఎన్నిక సింహళ, తమిళ, ముస్లింలు, ఇతర జాతుల మధ్య విభజనకు దారి తీస్తుంది. శ్రీలంకలో చైనా భారీ పెట్టుబడులు పెట్టింది. దాంతో భారతదేశం అభద్రతకు లోనైంది. రాజపక్సే అధ్యక్షునిగా ప్రమాణస్వీకారం చేయటంతోనే భారతదేశం నందర్కించి ప్రభుత్వాధినేతలను కలిశాడు. భారతదేశంతో సంబంధాలకు చైనాతో సంబంధాలు ఆటంకం కాదని ప్రకటించాడు. పాలస్తీనాపై ఇజ్రాయిల్ ఏడు దశాబ్దాలుగా అమానవీ యమైన దాడులు కొనసాగిస్తున్నది. పాలస్తీనీయులను అణచివేస్తున్నది. ఐక్యరాజ్య సమితి తీర్మానాలను సైతం ఉల్లంఘిస్తున్నది. దీనికి అమెరికా అండగా ఉంది. ఇరాన్, ఇరాక్లలో టెర్రరిస్టుల ఏరివేత పేరుతో అమెరికా ఆధిపత్యాన్ని సుస్థిరం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది. ఎమెన్లో సౌదీ అరేబియా అమెరికా అమెరికా ఇచ్చిన ఆయుధాలతో అక్కడి ప్రజలను ఊచకోత కోస్తున్నది. పశ్చిమాసియాలో అమెరికా విచ్చిన్నకర విధానాలను అమలు చేస్తున్నది.

ఆర్థిక వ్యవస్థను “వినియోగ”లో ఉంచిన బడ్జెట్

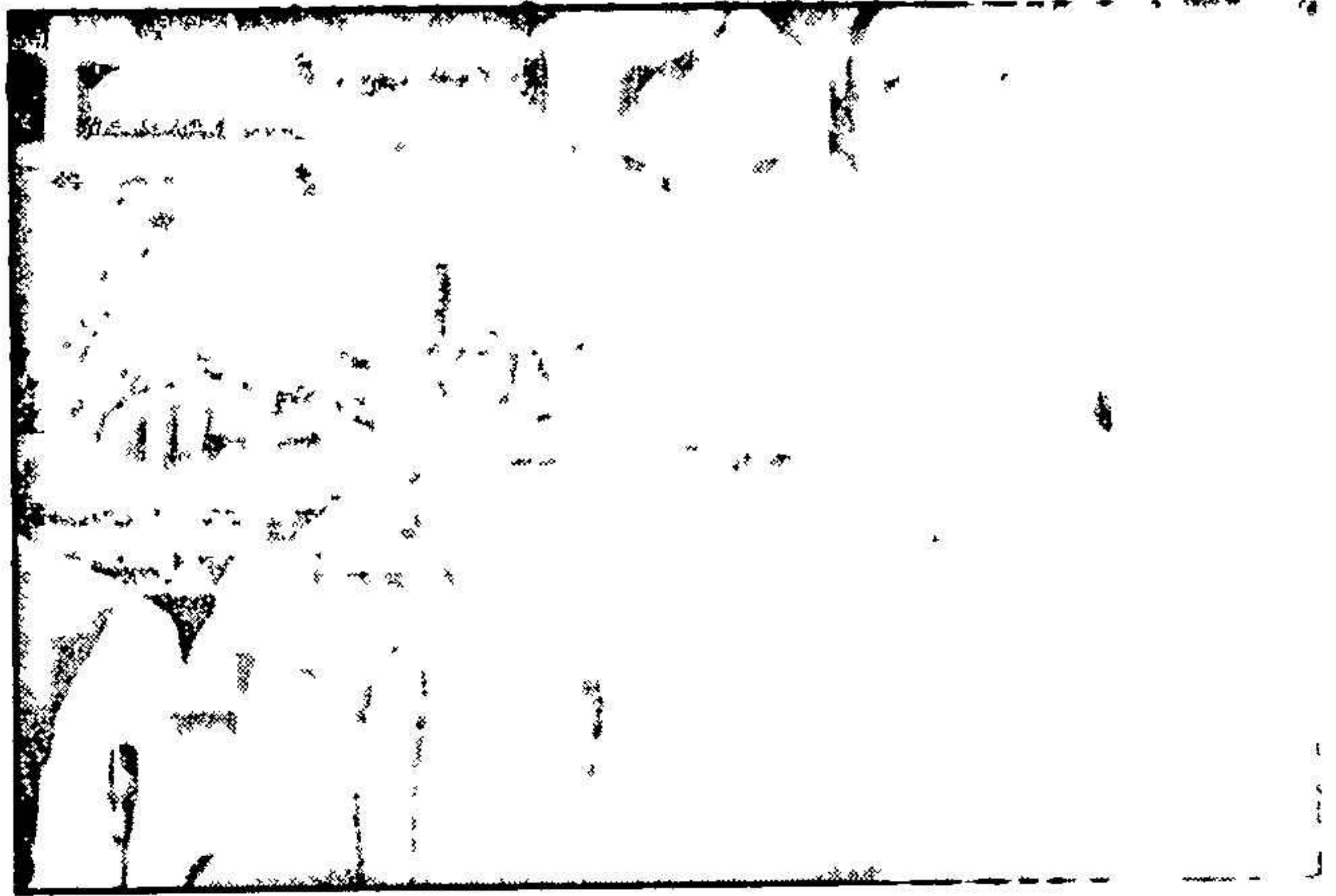
సునీల్ ముఖోపాధ్యాయ

రోగి వ్యాధిని సరిగా గుర్తిస్తే నయం చేయడానికి సహాయపడుతుంది. ఈ సూక్ష్మజ్ఞానం కేంద్ర ఆర్థిక శాఖ మంత్రి ప్రవేశపెట్టిన 2020 కేంద్ర బడ్జెట్‌లో కొరవడింది. బ్యాంక్ వడ్డీ రేట్లలో బహుళ విధాలుగా కోత విధించినప్పటికీ పారిశ్రామిక పెట్టుబడిదారులు పెట్టుబడులు పెట్టడం లేదు. కార్పొరేట్ వర్గాలకు పన్నుల చెల్లింపులో రాయితీలు ప్రకటించినా వారిని సంతోష పెట్టలేకపోయాయి. ప్రస్తుతమున్న సామర్థ్యాన్ని ఉపయోగించుకోలేనప్పుడు పెట్టుబడులు ఎందుకు పెట్టాలని వారడుగుతున్నారు.

ఉదాహరణకు విద్యుత్ ఉత్పత్తి అవసరాలకు తక్కువగానే ఉత్పత్తి జరుగుతున్నా అది కొన్ని సందర్భాల్లో పూర్తిగా వినియోగించుకోబడుట లేదు. ఫలితంగా విద్యుత్ ఉత్పత్తిదారు, ఉత్పత్తి పరికరాల తయారీదారులు నష్టపోతున్నారు. పెద్ద నోట్ల రద్దు కారణంగా లక్షలాది మంది ఉద్యోగాల నుండి తొలగించబడ్డారు. అసంఘటిత రంగంలో ఎదురైన ఈ పరిస్థితి వలన తిరిగి వినియోగ రంగంలో మాంద్యం ఏర్పడింది. కనీసం రూ.5ల బిస్కెట్ ప్యాకెట్‌లను సైతం కొనేవాడు లేడు. కార్లు, వినియోగ వస్తువుల డిమాండ్‌ను గురించి మర్చిపోదాం. ఈ మొత్తం పరిణామం 45 సంవత్సరాల కనిష్ట స్థాయికి నిరుద్యోగం, ఉద్యోగాలలో, కోతకు దారితీసింది. మన వృద్ధి రేటు 3.5 శాతానికి చేరింది. వాస్తవానికి భారతదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ “వినియోగ మాంద్యం - ఉద్యోగాల కోత” అనే విషయాలలోకి నెట్టబడింది. మన ఆర్థిక వ్యవస్థ ద్రవ్యోల్బణాన్ని ఎదుర్కొంటున్నదా అని మన ఆర్థిక వేత్తలు వాదనలు చేస్తున్నారు.

దురదృష్టవశాత్తు కేంద్రంలో ఉన్న ప్రభుత్వం మన ఆర్థిక వ్యవస్థ ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను గుర్తించే ధోరణిలో లేదు. మన ఆర్థిక వ్యవస్థలోని దుష్పరిణామాలను గుర్తించిందా, కాని బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలు భిన్నంగా ఉన్నాయి. మన ఆర్థిక శాఖ మంత్రి వినియోగంలో మాంద్యం ఉన్న విషయాన్ని అంగీకరించే దశలో లేదు. కాబట్టి పేద ప్రజల అనుకూల పథకాలు మహాత్మాగాంధీ జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి పథకం (ఎంజిఎన్ఆర్ఐజీఎ) ఆహార సబ్సిడీలలో కోత విధించడానికి వెనుకాడలేదు. ప్రస్తుత సంవత్సరం “ఎంజిఎన్ఆర్ఐజీఎ”లో ఖర్చు రూ.71 వేల కోట్లు. అయినప్పటికీ రాబోవు సంవత్సరానికి రూ.61,500 కోట్లకు తగ్గించింది.

ఈ ప్రధాన పథకం గ్రామీణ ప్రాంతంలో కొంత మేరకు వినియోగాన్ని స్థిరీకరణ చేయుటకు పరికరంగా ఉపయోగపడుతుంది. అదేవిధంగా ఆహార సబ్సిడీకి గత సంవత్సరం కేటాయించిన రూ.1,84,220 కోట్ల నుండి రూ.1,08,668 కోట్లకు కోత విధించబడింది. ఎరువుల సబ్సిడీ రూ.79,998 కోట్ల నుండి రూ.71,309 కోట్లకు తగ్గించారు. రైతుల ఆదాయాన్ని 2022 నాటికి రెట్టింపు చేయాలన్న తలంపుతో వ్యవసాయ

రంగానికి కేటాయింపులు 4 శాతం పెంచారు. వ్యవసాయ ఉత్పత్తి లేదా పరోక్షంగా 60 శాతం మందికి ఆదాయాన్ని కలుపుకు స్వల్పంగా పెంచడం అపహాస్యంగా ఉంది.

ఆరోగ్య రంగానికి కేటాయింపు 4 శాతం పెరిగింది. పెట్టే ఖర్చు ఆకాశంలో ఉన్నప్పుడు సమస్యల పరిష్కారంలో ప్రాతిపదికగా ఒత్తిడి పెరుగుతుంది. ఈ విధానం ఆరోగ్య పూర్వకంపెనీలను ప్రోత్సహిస్తుంది. కార్పొరేట్ ఆరోగ్య రక్షణ ఉపయోగం కాని సామాన్య మానవుడికి కాదు. వాస్తవానికి రైతు ప్రజలు మాత్రమే ఇన్సూరెన్స్ పరిధిలో ఉన్నారు. ఆదా మినహాయింపు ఉపసంహరించడం ప్రతికూల ప్రభావం కలిగిస్తుంది (ఇన్సూరెన్స్) ప్రాతిపదిక ఆరోగ్య రక్షణ పథకం ప్రపంచ ఆరోగ్య విఫలమయిన విషయం మరిచిపోకూడదు. దీనికి సమాధానం ప్రత్యామ్నాయం ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాలను పటిష్టం చేయాలి. చౌకధరలకు మందులను అందించడంతో పాటు ఆరోగ్య కేంద్ర వైద్య సేవలందించడానికి తగినంత మంది డాక్టర్లు, నర్సులు, పారామెడికల్ సిబ్బందిని ఏర్పాటు చేయడం. ఈ ప్రత్యామ్నాయం రైతు ఉద్యోగాలను సృష్టించడమే కాక, సామాన్య ప్రజలకు అందించడానికి వీలవుతుంది.

విద్యలో విదేశీ ప్రైవేటు పెట్టుబడులకు తలుపులు బార్లు పెట్టే బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలు చేసింది. విద్యార్థుల యొక్క క్రైస్తవ పెంచడానికి ఉపయోగపడుతుందని చెబుతున్నా మిగిలిన దాని విశ్వాసాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నది. కాని అది అధిక వ్యయం కాదు. కాక కొద్ది మందికి మాత్రమే లాభం చేకూరుస్తుంది. ప్రజానీకానికి లాభం చేయదు. విద్య ప్రతి భారతీయుడి మనం నమ్మితే విద్యా హక్కు చట్టాన్ని ఖచ్చితంగా అమలు చేయాలి. ఇది మన ప్రాథమిక, మాధ్యమిక విద్య.

చేయుటే కాక, భౌతిక, మానవ మౌలిక వనరుల అభివృద్ధికి దోహదపడుతుంది. అదే విధంగా నూతన కాలేజీలు, యూనివర్సిటీలు ఉన్నత విద్యా వ్యవస్థను పటిష్టం చేసుకోవలసిన అవసరం ఉంది. ఇవన్నీ ప్రభుత్వం విస్మరించిన ఉద్యోగావకాశాల కల్పన పెద్ద ఎత్తున నృష్టించబడతాయి. అదే నందర్భంగా విద్యా నైపుణ్యతను

విద్యలో విదేశీ ప్రైవేటు పెట్టుబడులకు తలుపులు బార్లా తెరవడానికి బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలు చేసింది. విద్యార్థుల యొక్క నైపుణ్య స్థాయిని పెంచడానికి ఉపయోగపడుతుందని చెబుతున్నారు. ఇది విద్యార్థుల్లో విశ్వాసాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నది. కాని అది అధిక వ్యయానికి దారి తీయడమే కాక కొద్ది మందికి మాత్రమే లాభం చేకూరుస్తుంది తప్ప అధిక ప్రజాసేవానికి లాభం చేయదు. విద్య ప్రతి భారతీయుడి జన్మహక్కుని మనం నమ్మితే విద్యా హక్కు చట్టాన్ని ఖచ్చితంగా అమలు జరపడం మంచి మార్గం. ఇది మన ప్రాథమిక, మాధ్యమిక విద్యా వ్యవస్థను పటిష్టం చేయుటే కాక, భౌతిక, మానవ మౌలిక వనరుల అభివృద్ధికి దోహదపడుతుంది.

విస్మరించజాలము. దీని కొరకు ఆధునిక పాఠ్య ప్రణాళిక, నైపుణ్యం కలిగిన ఉపాధ్యాయుల అవసరం ఉన్నది. దీనికి అవసరమైన ప్రభుత్వం నిధులు సమకూర్చాలి. అన్ని స్థాయిల్లో విద్యా విధానం ప్రైవేటు రంగంపై ఆధారపడటం విద్య ఖరీదు కావడమే కాక సామాన్య ప్రజలకు అందుబాటులో ఉండదు.

ఆర్థికాభివృద్ధికి, ప్రోత్సాహానికి పొదుపు ప్రధానమైన భాగంగా గుర్తించబడింది. ఉద్యోగాలకు, సామాజిక భద్రతకు నష్టం జరిగినప్పుడు సమాజంలో ప్రతి వ్యక్తికి పొదుపు అత్యంత ప్రధానమైన ఆసరాగా ఉంటుంది. ప్రతి వ్యక్తి వర్ష రుతువు కాలంలో ఉపయోగపడుతుందని డబ్బు దాచిపెట్టుకుంటాడు. అయితే ప్రభుత్వం దీనికి భిన్నమైన తాత్విక సిద్ధాంతాన్ని బోధిస్తున్నది. ఆర్థిక శాఖ మంత్రి ప్రోత్సాహాలను రద్దు చేసే మార్గాన్ని ఎంచుకున్నారు. దీని ఫలితంగా బ్యాంకులు రుణాలు ఇవ్వలేని స్థితికి నెట్టబడ్డాయి. ఆమె వాదనలు అర్థరహితమైనవి. రాయితీల తొలగింపు, ప్రోత్సాహకాల రద్దు పొదుపుకేనంటూ హాస్యాస్పదమైన వాదనలను ముందుకు తెచ్చారు. నేను మీకు ఎక్కువ డబ్బు ఇస్తున్నాను ఖర్చు పెట్టండి లేదా పొదుపు చేయండి, అది మీ ఇష్టం. ఈ సందేశం స్పటికం లాంటిది. నీ జీవితానికి సంబంధించి ప్రభుత్వం పాత్ర ఏమీ లేదు. నీవు మార్కెట్ యొక్క అనిశ్చితపై ఆధారపడాలి.

మనకు బాధాకరమైన విషయమేమిటంటే ఇంతటి సుదీర్ఘ బడ్జెట్ను పెట్టిన సమయంలో షేర్ మార్కెట్ పడిపోయింది. సెన్సెక్స్ 1000 పాయింట్లు పడిపోయింది. అతి పెద్ద బడ్జెట్ రోజు ప్రభుత్వానికి ఎక్కువ

భాగం మద్దతుదారులుగా ఉన్న పెట్టుబడిదారుల సంపద ఆవిరయిపోయింది. ఒకే ఒక్క రోజు 3.5 లక్షల కోట్ల రూపాయలు కోల్పోయారు. అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం పన్ను రాయితీ బరువును పెట్టుబడి పెట్టిన వారిపై రుద్దింది. బ్యాంక్ డిపాజిట్లపై వడ్డీ రేటు తగ్గింపు, ఆరోగ్య రక్షణ ఖర్చు పెరుగుట, ఆహార వస్తువుల ధరలు పెరుగుటతో సీనియర్ సిటిజన్లు బ్యాంకు వడ్డీలతో, పెన్షన్ల డబ్బులతో ఆనందాన్ని గడపలేకపోయారు. దయనీయ స్థితికి నెట్టబడ్డారు.

వసూళ్లకు సంబంధించి ప్రభుత్వం నామినల్ జిడిపి రూ.224.89 లక్షల కోట్లలో 10 శాతం పన్నుల వసూళ్ళు, 12 శాతం పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ ద్వారా 22.3 శాతం వస్తుందని అంచనా వేసింది. ప్రస్తుత ఆర్థిక స్థితిలో బడ్జెట్ కేటాయింపులకు నిధుల సమీకరణ చేయడం అంత సులభం కాదు. జీఎస్టీ అమలు విషయంలో తొందరపడి చేసిన నిర్ణయం ఆశించిన ఫలితం ఇవ్వలేదు. కార్పొరేట్ పన్నుతో సహా ప్రత్యక్ష పన్నుల వసూలు పడిపోవడం గమనార్హం. ఈ తరుగుదల కొనసాగినట్లైతే పారిశ్రామిక రంగం అనారోగ్యానికి గురవుతుంది. వచ్చే డిమాండ్లు స్తంభించిపోతాయి. ప్రభుత్వం పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ ద్వారా రూ.1.05 లక్షల కోట్లు లక్ష్యంగా పెట్టుకుంటే రూ.65000 కోట్లను మాత్రమే సమీకరించింది. పెట్టుబడుల ఉపసంహరణకు 2020-21 లక్ష్యం రూ.2.1 లక్షల కోట్లు. దానిలో బ్యాంకులు ఇతర ఆర్థిక సంస్థలలో ప్రభుత్వ షేర్లు అమ్మడం ద్వారా రూ.90 వేల కోట్లు కూడా ఉన్నాయి. ఎల్ఐసి (ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ) మొత్తం షేర్లు 100 శాతం అమ్మాలని

మనకు బాధాకరమైన విషయమేమిటంటే ఇంతటి సుదీర్ఘ బడ్జెట్ను పెట్టిన సమయంలో షేర్ మార్కెట్ పడిపోయింది. సెన్సెక్స్ 1000 పాయింట్లు పడిపోయింది. అతి పెద్ద బడ్జెట్ రోజు ప్రభుత్వానికి ఎక్కువ భాగం మద్దతుదారులుగా ఉన్న పెట్టుబడిదారుల సంపద ఆవిరయిపోయింది. ఒకే ఒక్క రోజు 3.5 లక్షల కోట్ల రూపాయలు కోల్పోయారు. అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం పన్ను రాయితీ బరువును పెట్టుబడి పెట్టిన వారిపై రుద్దింది.

ఆర్థిక శాఖ మంత్రి ప్రతిపాదించారు. ఈ ప్రతిపాదనలను ప్రజలు, ఉద్యోగులు పెద్ద ఎత్తున వ్యతిరేకించారు.

మొత్తం మీద ప్రభుత్వం మన ఆర్థిక వ్యవస్థను అచేతన స్థితికి తెచ్చింది. పునరుద్ధరణకు గల అవకాశాలు దరిదాపుల్లో కనిపించడం లేదు. రుగ్మతలకు గల కారణాలను కనుగొనుటలో విఫలమయింది. ఉద్యోగాల సృష్టికి, వినిమయాన్ని పెంచడానికి ఉత్తేజాన్నివ్వడంలో బడ్జెట్ మార్గాన్ని చూపలేకపోయింది. ఆర్థిక శాఖమంత్రి పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టిన బడ్జెట్ “ఖాళీ కుండకు మోతెక్కువ” అన్న సామెతను గుర్తుకు తెస్తున్నది.

మార్క్సిజం లేనినిజం శాస్త్రమా ? భావ జాలమా ?

డి.వాసిల్ యేవ్

భావజాలాన్ని ఇట్లా నిర్వచించవచ్చు. సిద్ధాంతాలు, భావాల, ఆత్మిక విలువలు, ఆదర్శాలు, ఒక ప్రత్యేకపు వర్ణపు లక్ష్యాలనీ ప్రయోజనాల్నీ వ్యక్తం చేసే కార్యక్రమాలు. వీటన్నిటి వ్యవస్థే భావజాలం. అది ప్రస్తుత సామాజిక సంబంధాలను పటిష్టం చేయడానికి తోడ్పడవచ్చు. లేదా వాటిని తొలగించటానికి తోడ్పడవచ్చు. ఈ నిర్వచనం శాస్త్రానికి భావజాలానికి వున్న తేడాని తెలియజేయటంతో పాటు ఆ రెంటికీ విడదీయరాని సంబంధాన్ని కూడా తెలుపుతుంది.

కొంతమేరకు, ఈ నిర్వచనాన్ని ప్రకృతి, సాంకేతిక శాస్త్రాలకి కూడా వర్తింపజేయవచ్చు. అయితే వాటి ప్రత్యేకమైన సిద్ధాంతాలు, నియమాలు సమాజ జీవితానికి సంబంధించినవి కాక ప్రకృతికి సంబంధించినవి. కనుక వాటిలో వర్గ అంశం వుండదు. ఉదాహరణకి

శ్రామికవర్గ గణితశాస్త్రం, బూర్జువా గణితశాస్త్రమని ఎక్కడా వుండవు. ప్రగతిశీల భౌతికశాస్త్రం. అభివృద్ధి నిరోధక భౌతికశాస్త్రం, అనేది కూడా వుండవు. అయితే ప్రతి శాస్త్రానికి

దాని తాత్విక, భావజాల పార్శ్వ ముంటుంది. ప్రగతిశీల, ప్రగతి వ్యతిరేక భావాల మధ్య పోరాటం జరుగుతున్నప్పుడు లేదా భౌతిక వాదానికి భావవాదానికి పోరాటం జరుగుతున్నప్పుడు శాస్త్రం ఎప్పుడూ తటస్థంగా వుండదు. మొత్తం శాస్త్రాల చరిత్రే దీనికి నిదర్శనం. చరిత్రని సృషించిన శాస్త్ర ఆవిష్కరణలు జరిగినప్పుడల్లా వాటి చుట్టూ చాలా తీవ్రమైన

భావజాల సంఘర్షణ జరిగింది. ఉదాహరణకి కోపర్నికన్ సౌర కేంద్ర సిద్ధాంతం, డార్విన్ పరిణామ వాదం. ఐన్స్టీన్ సాపేక్ష సిద్ధాంతం, డార్విన్ పరిణామ వాదాన్ని పాఠశాలలో బోధించాలా వద్దా అనే అంశంపై ఇవ్వాలికి అమెరికాలో తీవ్రమైన వాదోపవాదాలు జరగటం యాదృచ్ఛికం కాదు. గత అధ్యక్ష ఎన్నికల ప్రచారం సందర్భంలో కూడా అక్కడ ఈ విషయాన్ని ప్రముఖంగా చర్చించారు.

భాషాశాస్త్రం, మానవ తెగలకు సంబంధించిన శాస్త్రం, కొన్ని ప్రత్యేక ఆర్థిక అంశాల పరిశీలన (ఇవి సామాజిక శాస్త్రాలు) మొదలైన విషయాలలోని కొన్ని అంశాలు భావజాలానికి సంబంధం లేనివి కూడా వుండొచ్చు. కాని ఈ అంశాలు సామాజిక సిద్ధాంతాల ప్రధాన సారాంశాన్ని నిర్ణయించలేవు. ఏదో ఒక వర్గం ప్రయోజనాలను వ్యక్తం చేసే భావజాలాన్నుండి ఈ శాస్త్రాలను వేరు చేయలేము.

అయితే సామాజిక శాస్త్రం, భావజాలం అనేవి వాటి సామాజిక విధుల రీత్యా భిన్నమైనవి. సామాజిక దృగంశాలనూ, క్రమాలను

గుర్తించడం శాస్త్రం చేయాల్సిన పని. కాగా భావజాలం విస్తృతమైనది. అది వాటిని శాస్త్రంలాగే గుర్తిస్తుంది. విస్తృత ప్రజాసముదాయాలని కార్యాచరణలోకి పురి కొలుస్తూ నిర్దిష్టమైన లక్ష్యాలను సాధించటానికై వారిని సమీకరిస్తుంది.

సమాజ జీవితంలో, దాని చరిత్రలో ఈ గుర్తింపు కార్యకలాపం మిగిలిన అంశాలతో దేనితో సంబంధం లేకుండా ఉండదు. భావజాలం ఎప్పుడూ ప్రభావశీలి, క్రియాశీల ప్రజాచైతన్యం వర్గ ప్రయోజనాలకు భావజాలం ఒక సామర్థ్యం. అది ఎప్పుడూ సామాజిక కార్యాచరణ లక్ష్యంగా వుండి కాలాల్లోనూ వివిధ భావజాలాలు నిర్దిష్ట కర్తవ్యాలను సాధించే ప్రజల్ని సమీకరించాయి. విభిన్న సామాజిక బృందాల బలమైన ఒక సామాజిక సంబంధాల యంత్రాంగాన్ని సృష్టించాయి. ఉద్యమం కావచ్చు. లేదా ప్రగతి వ్యతిరేక ఉద్యమం కావచ్చు.

ఒక భావజాలం లేకుండా ఆ

చెందలేదు. భావజాలం ఆకాంక్షలను చర్చలకు ఉపాధి మళ్లిస్తుంది. వీటి సరైన చేదాని కర్తవ్యం. ప్రజల బలమైన వారి ప్రవర్తనారీతిని సృష్టించే అది కేవలం వారి సామర్థ్యం మాత్రమే వలె ఉంటుంది. భావోద్రేకాలపైన, వారి ఆకాంక్షలకు కూడా పనిచేస్తుంది.

భావజాలానికి కొన్ని శాస్త్ర సత్యాలున్నంత మాత్రాన అది

సామాజిక విధులను నెరవేర్చలేదు. దానికి కొన్ని ఆకాంక్షలు, క్రియాశీల కార్యక్రమాలు కూడా వుండాలి. భావజాలం ఆకాంక్షలు, క్రియాశీల కార్యక్రమాలు చారిత్రక క్రమంలో అనుగుణంగా వుంటే అంత బాగా ఆ భావజాలం తన విధి నిర్వహించగలుగుతుంది. పైపైన చూసే భావజాలం కార్యక్రమాల వ్యవస్థగా కన్పిస్తుంది. దాని శాస్త్రీయ అంశాల ప్రపంచాన్ని గుర్తించడంలో భావజాలానికున్న ప్రాధాన్యత వలననే ఈ కోవకే చెందుతారు. శాస్త్ర విజ్ఞానానికి భావజాలం అవసరం బహుదూరం అని వారు గట్టిగా వాదిస్తారు.

భావజాలమనేది సర్వవేళలా చైతన్యమేనా ?

పరిణామం చెందకుండా, సామాజిక దృగంశాలను ప్రభావం భావజాలం నిలబడలేదు. శాస్త్రం సముపార్జించిన సత్యాలకు ఈ వర్గం లేదా మరో వర్గం యొక్క వైఖరిని వ్యక్తం చేయలేదు. బాహ్య ప్రపంచానికి సంబంధించి మన ఆకాంక్షలు

పొరపాటులేవి? అనే విషయాన్ని మాత్రమే శాస్త్రం పరిశీలిస్తుంది. కాని భావజాలం ఏదో ఒక వర్గ దృక్పథం నుండి ఈ భావాలు మంచివా, చెడువా అనేవిషయాన్ని పరిశీలిస్తుంది. తన వర్గ ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా ప్రతి భావజాలం ఫలాన శాస్త్రీయ సైద్ధాంతిక అంశాన్ని స్వీకరించాలా, తిరస్కరించాలా అని నిర్ణయించుకొంటుంది.

అయితే శాస్త్రీయ వాస్తవాలు చొరబడకుండా భావజాలం తన తలుపుల్ని ఎప్పుడు మూసుకుంటుంది? భావజాలం ఎప్పుడు 'నకిలీ చైతన్య'మవుతుంది? ప్రకటిత భావజాల విలువలు శాస్త్ర సత్యాలతో రాజీలేని వైరుధ్యంతో ఎప్పుడు కూరుకుంటాయి? స్త్రీనికి సమాధానం సులభమే. వాస్తవాలు ఒక వర్గ ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగా వుంటే దానికి సేవచేసే భావజాలం ఆ వాస్తవాలకి శత్రువువుతుంది.

చాలామంది తత్వవేత్తలు, సామాజిక వేత్తలు.

రాజకీయవేత్తలు మార్క్సిస్టు భావాలతో ఏకీభవించరు.

తమని తాము సర్వస్వతంత్రులుగా వారు

భావించుకొంటారు. తమ పరిశోధనలో, తమ మేధో

కార్యకలాపాలలో తాము ఏ వర్గ వైఖరి అనుసరించటం

లేదని వారు భావించుకొంటారు. అయితే ఇది సరికాదు.

పెద్ద బూర్జువా సిద్ధాంత ప్రతినిధుల గురించి మార్క్సు

ఇలా అన్నాడు. వీరి జీవిత విధానం రీత్యా, వీరి చదువు

సంధ్యల రీత్యా దుకాణాల యజమానులకీ వీరికీ

ఆకాశానికి భూమికీ వున్నంత తేడా వుంటుంది. కాని

వాస్తవ జీవితంలో దుకాణదారుడు ఏ పరిధుల్ని దాటి

పోలేడో మేధో జీవితంలో వీరు కూడా ఆ పరిధుల్ని

దాటి పోలేరు. వాస్తవ జీవితంలో దుకాణదారుడు తన

సామాజిక స్థానం వల్లా, తన ప్రయోజనాల వల్లా ఏ

నిర్ధారణలకి చేరుకుంటాడో అతని సిద్ధాంత ప్రతినిధి

కూడా అవే నిర్ధారణలకి వస్తాడు. కనుక మార్క్సిస్టు

వ్యతిరేక, లేదా మార్క్సిస్టేతర భావజాల మేదీ మార్క్సిస్టు

భావజాలం కంటే తక్కువవర్గ పక్షపాతంతో

వ్యవహరించదు. అయితే ఇక్కడ ప్రధాన సమస్య నువ్వు

ఏ వర్గాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నావనేదే.

అనాదిగా ఇది ఇంతే అనేది స్పష్టమే. పదిహేడవ శతాబ్దపు తత్వవేత్త

థామస్ హాట్స్ ఇలా అన్నాడు. న్యాయా న్యాయాలని తెలిపే

సిద్ధాంతాలెప్పుడూ వివాదాస్పదాలే. ఈ వివాదం కలంతో లేదా కత్తితో

జరగొచ్చు. అయితే సరళ రేఖలు, కొన్ని అంకెలు వివాదాస్పదాలు కాదు.

ఎందుకంటే అవి సత్యాలే అయినప్పటికీ కొందరి ప్రయోజనాలకి,

కోరికలకి, లాభాలకి అడ్డురావు. కనుక అయితే త్రిభుజంలో వున్న

మూడుకోణాలు, చతురస్రంలోని రెండు కోణాలతో సమానమౌతాయనే

కమ్యూనిజం

రేఖాగణిత సూత్రం ఎవరికైనా అధికారం చేపట్టకుండా అడ్డుపడితే, లేదా అధికారంలో వున్నవారి ప్రయోజనాలకి అది భిన్నంగా వుంటే వాళ్ళు రేఖాగణితాన్నే కట్టు కట్టి నిషేధిస్తారనే విషయంలో తనకి సందేహం లేదని ఆయన పేర్కొన్నాడు. తర్వాత కాలంలో ఇదే సత్యాన్ని మార్క్సిజం మరింత స్పష్టంగా రుజువు చేసింది. 'ప్రయోజనాల'కి భిన్నంగా వున్న 'భావం' ఎప్పుడూ అపఖ్యాతి పాలవుతుంది. అని మార్క్సు ఒక చోట అంటాడు.

'భావా'నికీ, ప్రయోజనా'నికీ వున్న ఈ విడదీయరాని బంధం వల్లనే ఏ భావజాలం అయినా. ఏ సామాజిక శాస్త్రం అయినా ఒక వర్గ స్వభావం సంతరించుకొంటుంది. ఈ రెండింటిలోనూ, ఆలోచన భావం వర్గ పక్షపాతాన్ని కలిగి వుంటాయి. మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టులు ఎప్పుడూ ఈ సిద్ధాంతాన్ని బాహాటంగా గుర్తిస్తారు. ఇక్కడే మార్క్సిస్టులు దారుణ పాతకానికి ఒడిగట్టినట్టు ఇతర వర్గాల ప్రతినిధులు అంటారు. వాళ్ళు తమ భావాలు పూర్తిగా వస్తుగతమైనవనీ, ఏ వర్గ, సామాజిక ప్రయోజనాలూ తమల్ని ముట్టుకోవనీ, ఇదే తమ భావజాలానికున్న గొప్ప సుగుణమనీ నొక్కి వక్కాణిస్తారు.

భావజాలాన్ని 'నకిలీ చైతన్యం' అనాల్సివస్తే ఈ వైఖరి ఒక చక్కని ఉదాహరణగా పనికొస్తుంది. చాలామంది తత్వవేత్తలు, సామాజిక వేత్తలు. రాజకీయవేత్తలు మార్క్సిస్టు భావాలతో ఏకీభవించరు. తమని తాము సర్వస్వతంత్రులుగా వారు భావించుకొంటారు. తమ పరిశోధనలో, తమ మేధో కార్యకలాపాలలో తాము ఏ వర్గ వైఖరి అనుసరించటం లేదని వారు భావించుకొంటారు. అయితే ఇది సరికాదు. పెద్ద బూర్జువా సిద్ధాంత ప్రతినిధుల గురించి మార్క్సు ఇలా అన్నాడు. వీరి జీవిత విధానం రీత్యా, వీరి చదువు సంధ్యల రీత్యా దుకాణాల యజమానులకీ వీరికీ ఆకాశానికి భూమికీ వున్నంత తేడా వుంటుంది. కాని వాస్తవ జీవితంతో దుకాణదారుడు ఏ పరిధుల్ని దాటి పోలేడో మేధో జీవితంలో వీరు కూడా ఆ పరిధుల్ని దాటి పోలేరు. వాస్తవ జీవితంలో దుకాణదారుడు తన సామాజిక స్థానం వల్లా, తన ప్రయోజనాల వల్లా ఏ నిర్ధారణలకి చేరుకుంటాడో అతని సిద్ధాంత ప్రతినిధి కూడా అవే నిర్ధారణలకి వస్తాడు. కనుక మార్క్సిస్టు వ్యతిరేక, లేదా మార్క్సిస్టేతర భావజాల మేదీ మార్క్సిస్టు భావజాలం కంటే తక్కువవర్గ పక్షపాతంతో వ్యవహరించదు. అయితే ఇక్కడ ప్రధాన సమస్య నువ్వు ఏ వర్గాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నావనేదే.

ఈ ప్రశ్నకిచ్చే సమాధానం బట్టి శాస్త్రం, భావజాలం విడిపోయి భిన్న మార్గాల్లో పయనించవచ్చు. లేదా రెండూ మిళితమై ఒకే శక్తిగా మారొచ్చు. కానీ ఇది అనూహ్యమని మార్క్సిస్టేతర సిద్ధాంతకారులు నమ్ముతారు. సామాజిక శాస్త్రానికున్న వర్గపక్ష పాతంవల్ల అది ఆత్మాశ్రయ ధోరణిని ఆశ్రయించక తప్పదని వారంటారు. విభిన్న వర్గాల తరపున ప్రవచించబడిన సిద్ధాంతాలు బహుళంగా వుంటాయి. సత్యం ఏదో ఒకటే ఉంటుంది. కాని భిన్న వర్గాల సిద్ధాంతాలకు సత్యం భిన్నంగా ద్యోతకమౌతుంది. ఒక వర్గానికి సత్యమైనది మరో వర్గానికి సత్యం కాదు గదా ! అంటారు వారు. ఇది మొదట చూడగానే నిజమే ననిపిస్తుంది. కాని ఇక్కడ రెండూ ప్రత్యేక విషయాలున్నాయి. ఒకటి వస్తుగత సత్యం. రెండు, దానిలో ఆసక్తి గలిగిన వర్గం. అశాస్త్రీయ సత్యాలు వస్తుగతమేనా? అవునంటాము మేము. ఈ సత్యాలు కొందరికి సరిపడవనేది వేరే

విషయం. ఉదాహరణకి బూర్జువా వర్గం ఈ సత్యాలను అంగీకరించటం అంటే అది ఆత్మ వినాశనం మాత్రమే. కనుక ఇక్కడున్నది బహుళ సత్యాలు కాదు. సత్యం ఒక్కటే వున్నది. బహుళ ప్రయోజనాలు మాత్రమే.

మార్క్సిజం చరిత్రలో మొట్టమొదటిది శాస్త్రీయ భావజాలమని ఎలా అనగలం?

మార్క్సిజం నిర్మాతల మొట్టమొదటి శాస్త్రీయ కార్యకలాపాల కాలం నుండి ఈ రోజుకీ ప్రపంచంలో ఎంతగానో మార్పులొచ్చాయి. మార్క్సిజానికి ముందు తలెత్తిన భావజాలాలు 'సకిలీ చైతన్య'ంగా కాక మరింత స్పష్టంగా, సరిగ్గా ఉండటానికి అవకాశం లేదు.

అంటే దీనివల్ల బూర్జువా భావజాలం 'సకిలీ చైతన్యం'. కాబట్టి భూస్వామ్య భావజాలానికి వ్యతిరేకంగా జరిగిన పోరాటంలో బూర్జువా వర్గం తన తొలి దశలో కొన్ని సరియైన సిద్ధాంత ప్రతిపాదనలు చెయ్యలేదని కాదు. అప్పట్లో చరిత్ర పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి అనుకూలంగా ఉంది. అప్పట్లో 'అది ప్రగతిశీల వర్గం. కనుక దాని ప్రతినిధులు అనేక పొరబాటు సిద్ధాంతాలతో పాటు కొన్ని శాస్త్రీయ సత్యాలను ఆవిష్కరించారు. అవి సామాజిక శాస్త్రాల పురోగమనానికి తోడ్పడ్డాయి.

అయితే కార్మికవర్గ భావజాలం తలెత్తిన తరువాత బూర్జువా భావజాలం మానవ జీవితానికి అవసరమైన అంశాలన్నిటికీ నానాటికీ శత్రువైంది. అలాగే సైన్స్ కి వ్యతిరేకంగా కూడా. 'అప్పటి నుంచే ఈ సిద్ధాంతం సరైనదా లేక ఆ సిద్ధాంతం సరైనదా? అనేది కాదు. పెట్టుబడికి అది తోడ్పడుతుందా లేక హాని చేస్తుందా అనేదే వారికి ప్రధాన సమస్య అయింది" అంటాడు మార్క్స్. కార్మికవర్గం నాయకత్వ పాత్రవహిస్తున్న దశలో అది అత్యంత ప్రగతిశీల వర్గంగా ముందుకొచ్చిన దశలో భావజాలానికి శాస్త్రానికి గల సంబంధం అనే ప్రశ్న రంగం పైకి వచ్చింది. తన స్వంత విముక్తి కోసం ఈ మాత్రమే కాదు మొత్తం శ్రామిక ప్రజల విముక్తి కోసం అలాగే వర్గాల రద్దు కోసం పోరాడే మొట్టమొదటి ఏకైక వర్గం కార్మికవర్గం. దాని ప్రాథమిక ప్రయోజనాలు చారిత్రక అభివృద్ధి క్రమానికి అనుగుణంగా వుంటాయి. సామాజిక వాస్తవికతకి సంబంధించిన అత్యంత పరిపూర్ణమైన నియమాల ఆవిష్కరణలను కూడా ప్రతిఘటించాల్సిన అవసరం కార్మిక వర్గానికి వుండదు. భవిష్యత్తువైపు అది భయరహితమైన కళ్లతో చూస్తుంది. భవిష్యత్తు తనదేనని దానికి తెలుసు గనక శాస్త్రం ఎంత ధైర్యంగా కృతనిశ్చయంతో ముందుకొస్తే అంతగా అది కార్మికుల ప్రయోజనాలకి, అకాంక్షలకి అనుగుణంగా వుంటుందని ఏంగెల్స్ పేర్కొన్నాడు. ఇది 19వ శతాబ్దంలోనే కాదు 20వ శతాబ్దంలో కూడా వాస్తవమే. మార్క్సిజం చరిత్రలో మొట్టమొదటిసారిగా సామాజిక క్రమాలని వక్రీకరించే అన్ని ముసుగుల్ని చించేసింది. మనిషిని మనిషి దోపిడీని కప్పిపెట్టే ప్రయత్నాలను వమ్ముచేసింది. కేవలం ప్రపంచానికి భాష్యం చెప్పడం మాత్రమే కాదు. దాన్ని మార్చాలి. అనే కర్తవ్యం శాస్త్రీయ సిద్ధాంతానిది. అని మార్క్సిజం మొట్టమొదటిసారి చెప్పింది. మార్క్స్, ఏంగెల్స్ ఒక శాస్త్రీయ భావాల వ్యవస్థని సృష్టించారు. అది సిద్ధాంత విజ్ఞానానికి సాధనం. అంతేకాక అది కార్మికవర్గ భావజాలం కూడా.

ఆ రకంగా మార్క్సిజం చరిత్రలో మొట్టమొదటి శాస్త్రీయ భావజాలానికి లెనినిచ్చిన నిర్వచనం ఇది. దోపిడీ ఆర్థిక వ్యవస్థ వల్ల సంకుచిత స్వార్థపర ప్రయోజనాలను వ్యక్తీకరించే భావజాల శాస్త్రీయం కాజాలదు. భావజాలం సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రకారం వ్యతిరేకంగా వుంటే అది శాస్త్రీయం కాదు. అయితే ఒక వరకు సామాజిక అభివృద్ధి క్రమానికి అనుగుణంగా వుంటే, క్రమంగా సక్రమంగా చిత్రీకరిస్తే అది శాస్త్రీయమైన భావజాలం ముందుకు వర్గ వైఖరికి. వస్తుగత శాస్త్రీయ సత్యానికి పూర్తి ఏకీభావం కార్మిక సామాజిక శాస్త్రం. భావజాలం అయిన మార్క్సిజం - దీనిని సాధించింది.

మార్క్సిజం గురించి లెనిన్ ఇలా చెప్పాడు "మొత్తం ప్రపంచంలో సోషలిస్టులందరినీ తనవైపు తెచ్చుకోగలిగిన గొప్ప ఆశ్చర్యం ఆ ఈ సిద్ధాంతానికి వుంది. ఇది ఖచ్చితంగా శాస్త్రీయం. అత్యంత విజ్ఞానం. ఈ రెండు లక్షణాలను కలిగి వుండటంలోనే దాని ఆకర్షణ వుంది. రెండు లక్షణాలనూ అది ఎదో యాదృచ్ఛికంగా కలపను లేదా ఈ సిద్ధాంత ప్రవక్తలో ఈ రెండు లక్షణాలూ వుండటంవల్ల మాత్రమే కాదు. రెండు లక్షణాలనీ అది విడదీయటానికి వీలులేని విధంగా కలుపుతూ దీనికున్న ఈ లక్షణం వలనే మనం మార్క్సిజం లెనినిజంని శ్రామిక శాస్త్రీయ భావజాలమని పేర్కొంటున్నాము.

మనకాలంలో సామాజిక జీవితంలోని అన్ని రంగాల్లోనూ పురోగతి చాలా ప్రధానపాత్ర వహిస్తోంది. కనుక శాస్త్రానికి పురోగతి వున్న ఏ భావ జాలమైనా వరుసగా సంక్షోభం ఆర్థిక సంక్షోభం కూరుకుపోకతప్పదు. ఇది అనేకానేక బూర్జువా సిద్ధాంతానికి, ఆ సిద్ధాంతానికి సన్నిహితంగా వుండే, సామాజిక బృందాల సిద్ధాంతానికి బాగా సరిపోయే బూర్జువా భావజాలపు సంక్షోభంలో ఒక ఉదాహరణ సిద్ధాంత ప్రపంచం. ఒక కొన నుండి మరో కొనకి పరుగులెత్తడం పశ్చిమ దేశాల్లో దశకంలో "డి ఐడియలైజేషన్" (భావజాలపు రద్దు) అనేది ఫాషనబుల్ నినాదంగా వుంది. 1970 దశకంలో 'డి ఐడియలైజేషన్' (భావజాలపు పునః సృష్టి) అనే నినాదాలు బయల్పడ్డాయి. ఈ సందర్భాల్లోనూ భావజాలం అనేది శాస్త్రానికి శత్రువుగానే వాడుకగా ప్రయత్నించారు. అంతేగాక డి ఐడియలైజేషన్ అంటే చరిత్రక మాత్రమే ఇచ్చే శాస్త్రీయ భాష్యానికి వ్యతిరేకంగా 'సకిలీ భావజాలం' పయోగించాలనటమే. ఇప్పటికీ మార్క్సిజానికి వ్యతిరేకంగా ముందుకు రావడమంటే కేవలం మరో భావజాలాన్ని దీనికి పోటీగా పెట్టే మాత్రమే కాదు. దానివల్ల శాస్త్రంపై దాడి చేయడం. సామాజిక అభివృద్ధి తెలియజేసే ఏకైక సామాజిక శాస్త్రాలపై దాడి చేయడం. వస్తుగత సత్యాలపై దాడి చేయడం మాత్రమే.

అయితే మార్క్సిస్టు వ్యతిరేకులు దీనిని అంగీకరించడం వల్ల సత్యం అందరికీ సరిపడదు అనే విషయాన్ని పెంబు కుతకుడు చెప్పాము గదా !

(1981 అక్టోబరు కమ్యూనిజం - 1)

గోల్వార్ సాంస్కృతిక భావజాల ప్రభావమే

మన షిరాక్ భట్టాచార్జీ

“మనం జాతీయ పునరుజ్జీవనానికి కట్టుబడి ఉండాలిగానీ రాజ్యంలో (దేశంలో) గంపగుత్తగా ఉన్న రాజకీయ హక్కుల కోసం కాదు”...ఇది ఆర్ఎస్ఎస్ సైద్ధాంతికవేత్త రాసిన వాక్యం.

“మనం లేదా మన జాతీయత నిర్వచనం (వుయ్ అర్ అవర్ నేషన్హుడ్ డిఫైన్డ్) (1939)” అనే పుస్తకంలో గోల్వార్... చరిత్రలో ముగిసిపోని యుద్ధం గురించి పేర్కొన్నారు.

“యుద్ధం పరిస్థితి చూస్తే, ప్రస్తుతానికి తరంగాలు ఇటువైపుకే తిరిగాయి. ఇక యుద్ధం కొనసాగుతోంది. ఇంకా ఏమీ నిర్ణయం కాలేదు.”

ఇప్పటివరకూ యుద్ధ స్థితి ఏమిటనేది ఇంకా నిర్ధారితం కాలేదు? యుద్ధాన్ని గెలిచేవరకూ అది కొనసాగుతుంది. అంతిమంగా అది ముగిసి నప్పుడు, అంతిమ నిర్ణయం వచ్చినప్పుడు యుద్ధ ఫలితం విజయమే అవుతుంది.

ఇలాంటి యుద్ధం భావన గోల్వార్ రాతల్లో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది : “జాతి భావన వేల్కొంటోంది. సింహం చచ్చిపోలేదు. కేవలం నిద్రపోతున్నదంతే. అది మళ్ళీ తనంతట తానుగా లేస్తోంది. శత్రువు చర్యలను తన బలమైన బాహువుతో తొక్కిపెట్టి వచ్చే హిందూదేశ పునరుజ్జీవనాన్ని ఈ ప్రపంచం చూస్తుంది”.

రాష్ట్రీయ స్వయంసేవక్ సంఘ్ (ఆర్ఎస్ఎస్)ని 1940 నుంచి 1973 వరకు నడిపించిన గోల్వార్ ముగిసిపోని జాతి (జాతుల మధ్య దీర్ఘకాల సంక్షోభం) యుద్ధం కోసం కలలు కన్నాడు. జాతి భావనను నిర్వచించేందుకు జంతుసంబంధిత రూపకాన్ని ఉపయోగించాడు. దానిని హిందూ దేశ భావనకు జత చేశాడు. శత్రువును అంతం చేసే క్రమంలో జాతి భావన నిద్ర నుంచి తప్పనిసరిగా మేల్కొనాలి. గత ఏడాది చికాగోలో మోహన్ భగవత్ చేసిన వివాదాస్పద ప్రసంగంలోనూ ఇదే అంశం అకస్మాత్తుగా ప్రస్తావితమైంది.

జాతి యుద్ధాన్ని శాశ్వతం చేసేందుకు గోల్వార్ తన తదుపరి దాడికి దిగాడు. ఆయన ప్రజాస్వామ్య భావన మీద దాడి చేశాడు. “ప్రజాస్వామ్యం తప్పుడు భావనలే మన దృక్పథాన్ని పటిష్ఠపరచింది. భారతీయులమనే పేరిట చలామణి అవుతున్న పాత చొరబాటుదారులు, శత్రువుల పట్ల మనంతట మనం ఒక వర్గంగా ఏర్పడడం ప్రారంభమైంది. మన పోరాటంలో వారితో చేతులు కలపడం ద్వారా వారిని గెలిచే

ప్రయత్నం చేశాం. దాని విష ఫలితం సువిధితమే. మన శత్రువుల్నే మన మిత్రులుగా విశ్వసించాం. తనంత మనమే మన చేతులతోటే వాస్తవమైన జాతీయతా భావాన్ని చిన్నచూపు చూశాం”.

భారతీయుడు అనే పదం గ్రీకు భాష నుంచి వచ్చింది. భారతీయుడు చారిత్రకంగా, సాంస్కృతికంగా మరోరకంగా ఉంటాడు. అంటే దాని అర్థం...అతను జాతి గుర్తింపు దృష్టిని కోల్పోతాడు. గోల్వార్ ప్రకారం అసలు ప్రజాస్వామ్యమన్నదే తప్పుడు భావన. ఇది సుదీర్ఘకాలం స్నేహపూర్వక రాజకీయాలను ప్రోత్సహిస్తుంది. ఇలాంటి స్నేహం విషం లాంటిది. ఇది యుద్ధ స్ఫూర్తిని బలహీనపరుస్తుంది. యుద్ధాన్ని విశ్వసించే వారికి అలాంటి స్నేహితుడు శత్రువే.

ప్రజాస్వామ్యంపై ఆయనకున్న ప్రధానమైన నందేహాలను లేవనెత్తిన గోల్వార్ తన దృష్టిని మైనారిటీ భావన వైపు మళ్ళించాడు. నానాజాతి సమితి నుంచి ఆయన ఇది ఉటంకించాడు :

‘ఒక జాతి దేహంలో ఇమిడి ఉన్న (చేరిన) వర్గ ప్రజలు’....‘జాతి, మతం, భాషాపరంగా మెజారిటీ జనాభా నుంచి వేరుపడే పౌరులే మైనారిటీలు’ అంటూ మైనారిటీ అనే పదాన్ని నిర్వచించారు. ఇక్కడ

ఒక విషయం స్పష్టంగా అర్థమవుతోంది...ప్రతి దేశానికి తమ సొంత దేశీయ జాతి, మతం, భాష అవసరం. (జాతి, మతం, భాష ఈ మూడింటితోపాటు సంస్కృతిని ఇక్కడ ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం లేదు. దానిలో సంస్కృతి ఇమిడే ఉంటుంది.

ఇందులో “పౌరులు” అనే పదాన్ని విస్మరించిన గోల్వార్... మైనారిటీలను దేశ రాజకీయాల పరిధిలోకి రాని పరదేశీయులు లేదా బయటవారుగా అర్థం చేసుకునేందుకు ఈ ‘చేరిన’ అనే పదం మీదే దృష్టిపెట్టాడు. గోల్వార్ ప్రకారం, మైనారిటీలు విశాల, ఏకైక దేశ భావనను విడగొడుతున్నారు.

“జర్మనీయులకు వారసత్వంగా అందివచ్చిన ప్రాదేశిక ప్రాంతం మొత్తాన్ని ఒకే రాజ్యం కిందకు మరోసారి తీసుకొచ్చేందుకు.... ఆధునిక జర్మనీ ప్రయాసపడుతోంది. ఇది గతంలో రాజకీయ వివాదాల ఫలితంగా విభిన్న రాజ్యాల క్రింద వేర్వేరు దేశాలుగా విడిపోయింది” అని గోల్వార్ నాజీ జర్మనీని ప్రశంసించారు.

దేశీయ ప్రాదేశికత అనేది జాతి వారసత్వానికి సంబంధించిన అంశం.

వారి చరిత్ర.. సామ్రాజ్యపు ఆధునికత భావన కంటే ముందే ఉంటుంది. వాస్తవానికి, చరిత్ర భావన అనేది కూడా నకిలీ చరిత్రే, ఎక్కడైనా చరిత్ర అంటే జాతికి సంబంధించిన లేదా జాతి చరిత్ర కోణంలో మాత్రమే చరిత్రగా అర్థం చేసుకోవాలి. గోల్వల్కర్ ప్రకారం జర్మనీ అయినా, భారత్ అయినా జాతీయ ప్రాదేశికత ప్రాతిపదికన ఏర్పడిన ఆధునిక దేశీయ రాజ్యాల కంటే ముందే ఉన్నవి. “ప్రజలు ఉండేందుకు, ఒక దేశంగా మనుగడ సాగించేందుకు...వారసత్వపు ప్రాదేశికత అనేది అవసరం” అని గోల్వల్కర్ చెబుతారు.

ఇక్కడ మనం గుర్తించాల్సిన ప్రాధాన్యతాంశమేమంటే...వారసత్వ భావన అనేది, జాతి భావన చుట్టూ ఎలా అల్లుకుని ఉన్నదన్నదే. దీనికి స్పష్టత ఆయన మాటల్లోనే కనిపిస్తుంది. “మూలాల్లోకి వెళ్ళేకొద్దీ తేడాలు కనిపించే జాతులు, సంస్కృతులు అనేవి మొత్తంగా ఒకేచోట ఐక్యంగా కలిసిపోవడమనేది ఆచరణలో ఎలా అసాధ్యమో జర్మనీ కూడా తెలియ జేసింది. హిందూస్తాన్ లో ఉన్న మనం నేర్చుకునేందుకు, అనుభవాల నుంచి తెలుసుకునేందుకు ఇదో మంచి గుణపాఠం”....అని గోల్వల్కర్ వివరించారు. సంస్కృతిని జాతిపరమైన కోణంలో అర్థం చేసుకోవాలి. జాతి పరమైన సరిహద్దుల వెలుపల సాంస్కృతిక కలయిక సాధ్యం కాదు. గోల్వల్కర్ దృష్టిలో సాంస్కృతిక భావన అంటే కచ్చితంగా ప్రాదేశికం, వేరుచేయడం.

నెహ్రూ, రాగూర్ ధోరణి

జవహర్లాల్ నెహ్రూ తన “ది డిస్కవరీ ఆఫ్ ఇండియా” పుస్తకంలో ఇందుకు విరుద్ధంగా రాశారు.

“భారత్ లో బొద్దులైనా, జైనులైనా నూటికి నూరుశాతం భారతీయ ఆలోచనలు, సంస్కృతి నుంచి వచ్చినవారే. ఇప్పటికీ వారు విశ్వాసాల పరంగా హిందువులు కావచ్చు. అందుచేత భారతీయ సంస్కృతి అంతా హిందూ సంస్కృతి అంటూ మొత్తంగా తప్పుదారి పట్టిస్తున్నారు. తర్వాత కాలంలో ఈ సంస్కృతిపై ఇస్లాం ప్రభావం బాగా పడింది. అయినప్పటికీ మౌలికంగా, విశిష్టంగా ఇది భారతీయతే (నా ఉద్ఘాటన)”.

నెహ్రూ ఇక్కడ దేశాన్ని, సంస్కృతిని పరస్పర సంబంధంతో కలిపేందుకు ప్రయత్నించారు. ఆయన ధోరణి గోల్వల్కర్ కు పూర్తి విరుద్ధమైనది. జాతి సంస్కృతిని ఎలా నిర్వచించాలనేదానికి జాతి, మతం ప్రాతిపదికకు బదులు నెహ్రూ...భారతీయ సంస్కృతికి చరిత్ర, అక్కడ ఉన్న విభిన్నమైన మతాలను ప్రాతిపదికలుగా తీసుకున్నారు. నెహ్రూ చారిత్రక సత్యాన్ని చాలా సరళంగా సూటిగా నిర్వచించారు. హిందువు భారతీయుడు, కానీ భారతీయుడంటే కేవలం హిందువు కాదు. భారత్ లో ఇస్లాం మాదిరిగానే బౌద్ధం, జైనం కూడా విలక్షణమైన భారతీయతే.

భారత్ లో ఇస్లాం విలక్షణత కచ్చితంగా ప్రత్యేకం. ఇందుకు కారణం ఇతర మతాలతో దీనికున్న సంఘర్షణ. ఈ సంఘర్షణ యుద్ధాలకు దారితీసింది, అలాగే ప్రత్యేకమైన సంస్కృతిని సృష్టించింది. ఇందులో గోల్వల్కర్ కేవలం యుద్ధం సమస్య మీదే దృష్టి కేంద్రీకరించాడు, ఈ

యుద్ధం పరిమితిని దాటి సంస్కృతిని నిర్వచించేందుకు ముందు నిరాకరించారు.

సంస్కృతిని నిర్వచించడంలో గోల్వల్కర్ తో షేఫ్ డిల్లీ ముం ఉదాహరణ చూద్దాం. రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ తన వ్యాసం ‘సాంస్కృతిక ఆఫ్ ఇండియన్ కల్చర్’లో ఇలా రాశారు :

“ఆధునిక యూరోపియన్ సంస్కృతి సత్యత పక్షాన వా ప్రవాహశీలతలోనే ఉంది. అది మనకు వచ్చేసరికి ఆ ప్రవాహశీలత కోల్పోయి ఘనీభవించింది. ఎలాంటి, మన సొంత శాస్త్ర విధిరిగి అవి మన మనస్సులను స్తబ్ధంగా, అవిమర్శకంగా మార్చేశాయి ఎందుకంటే అవి దైవికమూలాలతో కూడినవి కనుక.

సంప్రదాయకమైన ఘనీభవించిన విజ్ఞానానికి బదులుగా మనం సంస్కృతి ప్రవాహశీలతతో ఉండడాన్ని స్వాగతించారు ఇదే విధంగా ఠాగూర్, సంస్కృతిని “బుద్ధి జీవనం”గా పేర్కొన్నారు.

బుద్ధికి, జాతికి మధ్య మౌలికమైన తేడా ఉంది. జాతి అంటే జీవ సంబంధిత భావన. ఇది దేశానికి సంబంధించిన అద్భుతమైన భావ ఇది కొంతవరకూ ఇతర వ్యక్తుల (వేరే జాతి) దేశానికి సంబంధించి కొన్ని మానసిక భావనలమీద ఆధారపడి ఉంటుంది బుద్ధి అనే ఆలోచనలు, అనుభవాల సమ్మిళితం. దీని ద్వారా మనం జీవ గుర్తింపును తగ్గించడం లేదా నిరాకరించడం చేయలేం. శాస్త్రకర్త అనుభవాలనే బుద్ధి ప్రదర్శిస్తుంది లేదా ప్రతిబింబిస్తుంది బుద్ధి జీవనం పలు రకాలుగా ఉంటుంది. ఇది సాంస్కృతిక జీవనాన్ని చూపిస్తుంది బుద్ధి, దేశం అనుభవాలు, ప్రతిబింబాలు...మనం చెప్పకనే సాంస్కృతిక స్మృతుల్లో భాగం. జాతుల సిద్ధాంతాలు...చారిత్రక, సాంస్కృతిక వివాదాల నుంచి అతిశయోక్తుల ఆధారంగా భాషాభేదాలను సృష్టించాలి (ఇతర) విజ్ఞానాన్ని యుద్ధంగా మార్చాయి.

ఠాగూర్ ఈ వ్యాసంలో సునిశిత పరిశీలన చేశారు. ‘మన ఆధునిక సాంస్కృతిక భావనను వ్యాకరణం, ప్రయోగశాలలనే సరిహద్దు రేఖ పరిమితం చేశారు. భాషను పీడిస్తున్న ఆధునిక వివక్షత గురించి ఆరేండు కీలకమైన పదాలను ఉపయోగించారు.. అవి వ్యాకరణం, ప్రయోగశాల. ఇందులో వ్యాకరణం భాష నియమపరిపాలనను నిర్వచిస్తుంది. అయితే స్వచ్ఛత ప్రాతిపదికన భాష శాస్త్రీయ భాష అభివృద్ధి చేసేందుకు వ్యాకరణం ఉపయోగపడుతుంది భాష సంబంధించిన అంతర్, బహిర్ స్వరూపం దాన్ని సరికొత్తది చేస్తుంది ప్రయోగశాలలో భాషకు సంబంధించిన శాస్త్రీయ నియమం ఇంక ఒక సిద్ధాంతం అభివృద్ధి చేసేందుకు ఉపయోగపడతాయి. ఆ సిద్ధాంతం జాతి అనే సంకుచితానికి పరిమితమైంది.

సంస్కృతి అనే భావనపై ఇవన్నీ ఎలాంటి ప్రభావాన్ని చూపిస్తాయి?

నెహ్రూ, ఠాగూర్ ల దృష్టిలో సంస్కృతి అనేది సమగ్రమైన చరిత్ర-రెండింటి పరిమితులను అధిగమించింది. గోల్వల్కర్ ప్రకారం సంప్రదాయం అనేది మతం, సంస్కృతి, భాషలను కలిపి ఉంచే

పదం. ఇది జాతి వివక్షతను నిర్వచిస్తోంది. రాగూర్, నెహ్రూ అభిప్రాయంలో సంస్కృతి యుద్ధంలోనూ మనగలిగింది. రెండు వర్గాలు పరస్పరం హింసాయుత దాడులకు దిగిన తర్వాత కూడా మిగిలి ఉండేదే సంస్కృతి. హింసపై చారిత్రక విజయకేతనమే సంస్కృతి.

హింసాత్మక భావనను కలిగి ఉండడం, చరిత్రలో మనగలిగి ఉండడం సంస్కృతి లక్ష్యం అనేది గోల్వల్కర్ విశ్వాసం. ఇంకా చెప్పాలంటే, గోల్వల్కర్ సంస్కృతిని వెనక్కి తీసుకెళ్ళాలని కోరుకున్నారు. ఏదైతే దానిని నాశనం చేసిందో అక్కడకి వెళ్ళాలని భావించారు. గోల్వల్కర్ లక్ష్యం వివాదాస్పదం, ప్రమాదకరం, విషాదకరం. సంస్కృతికి ఆయన ఇచ్చిన నిర్వచనం, సమర్థన కూడా యుద్ధ భావనే.

మైనారిటీలకు వ్యతిరేకంగా శాశ్వత యుద్ధంగా సంస్కృతి

1975-76 మధ్య తాను చేసిన ఆకట్టుకున్న వరుస ప్రసంగాలను 'సాసైటీ మస్ట్ బి డిఫెండెడ్' పేరుతో సేకరించిన ఫ్రెంచ్ మేథావి మైఖేల్ ఫొకాల్ట్... అధికార సంస్థలన్నింటినీ నిర్వచిస్తూ 17వ శతాబ్దం ప్రథమార్థంలోనే యుద్ధ భావనను కనుగొన్నారు. యుద్ధానికి కారణమయ్యే ఆలోచనా ధోరణిని ఫొకాల్ట్ ఎంత బాగా వివరించారో తెలియజేసేందుకు ఆయన ప్రసంగాల్లో నుంచి కొన్ని కీలకమైన పేరాలను నేను తీసుకున్నాను. ఈ లక్షణాలన్నీ గోల్వల్కర్ లో బాగా కనిపించాయి.

మధ్యయుగాల్లో అధికార ద్వినిర్మాణ ఆవిర్భావం గురించి మాట్లాడుతూ అది (సామాజిక) న్యాయానికి వ్యతిరేకంగా జరిగిన ప్రత్యేక యుద్ధమన్నారు. ఇలాంటి ఆలోచనా ధోరణిని ఫొకాల్ట్ బహిర్గతపరచారు, విశ్లేషించారు.

“ఇంకా చెప్పాలంటే, ఇప్పటికీ మనల్ని ఎదుర్కొంటున్న శత్రువులు మనకి ముప్పుని తీసుకొస్తున్నారు. సయోధ్య లేదా సంధికి అంగీకరించని ఆ శత్రువులు యుద్ధాన్ని చివరి వరకూ తీసుకెళ్ళేలా చేస్తారు. మనం వాస్తవంగా విజేతలైనప్పుడు మాత్రమే ఆ యుద్ధం ముగుస్తుంది.”

గోల్వల్కర్ చెప్పిందీ ఇదే, 17వ శతాబ్దపు యూరోపియన్ ఆలోచనా ధోరణి ప్రకారం సాంస్కృతిక జాతి భావన అనేది మతపరమైన మైనారిటీలకు వ్యతిరేకంగా శాశ్వతయుద్ధంగా మారుతుంది. నువ్వు యుద్ధాన్ని విశ్వసిస్తే...శాంతి అవాస్తవమే కాదు అవాంఛనీయం కూడా అవుతుంది.

యుద్ధాన్ని ఒక విధానంగా తీసుకుంటే, అది తప్పనిసరిగా రాజ్య (ప్రభుత్వ) సిద్ధాంతం (భావజాలం) నుండే రావాలి. ఫాసిస్టు రాజ్యం అంటే వేరేమీ కాదు, ఒక రాజ్యం అన్నింటినీ శత్రువులుగా ఊహిస్తూ యుద్ధ స్థితిలో ఉన్నట్లు భావిస్తుండడమే. ఇలాంటి ప్రభుత్వం అసలు 'మైనారిటీ' అనే పదాన్నే ఇష్టపడదు. ఎందుకంటే మైనారిటీ అనేది రాజకీయ హక్కులు కావాలని డిమాండ్ చేస్తుంది.

గోల్వల్కర్ ఇలా వివరించాడు...“మనం జాతీయ పునరుజ్జీవనానికి కట్టుబడి ఉండాలిగానీ రాజ్యంలో (దేశంలో) గంపగుత్తగా ఉన్న రాజకీయ హక్కుల కోసం కాదు”. అప్రకటిత వాదన ఏమంటే, మెజారిటీ వర్గపు కీర్తి ప్రాతిపదికగా జాతీయ పునరుజ్జీవనం జరగాలి, మైనారిటీ హక్కుల

గురించి ఏ మాత్రం చింతించనవసరం లేదు. అంటే దాని అర్థం ఇంకేదో ఉంది.

ఉదాహరణకు యుద్ధ ప్రతిపాదికుల గురించి ఫొకాల్ట్ “సాసైటీ”లో ఇలా చెప్పారు : “అనాగరిక, యుద్ధ తరహా సంబంధాల చలాయించులో జాతి ఎక్కువకాలం భాగస్వామిగా ఉండదు. రాజ్యంలో జాతి క్రియాశీలంగా, కీలక భాగస్వామిగా ఉంటుంది. జాతి అంటే రాజ్యమే (ప్రభుత్వమే) లేదా కనీసం రాజ్య రేఖాకృతిలోనైనా ఉంటుంది.

హిందూ దేశ భావన రాజ్యాన్ని (ప్రభుత్వాన్ని) జాతి ఆక్రమించుకునే భావనను పోలి ఉంది. అది రాజ్యంగా (ప్రభుత్వంగా) మారాలని కోరుకుంటోంది. నిర్దిష్టంగా చెప్పాలంటే, ఇక్కడ రాజ్యం (ప్రభుత్వం) పాత్రను నిఘావహించే సమాజం (న్యాయపరమైన యంత్రాంగం లేకుండా చట్టాన్ని తమ చేతుల్లోకి తీసుకునే కొంతమందితో కూడిన బృందం) పోషిస్తుంది. ఈ స్థితిలో సామాజిక భావన ప్రమాదంలో పడుతుంది. ఇలాంటి సమాజం ఇష్టానుసారం నడుచుకోవాలనుకున్నప్పుడు వారి ప్రధానమైన చారిత్రక లక్ష్యం యుద్ధాన్ని ప్రేరేపించడమే అవుతుంది. ఇది సామాజిక భావనను నాశనం చేస్తుంది.

ప్రజాస్వామ్య భావన తీసుకురావడం ద్వారా హిందూ దేశ ఆవిర్భావ పరిస్థితులను తప్పించారు అని భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ వ్యవస్థాపకులను గోల్వల్కర్ నిందించాడు. “...దేశంలో వాస్తవికమైన ప్రజాస్వామ్య రాజ్యాన్ని ఏర్పాటు చేయాలనే తలంపు తర్వాత మన ఆశలన్నీ కల్లలైపోయాయి. మన నిజమైన హిందూ జాతీయత దృష్టిని మనం దాదాపు పూర్తిగా కోల్పోయాం”.

గోల్వల్కర్ ప్రకారం ప్రజాస్వామ్యం అసాధ్యం (క్లిష్టం), హిందూ దేశం సాధ్యం, వాంఛనీయం, ప్రజాస్వామ్య రాజ్యం (ప్రభుత్వం) కంటే మత రాజ్యం (హిందూ దేశం) భావనే మరింత ప్రాధాన్యతగలిగినది. ప్రజాస్వామ్య రాజ్యం (ప్రభుత్వం) కావాలనుకోవడం ఎందుకు తెలివితక్కువతనం అవుతుందనేదానికి ఆయన కారణాలు మాత్రం చెప్పలేదు. హిందూ దేశ సాధన నుండి ప్రజాస్వామ్య రాజ్యం పక్కకు తప్పిస్తుందని మాత్రం ఆయన పేర్కొన్నాడు. సమాజ (ప్రజాస్వామిక) నిర్వహణ లేదా మన సామాజిక, మత విభేదాల తొలగింపు కంటే యుద్ధం వైపే జాతి ఎక్కువ శ్రద్ధ పెట్టాల్సిన అవసరం ఉందన్నది గోల్వల్కర్ అభిప్రాయం.

గోల్వల్కర్ ప్రకారం, ప్రజాస్వామ్య రాజ్యానికి శత్రువు పేరు చెప్పేందుకు ధైర్యం ఉండదు. “మన జాతి స్ఫూర్తి అణిగిపోయేలా” చేసింది అంటూ ఇండియన్ నేషనల్ కాంగ్రెస్ పార్టీని ఆయన నిందించాడు. “ప్రస్తుతం మనమున్న విషాదకరమైన పరిస్థితికి, మనకు సన్నిహితంగా ఉన్న మనకు దీర్ఘకాలంగా ఉన్న శత్రువులను అలింగనం చేసుకోవలసిన పరిస్థితికి, మన మనుగడ ప్రమాదంలో పడడానికి మూల కారణం అదే.” రాజకీయ వ్యూహం ఎలా ఉండాలంటే : జాతి శత్రువుల నిర్మూలన కోసం ప్రజాస్వామ్యాన్ని తప్పక పరిత్యజించాలి.

ఎస్.వి.జ్యోతి - విశాలాంధ్ర సంపాదకవర్గ సభ్యురాలు

సామాజిక వైవిధ్యం - ఆర్థికవృద్ధి

అబుసలేం షరీఫ్

కులం, మతం మధ్య ఉన్న సామాజిక, ఆర్థిక వ్యత్యాసాలు భారతదేశంలో వృద్ధిని తలక్రిందులు చేయడానికి దారి తీసింది. అది ఉన్నత కులాలకు అనుకూలంగా ఉంది. అద్భుత శ్రమశక్తిగలిగిన ఇతర వర్గాలు, కులాలపై జరుగుతున్న వివక్షతను నిరోధించలేకపోయింది.

భారతదేశం యొక్క ఆర్థికాభివృద్ధి తీవ్రత ప్రస్తుత భవిష్యత్తులో యువ శ్రామికశక్తి కలవడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. దానినే యువజన ప్రయోజనం అంటారు. జనాభా యొక్క ఈ విభాగం భారతదేశ వినిమయ (మధ్యతరగతి) వర్గ ఆధిపత్య విభాగం కూడా. తగిన మానవ అభివృద్ధి పెట్టుబడి అందరకి అందుబాటులోకి వస్తే, వ్యక్తిగత శ్రామికశక్తి అభివృద్ధి చెంది తలసరి పెట్టుబడి విలువకు కలిసినప్పుడు మాత్రమే యువజనం సంపదను సృష్టించగలుగుతారు. శ్రామికేతర జనంతో పోలిస్తే ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించడానికి 15-54 సంవత్సరాల వయసు కలిగిన శ్రామికశక్తి మంచి అవకాశాన్ని కలుగజేస్తుంది. దేశ ఆర్థిక పురోగమనానికి జనాభా వయస్సు మాత్రమే హామీ ఇవ్వజాలదు. చారిత్రకంగా ఈ అవకాశాలను కోల్పోయే అవకాశాలు లేకపోలేదు.

ప్రజాప్రయోజన వ్యూహాత్మక పెట్టుబడిని పొందడానికి మానవ వనరుల అభివృద్ధి రంగంతో పాటు ఆర్థిక అవకాశాల కల్పనకు నిర్ణయాలు తీసుకోవాలి. దేశ యువకులకు విద్య, ఆరోగ్యం, నైపుణ్యం లోపిస్తే దేశ ప్రయోజనాలకు నష్టం జరుగుతుంది. స్థిరమైన మానవ, ఆర్థిక ప్రయోజనాలు సాధించడానికి సంబంధిత రంగాలకు అవసరమైన ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు పెట్టుబడులు అవసరం. నూతన శాస్త్ర సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించి స్థిరమైన యువశ్రామిక, ఆర్థిక ప్రయోజనాలు పొందడానికి కాలవ్యూహంతో యువతపై పెట్టుబడి పెట్టాలి.

భారతదేశంలో 2020 నాటికి జనాభా పెరుగుదల గరిష్టస్థాయికి చేరగలదని 2016-17 సర్వే అంచనా వేసింది. అదే సమయంలో ప్రపంచంలో వృద్ధుల సంఖ్య పెరిగిపోగా భారతదేశంలో యువతరం సంఖ్య పెరిగిపోతుంది. జనాభా పెరుగుదలతో భారతదేశం లాభం పొందడానికి సిద్ధంగా ఉందా? పెరిగిన జనాభాను ఉపయోగించుకోవడానికి అవసరమైన విద్య, ఆరోగ్యం, నైపుణ్యం, ఉద్యోగ అవకాశాలు యువతరానికి ఉన్నాయా? జాన్ బ్లాడరన్ 2020 నివేదిక ప్రకారం భారతదేశంలో నిరుద్యోగ సమస్య, యువ కార్మికులను పనినుండి తొలగించడం ఎన్నడూ లేనంతగా జరుగుతున్నది. ఈ మొత్తం పరిస్థితులు చుట్టుముట్టడంతో స్థూల జాతీయోత్పత్తి 4.5 శాతానికి దిగజారడం ఆందోళన కలిగిస్తున్నది.

జనాభా పెరుగుదల నేపథ్యంలో ఎందుకు కొన్ని కులాలు మాత్రమే లాభపడుతున్నాయో, దానికి గల కారణాలను ఈ వ్యాసం విశ్లేషణ.

చేస్తుంది. ప్రథమంగా 190 మిలియన్ల జనాభా, 100 మిలియన్ల శక్తి కలిగిన బలమైన ముస్లిం మైనారిటీలపై కేంద్రీకరిస్తూ భారత సామాజిక, మత, కులాల మధ్య ఉన్న అంతరాలను గురించి వివరించబడుతుంది. సాపేక్షకంగా 15 సం||లలోపు వయస్సు కలిగిన యువకులు అధిక సంఖ్యలో ఉన్నారు. అనేక అవాంఛనీయ ఫలితాల నేటి పరిస్థితుల్లో ముస్లిం యువకులకు ఉపాధి అవకాశాలు కలుగుతాయా? ఈ పరిణామాలను ఎంతకాలం కొనసాగి చాలి పరిస్థితులకు భిన్నమైన ఆలోచన చేయలేమా? దేశాన్ని ఎటు వేడి సామాజిక, ఆర్థిక పీడనాలను తొలగించలేమా?

విద్యా సమస్యలు

పాఠశాలల్లో చేరే విద్యార్థులు, పాఠశాల మానుకునే వారైనా ఎస్సీ, ఎస్టీ, ముస్లింలు, ఉన్నత కులాల కంటే ఎక్కువగా ఉన్నారు. సచార్ కమిటీ రిపోర్టు 2006 తెలియజేస్తున్నది. ఎస్సీ, ఎస్టీ కులాలకు ముస్లిం పిల్లలకు ప్రతికూలత ఎక్కువ. మతం నేపథ్యం కూడా ప్రతికూలతకు అవకాశం కల్పిస్తున్నది. పైన పేర్కొన్న అంశాలకు వాళ్ళు సామాజికంగా, ఆర్థికంగా, చదవడం, వ్రాయడంలో వెనుక ఉన్నారు. ఈ కులాలలో ఉద్యోగ, ఉపాధి కల్పన, ఆధునిక సౌకర్యాల వెనుకబడి ఉండడంతో ఆశ్చర్యం లేదు.

నిరక్షరాస్యతకు సంబంధించి 15-29 సంవత్సరాల వయస్సు వారి భాషా ప్రాతిపదికన, అత్యధికంగా ఎస్సీ, ఎస్టీ, ముస్లింలలో ఎక్కువ జనాభా రీత్యా ఎస్సీ, ఎస్టీ కులాలు 28 శాతంకాగా, వారిలో నిరక్షరాస్యత 40 శాతం ఉంది. శ్రామికశక్తిలో 14.5 శాతం ఉన్న వయస్సు 5 వయసు మంది నిరక్షరాస్యులు.

ఆధునిక రంగంలో మెరుగైన విద్యావంతులు, నైపుణ్యం కలిగిన వారున్నారు. వారిలో ఎస్సీ, ఎస్టీల వాటా 14 శాతం కాగా ముస్లింల వాటా 14 శాతం. శ్రామికశక్తిలో 7.5 శాతం మాత్రమే ఉన్నత, మాధ్యమిక విద్య పొందిన వారై ఉన్నారు. ఉన్నత, మాధ్యమిక విద్యలో వీరి వాటా 22 శాతం ఉన్నది. మొత్తం జనాభాలో 22 శాతంగా ఉన్న అగ్ర కులాల వాటా రెట్టింపుగా ఉన్నది. యూనివర్సిటీ విద్యలో సామాజికంగా వెనుకకు వెళ్ళే వేయబడ్డ కులాల వాటా అత్యల్పం. ఎస్సీ, ఎస్టీ, ముస్లింలకు ఒక్కడొక్కడూ అవకాశాలకంటే ఎక్కువ విద్యావకాశాలు కల్పించడానికి కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు రాజకీయ, సామాజిక ఆటంకాలను అధిగమించడా ప్రస్తుతం పెడుతున్న ఖర్చుకంటే ఎక్కువ పెట్టుబడి పెట్టాలి సామాజిక వర్గాల మధ్య ఉన్న అంతరాలు లేదా అసమానతలు భారతదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థపై ప్రతికూల ప్రభావం పడటమేగాక అధిక జనాభా స్పష్టమైన సంపద పెరుగుదలను కోల్పోతాము.

టేబుల్ -1

సామాజిక, మత వర్గాల ప్రకారం వివిధ రంగాలలో పనిచేస్తున్న యువకులు

సామాజిక గ్రూపు	వ్యవసాయం, అనుబంధం	పారిశ్రామిక	సాంప్రదాయ సేవలు	అధునిక సేవలు	మొత్తం
ఎస్.సి, ఎస్.టిలు	37.5	31.7	20.7	23.7	31.7
ఓ.బీ.సీ.లు	40.2	30.7	33.9	36.4	36.0
ముస్లింలు	7.9	21.6	21.6	8.7	14.3
ఇతరులు	14.3	15.9	23.8	31.2	18.0
మొత్తం	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ఉద్యోగ సమస్యలు

సాంప్రదాయ సేవలు, పారిశ్రామిక రంగాలలో సామాజిక అసమానతలు అధికంగా ఉన్నందున, జనాభా రీత్యా ముస్లిం వర్గాలు ఉపాధి, ఆర్థిక విషయాలలో బాగా వెనుకబడి ఉన్నారు. పారిశ్రామిక ఉద్యోగాలలో ముస్లింలను నైపుణ్యంలేని, తక్కువ వేతనాలు, తాత్కాలిక ఉద్యోగాలలో ఉపయోగించుకుంటున్నారు. ముస్లింలకు భూమిలేనందున వ్యవసాయ రంగంలో వారి వాటా నామమాత్రం. ఎక్కువమంది ముస్లింలు వ్యవసాయ కూలీలుగా పనిచేస్తున్నారు.

ఏ రంగంతో సంబంధం లేకుండా ఇతర వెనుకబడిన తరగతులు (ఒ.బి.సి.లు), దళితులు, ఆదివాసీలు, ముస్లింలకంటే హిందువులు, ఇతర మైనారిటీ మతవర్గాలు ఎక్కువ వేతనాలు పొందే సౌలభ్యత ఉంది.

చారిత్రకంగా ముస్లింలు పరిమిత ప్రాంతాలలో ఉన్నందున విద్యాస్థాయి తక్కువగా ఉండుటేగాక, రిజర్వేషన్ల ప్రాతిపదికపై కూడా ముస్లింలు వివక్షతకు గురయ్యారు. భారతీయ పేద ముస్లింలకు ప్రభుత్వం నుండి తమకు రావాల్సిన సౌకర్యాలు మొత్తంగా నిరాకరించబడుతున్నాయి.

ఉద్యోగభద్రత

వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న ఆర్థిక వ్యవస్థలో కాంట్రాక్టు తరహా వేతన ఉద్యోగం, దాని అనుబంధ ఆర్థిక ప్రయోజనాలు ప్రాధాన్యత సంతరించుకున్నాయి. ముస్లింలు చాలా హానికరమైన ఉద్యోగాలలో పనిచేస్తున్నారు. 90శాతం మంది వ్రాతపూర్వకమైన ఒప్పందాలు లేకుండా పనిచేస్తున్నారు.

టేబుల్ -2

సామాజిక, మత వర్గాల ప్రకారం విద్యాధిక యువత (15-29 సంవత్సరాల)

సామాజిక బృందాలు	నిరక్షరాస్యులు	మాధ్యమిక	మాధ్యమిక	హైయర్ సెకండరీ	హైయర్ సెకండరీకి ఎగువన	మొత్తం
ఎస్.సి, ఎస్.టిలు	40.1	32.6	22.4	19.7	14.2	27.8
ఓ.బీ.సీ.లు	33.6	34.9	39.9	37.6	36.1	36.2
ముస్లింలు	19.8	16.9	12.6	9.8	7.5	14.5
ఇతరులు	6.5	15.6	25.1	32.9	42.3	21.5
మొత్తం	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ఇతర అన్ని వర్గాలలో ఎక్కువమందికి ఉద్యోగభద్రత ఉన్నది. ఈ వర్గాలకు సంబంధించి శ్రామికులలో మూడవవంతు మందికి వ్రాతపూర్వక ఒప్పందాలున్నాయి. ఎస్.సి, ఎస్.టి, ఒ.బి.సి కులాలకు సంబంధించిన వారు కఠినతరమైన ఉద్యోగాలలో ఉన్నారు. ఒ.బి.సి.లలో ఎక్కువమంది రైతులు. వీళ్ళు తరుచుగా దోపిడీకి గురవుతుంటారు.

పేదరిక కొలమానాలు

పేదరికపు రేటు 2004-05, 2011-12 సంవత్సరాలకు సంబంధించి సామాజిక మత సముదాయాల ప్రకారం ఏ విధంగా ఉన్నది అంచనా వేయబడింది. మొత్తం పేదరికం 37.7 నుండి 22 శాతానికి తగ్గింది. ఇది 15.7 శాతం పాయింట్లు పడిపోయింది. ఈ

కాలం మొత్తంగా అన్ని సమూహాలలో తగ్గినట్లు చూపుతున్నాయి. ఏమైనప్పటికీ ప్రత్యేకించి ఎస్.సి, ఎస్.టి, ముస్లింలలో సగటు కంటే దిగువన 19.9, 18.2 శాతం తగ్గుదల ఉన్నది. అణగారిన ఈ రెండు వర్గాల పేదరికం స్థాయి అధికంగానే ఉన్నది. ఇతర అన్ని వర్గాలు (ఎస్.సి, ఎస్.టి, ముస్లింలు మినహాయించి) పేదరికం తగ్గుదల తక్కువగా ఉన్నది, కాని పూర్తిస్థాయిలో పేదరికం రేటు తక్కువస్థాయిలోనే ఉంది అంటే అంతకుముందు 16.7శాతం ఉండగా, 2011-12 నాటికి 9 శాతానికి తగ్గింది. 2011-12లో పేదరికంలో నివసిస్తున్న ఉన్నతకుల హిందువుల జనాభాలో సగంమంది 2011-12 నాటికి పేదరికం నుండి తప్పించుకున్నారని ఇది సూచిస్తుంది. ఎస్.సి, ఎస్.టి, ముస్లింల విషయంలో

అది నిజంకాదు. 2004-05 కాలంలో ఎస్సి/ఎస్టి 53.8 శాతం, ముస్లింలు 43.6 శాతం ఉండగా, 2011-12 కాలంలో ఎస్సి/ఎస్టిలు 33.8 శాతం, ముస్లింలు 25.4 శాతం పేదరికంలో ఉన్నారు. పేదరికం కొలమానంలో ఇతర అగ్రకులాల కంటే ఎస్సి, ఎస్టి, ముస్లింలు అధికస్థాయిలో ఉన్నారు.

కార్మిక సామర్థ్యం

ముస్లిం శ్రామికశక్తి దెబ్బతింటే ఆ ప్రభావం జీడీపీపై ఏ మేరకు ఉంటుందో “కార్మిక సామర్థ్యం పరిమాణం” (ఎల్ఇక్యూ) గణాంకాలు తెలియజేస్తాయి. ఇతర సామాజిక మతాలకు చెందిన వర్గాలకంటే ముస్లింల శ్రమ సగటున జీడీపీకి అదనపు విలువలను జోడిస్తుంది. విద్యలో వెనుకబడినప్పటికీ, నిరాక్షులయినా కార్మిక ఉత్పాదకతలో అగ్రకులాలు, ఇతర మైనారిటీలు తప్ప మిగిలిన అన్ని కులాలకంటే మెరుగ్గా ఉంటారు. ముస్లింలకు ఉన్నత విద్య, నైపుణ్యం కలిగించగలిగితే జీడీపీ పెరుగుదలకు దోహదపడుతుంది.

ప్రపంచంలో అభివృద్ధి చెందిన దేశాల సరసన చోటు సంపాదించడానికి ఐదు ట్రిలియన్ డాలర్ల ఆర్థిక వ్యవస్థను నిర్మించడానికి చేస్తున్న ప్రయత్నం అపరిపక్వతను తెలియజేస్తుంది. గత దశాబ్దంన్నర కాలంలో వృద్ధిరేట్లు సాపేక్షంగా స్థిరమైన సానుకూలత ఉన్నప్పటికీ చాలా అతిశయం కనపడుతుంది. తలసరి ఆదాయం తక్కువ ఉన్నా అధిక జనాభా జీడీపీ వృద్ధి అంచనాకు దారి తీసింది. కాని ప్రజల వినిమయ శక్తి పెరగాలి, ప్రజల నిత్యావసర వస్తువుల వినిమయానికి అనుగుణంగా మార్కెట్ విధానం ఉండాలి. అయినా సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఉన్నప్పటికీ సాపేక్షకంగా అధిక ద్రవ్యోల్బణం నష్టం కలిగిస్తున్నది. అనేక అంచనాలు జీడీపీ వృద్ధిరేటు 4 లేదా 4.5 శాతం ఉంటుందని తెలియజేస్తున్నాయి.

ప్రపంచంలో అభివృద్ధి చెందిన దేశాల సరసన చోటు సంపాదించడానికి ఐదు ట్రిలియన్ డాలర్ల ఆర్థిక వ్యవస్థను నిర్మించడానికి చేస్తున్న ప్రయత్నం అపరిపక్వతను తెలియజేస్తుంది. గత దశాబ్దంన్నర కాలంలో వృద్ధిరేట్లు సాపేక్షంగా స్థిరమైన సానుకూలత ఉన్నప్పటికీ చాలా అతిశయం కనపడుతుంది. తలసరి ఆదాయం తక్కువ ఉన్నా అధిక జనాభా జీడీపీ వృద్ధి అంచనాకు దారి తీసింది. కాని ప్రజల వినిమయ శక్తి పెరగాలి, ప్రజల నిత్యావసర వస్తువుల వినిమయానికి అనుగుణంగా మార్కెట్ విధానం ఉండాలి. అయినా సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఉన్నప్పటికీ సాపేక్షకంగా అధిక ద్రవ్యోల్బణం నష్టం కలిగిస్తున్నది. అనేక అంచనాలు జీడీపీ వృద్ధిరేటు 4 లేదా 4.5 శాతం ఉంటుందని తెలియజేస్తున్నాయి.

తిరోగమనంలో ఆర్థికవృద్ధి

2018 ఆరంభం నుండి మందగమనంలో ఉన్న భారతదేశ వ్యవస్థ తిరోగమనంలో ఉంది. గతేడాది ఇదే త్రైమాసికంతో 2019 రెండవ త్రైమాసికం (జులై-సెప్టెంబరు)లో ఆర్థిక వృద్ధి శాతం వృద్ధి చెందింది. జీడీపీ తగ్గుదలలో ఉన్నా ఇది త్రైమాసికం. ఇదేవిధంగా మరొక త్రైమాసికం జీడీపీ క్షీణించి జీడీపీని త్రైమాసికంగా గుణిస్తున్నప్పటి నుండి ఇది రెండవ త్రైమాసికం దీర్ఘకాలంగా క్షీణతకు గురైనట్లు పరిగణించాలి.

స్థూలంగా జీడీపీ రెండు భాగాలు. ఒకటి ప్రభుత్వ భాగం. రెండవది ప్రైవేట్ వినిమయ వ్యయం. జీడీపీలో 60శాతం ఉన్న ప్రైవేట్ వినిమయం 2019 మూడవ త్రైమాసికంలో 2.7 శాతం పెరిగింది. అసాధారణమైన తరుగుదల. తరుచుగా ప్రభుత్వం చెయ్యవలసిన అనుబంధంగా చేసే వ్యయం ఉత్పేదకారకంగా ఉపయోగపడి దోహదం చేస్తుంది. కాని దానికి పరిమితులున్నాయి. ప్రభుత్వ వసూళ్ళు, ఖర్చు, మిగులుదల మొత్తం జీడీపీలో కేవలం 1 శాతం మాత్రమే. ప్రభుత్వ వ్యయం యొక్క పరిమితిని ఆర్థికలోబు (డిఫిసైట్ అకౌంట్) సమస్యతో పాటు జీడీపీకి రుణ నిష్పత్తితో ముడిపడి ఉంది. 2019లో 70శాతానికి దగ్గరగా ఉన్నది. భవిష్యత్ లో ఇది పెరిగే అవకాశం ఉంది.

జాతీయ వార్షిక బడ్జెట్లో నాలుగింట ఒకవంతు వడ్డీ చెల్లింపు మాత్రమే ఖర్చు చేయబడుతుందని గుర్తించాలి. ఇది జాతీయ అంతర్జాతీయ రుణ సేకరణ ద్వారా జరుగుతుంది. క్రెడిట్ వినియోగం పెరిగినప్పుడు మాత్రమే వృద్ధి పునరుజ్జీవనం సాధ్యమవుతుంది. హరణకు వ్యవసాయం, తయారీ, చిన్న వ్యాపారం, మూలక మూల నిర్మాణం మరియు ప్రపంచ మార్కెట్ సంస్కరణల ద్వారా జరుగుతుంది.

భారతీయ జనతా పార్టీ అధికారం చేపట్టి 16 ఏళ్లు సాగింది. సైద్ధాంతిక భావాల ఫలితంగా ఆర్థిక వ్యవస్థలో తీవ్ర ప్రతిఘటన ఆవిర్భవించాయి. అది భారతదేశ ఆర్థికవృద్ధిని సామాజిక అవకాశాలను దిగజార్చగల శక్తివంతమైంది. ఆర్థిక సంస్కరణ ప్రారంభమైన 1985 నుండి ఇప్పటివరకు జీడీపీ ఉచ్చస్థాయి పెరుగుదలతో సోషలిస్టు సైద్ధాంతిక భావజాలం ద్వారా వెనకబడ్డ దశను అధిగమించుట చేత భారతదేశం చాలా ముందుగా వాస్తవానికి 2016-17 సంవత్సరాలలో భారతదేశం నుండి 7శాతం పైగా వృద్ధిరేటును సాధించగలిగింది.

భారతదేశం యొక్క అధిక వృద్ధి రేటు ఒక దశాబ్దం లేదా అంత ఎక్కువ కాలం అలాగే స్థిరంగా ఉండాలి. అయితే 2016 సంవత్సరాలలో నమోదు చేసుకున్న తిరోగమన వృద్ధి రేటు 2020-21 సంవత్సరాలలో ప్రతికూల వృద్ధి రేటుకు దిగిపోవడానికి సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి.

అగ్నికి ఆజ్యం పోసినట్లు దేశం మొత్తంగా కరువునాశనం ఉద్రిక్తతలు ఉత్పత్తి, సరఫరా గొలుసును చిందరబెండ చేస్తున్న జీడీపీ వృద్ధి రేటుపై ప్రతికూల ప్రభావాన్ని కలుగజేస్తున్నా ముఖ్య కాలానికి భారతదేశ సుస్థిర ఆర్థిక వృద్ధి రేటును సాధించే అవసరమైన ఆర్థిక, సామాజిక పరిస్థితులు ఎలా ఉండాలి?

వృద్ధి రేటు ప్రేరణకు మూలాలు

స్థూలంగా మూడు పరిస్థితులు వివరించబడ్డాయి. మధ్య తరహా ఆదాయ ప్రభావం నుండి బయటపడి భారతదేశ వ్యవస్థ పుంజుకోవడానికి, అయిదు బ్రిలియన్ డాలర్ల కలను నెరవేర్చుకోవడానికి దోహదపడుతుంది.

1. ప్రైవేటు వినియోగ వ్యయాలను పెంచడానికి, ప్రభుత్వ వ్యయాన్ని అధికం చేయడానికి పరిమితులు లేనట్లయితే భారతదేశం తనకున్న మానవ మరియు సహజ వనరులను ప్రపంచ పోటీ ఉన్నా, ఖర్చుతో కూడుకున్నా బాగా ఉపయోగపెట్టుకోగలుగుతుంది. అది పెట్టుబడులు పెట్టడానికి తగిన నిధులు, తగిన సాంకేతిక విజ్ఞానం ఉన్నప్పుడే సాధ్యమవుతుంది. భారతదేశానికి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు, విదేశీ సంస్థాగత పెట్టుబడులు కాని అందుబాటులో ఉన్నాయి. 2015 నుండి గడచిన మాసాలను పోల్చుకుంటే విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అతి తక్కువగా కనపడుతున్నాయి.

ప్రభుత్వం ఎంత ప్రయత్నించినా గత తొమ్మిది నెలల్లో ఎఫ్డీఐలు 8 బిలియన్ డాలర్లు మాత్రమే వచ్చాయి. “సులభతర వ్యాపారం” సూచీలో తన స్థానాన్ని మెరుగుపరుచుకున్నప్పటికీ విదేశీ పెట్టుబడిదారులను ఆకర్షించడంలో భారతదేశం విఫలమయింది. బ్యాంకింగ్ అస్థిర విధానాలు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్య లావాదేవీలు, వ్యాపార ఒప్పందాల చట్టబద్ధత, ఆస్తి, భూసేకరణ, రాజకీయ, న్యాయ ప్రకటన ఎడల ప్రపంచ పెట్టుబడిదారులు జాగ్రత్త వహిస్తున్నారు.

2. సాపేక్షికంగా భారతదేశానికి ఉన్న ప్రయోజనం యువజనులు ఎక్కువ ఉండటం. సుస్థిరాభివృద్ధి, ఉత్పత్తిని పెంచడానికి రెండు దశాబ్దాల పాటు ఇది ఉపయోగపడుతుంది. అయితే యువతను సక్రమంగా విద్యావంతులను చేసి, వారిలో నైపుణ్యాన్ని పెంచినపుడు మాత్రమే అది సాధ్యమవుతుంది.

3. విదేశీ పెట్టుబడులు, సాంకేతికతను రాబట్టడానికి వారిలో విశ్వాసాన్ని కలిగించాలి. ఇది ఖర్చును తగ్గించి, ద్రవ్య సామర్థ్యాన్ని మెరుగుపర్చుకొని ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించడానికి సహాయపడుతుంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం, బ్యాంకులు తెలివి తక్కువతనంగా వివక్షతాపూరిత ద్రవ్య విధానాలు అమలు జరిపితే పశ్చిమాసియాలో పని చేస్తున్న ముస్లింల నుండి రావలసిన మొత్తాలు రావు అని గుర్తించాలి. దానికి ప్రతిగా హిందూ కార్మికులను స్వదేశానికి (భారత్) పంపవచ్చును.

“హిందువులు” ఫస్ట్ సామాజిక శాస్త్రం

భారతదేశంలో శ్రామిక వర్గ నిర్మాణం సామాజికంగా, ఆర్థికంగా ఉన్నత కులాలకు అనుకూలంగా ఉన్నది. ఉన్నత విద్య, ప్రభుత్వ ప్రైవేటు రంగంలోని సంఘటిత కార్మిక వర్గం హిందూ అగ్ర కులాల వారు అధికంగా ఉన్నారు. దామాషా ప్రాతిపదికలో అధిక సంఖ్యలో ఉన్న ఎస్ఎస్, ఎస్టి, ఒబిసిలు ముస్లింలు దూరంగా ఉంచబడ్డారు. ఈ పరిస్థితిని అందరికీ సమాన అవకాశాలు కలిగేట్లుగా మార్చాలి. భారతదేశం హిందూ దేశంగా ఊహించుకుంటున్న అత్యుగ్ర - మితవాదులు తమకు తాము పౌర సమాజంగా భావించుకుంటున్నారు. వీళ్ళకు అధికార పార్టీ మద్దతిస్తున్నది. ఇటీవల ఈ ముఠాల జోక్యం పౌర సమాజంలోని ఆర్థిక,

సామాజిక, న్యాయ, తదితర అన్ని సంస్థలను, వ్యవస్థలను నియంత్రిస్తున్నాయి. కేంద్ర, రాష్ట్ర విధానాలను ప్రభావితం చేస్తున్నాయి. ముస్లిం మైనారిటీ వర్గాల సామాజిక, ఆర్థిక రంగాల అభివృద్ధికి వెచ్చించే బడ్జెట్ నిధులను సైతం నియంత్రిస్తున్నారు. ఇటీవల పౌరసత్వ సవరణ చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమంలో పాల్గొంటున్న ముస్లిం మైనారిటీ వర్గాల ఆస్తులను జప్తు చేస్తున్నారు. భారతదేశం బహుళ సంస్కృతుల వారసత్వానికి ప్రతిరూపమైనప్పటికీ ప్రస్తుత ప్రభుత్వం మొదట హిందువులు అనే మెజారిటీరియన్ (అధిక్యతావాద) సైద్ధాంతిక భావజాలాన్ని ముందుకు తీసుకుపోతున్నది. ఈ విధానాలు సాధారణ పౌరుని జీవనంపైన, జీడీపీ వృద్ధిపైన ప్రభావం చూపుతాయి.

పరస్పర ఆధారిత కార్మిక - మార్కెట్

దేశ వ్యాప్తంగా మతం - జీడీపీ వృద్ధి మధ్య సంబంధాలను సృష్టించడం నిషిద్ధం. భారతదేశం ఇప్పటికీ హిందు, ముస్లింల అంతర్గత శ్రమపై ఆధారపడి ఉంది. 2020 నాటికి ముస్లిం జనాభా 19 కోట్ల మంది ఉండగా వారిలో సగం మంది 9.5 కోట్లు శ్రామిక శక్తి (కార్మికులు)లో ఉన్నారు. హిందువులతో కలిసి ముస్లింలు వ్యాపార, తయారీ, స్వయం ఉపాధి రంగాలలో పనిచేస్తున్నారు. ముస్లింలకు వ్యతిరేకం రాజకీయ లక్ష్యంతో సామాజిక, బ్యూరాక్రటిక్ విధానాలను తీసుకున్నట్లైతే ముస్లింల వర్గాలను కూడా ప్రభావితం చేస్తుంది. మొత్తం శ్రమశక్తిలో 32 శాతం, జీడీపీ 32 శాతంపై పడుతుంది. మొత్తం మీద శ్రామిక ఉత్పాదకత 1 శాతం తగ్గితే జీడీపీ కూడా ఒక శాతం క్షీణిస్తుంది. ఇది భవిష్యత్ వృద్ధి వేగాన్ని కూడా తగ్గిస్తుంది.

మతం - జీడీపీ మధ్య ప్రపంచ సంస్థలు : ముస్లింలు, క్రిస్టియన్లు బౌద్ధులు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అన్ని ఖండాలలో అత్యధికంగా విస్తరించి ఉన్నారు. హిందువులు భారతదేశానికి మాత్రమే పరిమితమై ఉన్నారు. భారతదేశంలో 95 శాతం హిందువులు నివసిస్తుండగా, మిగిలిన 5 శాతం నేపాల్, బంగ్లాదేశ్, పాకిస్తాన్లలో నివసిస్తున్నారు. తలసరి జీడీపీలో భారతదేశం పై స్థాయిలో ఉండగా మిగిలిన దేశాలు 2000 డాలర్ల కన్నా తక్కువ స్థాయి నమోదు చేశాయి. మరోవైపు బౌద్ధులు 61 శాతం మంది జీడీపీ అధికంగా ఉన్న చైనా, జపాన్, దక్షిణ కొరియాలలో నివసిస్తున్నారు. యాదృచ్ఛికంగా బౌద్ధం భారత ఉపఖండంలో ఆవిర్భవించిందనేది చారిత్రక సత్యం. అయినప్పటికీ భారత జనాభాలో బౌద్ధులు 2 శాతం లోపే. అదే విధంగా కాంగో, ఇథియోపియాలను మినహాయితే 1.5 బిలియన్లకు గాను 124 మిలియన్ల క్రిస్టియన్లు జీడీపీ అధికంగా ఉన్న అమెరికా, యూరోపియన్ దేశాలు, బ్రెజిల్, మెక్సికో, రష్యా తదితర అన్ని దేశాలలో ఉన్నారు. సాపేక్షికంగా జీడీపీ అధికంగా ఉన్న దేశాలలో ముస్లింలు జీవిస్తున్నారు. జీడీపీ తక్కువగా ఉన్న భారత్, బంగ్లాదేశ్, పాకిస్తాన్లలో ముస్లింలు, అధికంగానే ఉన్నారు. మతం, మరియు జీడీపీ మధ్య ఈ సరళమైన అనుబంధం, మతం, సంస్కృతి యొక్క విస్తృత ప్రయోగాలు ఆర్థిక వ్యవస్థపై వాటి ప్రభావాన్ని సూచిస్తున్నది. ఈ అనుబంధాన్ని గురించి హిందూ అతివాద సమూహాలు ఆచరణయోగ్యమైన సమాచారాన్ని సంగ్రహించాల్సిన అవసరం ఉంది.

భారతదేశములో విద్యా విధానం - ప్రపంచీకరణ, కాపాయికరణ ప్రయత్నం

- ఎదురొత్తున్న సవాళ్లు - పరిష్కార మార్గాలు

కె. రాజశేఖర్

విద్య అంటే ఏమిటి : ప్రజల జీవన ప్రమాణాలను గరిష్ట స్థాయికి పెంచేది విద్య. వ్యక్తి వికాసానికి దోహదం చేసేది విద్య. అలాగే, సామాజిక పరివర్తనకు మానవునికి తోడ్పడు ప్రక్రియే విద్య. సామాజిక అసమానతల తొలగించే ప్రధాన సాధనమే విద్య. సామాజిక పెట్టుబడిగా, పునాదిగా తోడ్పడేది విద్య. వ్యక్తిగత జీవితంలో, కుటుంబంలో, సమాజంలో, దేశ పురోగమనంలో అన్నింటా విద్య ఒక కీలకమైన పాత్ర/స్థానం వహిస్తుంది. “భావిపౌరులను తీర్చిదిద్దేది నేటి పాఠశాలలే, భావిపాలకులకు రూపు నిచ్చేది నేటి కళాశాలలే, భావినేతలను తయారు చేసేది నేటి విశ్వ విద్యాలయాలే” అనేది చారిత్రక వాస్తవం.

సమాజంలో విద్యకున్న ఐదు ప్రాధాన్యతలు (ప్రొ॥ అమర్త్వసేన్): అవి :

- 1) విద్య వ్యక్తి యొక్క సాధనాశక్తిని పెంచుతుంది.
- 2) ఉపాధికి విద్యే కీలకం.
- 3) విద్య ద్వారా ప్రజాచర్యకు అవకాశము.
- 4) సామాజిక, ఆర్థిక సమస్యల పరిష్కారానికి ఉపకరిస్తుంది.

ఉదా: బాలకార్మిక వ్యవస్థ నిర్మూలనకు, బలమైన ఆయుధం విద్యే అలాగే ప్రజల మధ్య సాంఘిక తత్వాన్ని పెంచుతుంది.

5) దోపిడీకి, దౌర్జన్యానికి, పీడనలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడే శక్తినిస్తుంది. వర్గాల సామాజిక, రాజకీయ సమీకరణను పెంచుతుంది. **విద్యావ్యవస్థ యొక్క కర్తవ్యం:**

సమాజంలో ఉత్పత్తిని పెంచేందుకు, పాలన పరమైన నిర్వహణకు, సమాజాన్ని సుసంపన్నం చేసేందుకు, కావలసిన, అవసరమైన రకరకాల నిపుణుల్ని, కార్మికుల్ని, మేధావుల్ని, శాస్త్రవేత్తలను తయారు చేయడమే విద్యావ్యవస్థ యొక్క కర్తవ్యం. సమాజావసరాలకు తగ్గట్లుగా మానవ వనరుల్ని అభివృద్ధిచేసి అందించకపోతే ఏ విద్యావ్యవస్థ అయిన విఫలమైనట్లే అందువలన సమాజములోని సామాన్యుని జీవితాన్ని సుసంపన్నంచేయాలన్నా, ఆర్థిక ప్రగతిని సాధించాలన్నా అందరికీ విద్య అవసరము. విద్యయెడల ప్రముఖ విద్యావేత్తల, పాలకుల అభిప్రాయాలు:

లెనిన్ : రాజకీయాల పునాదుల మీదనే విద్యాప్రమాణాలు, సాంస్కృతిక విలువలు ఆధారపడి వుంటాయి అనేది వాస్తవం, ఎందుకంటే, ఏ దేశం యొక్క అభివృద్ధి, ఆదేశంలోని అక్షరాస్యత, ప్రభుత్వం విద్యపై పెట్టే ఖర్చు, శ్రద్ధను బట్టి వుంటుంది.

నెహ్రూ : విద్యాలయాలు మానవతా పురోగమనానికి, క్రొత్త ఆలోచనా విధానాలకు ప్రతీకలు మరియు విద్యాలయాల నిర్వహణ సక్రమంగా ఉంటేనే దేశ నిర్వహణ సక్రమంగా వుంటుంది. అందులకే ఆయన విద్యాలయాలను దేవాలయాలతో పోల్చారు.

డా॥కోరారి : భారతదేశపు భవిష్యత్తు తరగతి గదులలో రూపు దిద్దుకుంటోంది. కావున విద్యకు ఆర్థికాభివృద్ధికి సంబంధం వుండాలి.

డా॥రాధాకృష్ణన్ : మనం నాగరికులమైతే ఉన్నత విద్య మన ప్రధాన

బాధ్యతగా వుండాలి. అందులకే కేంద్ర బడ్జెట్లో 10 శాతం ఎదు కేటాయించాలి అది జి.ఎస్.పి.లో 6శాతం గా వుండాలి రాష్ట్ర బడ్జెట్ 30 శాతం విద్యకు కేటాయించాలి.

డా॥ మాల్యం సి. ఆదిశేషయ్య : విశ్వ మారపు కల్పణాన సత్యాన్వేషణకు, దేశాభివృద్ధికి విద్యాలయాలు దోహదం చేస్తాయి.

డా॥అమర్త్వసేన్ : విద్యకై పెట్టే ఖర్చు బాలకార్మిక వ్యవస్థ నిర్మూలించడానికి అత్యంత అవసరమేగాక దేశ ఆర్థిక భిన్నత్వానికి కీలకం పెట్టుబడికూడా. 1937వ సంవత్సరం గాంధీగారు మన దేశానికి Basic Educaiton Society కావాలని సూచించారు మన దేశ విధానం శారీరక శ్రమతో కూడినదిగా వుండాలి. అంటే లెనిన్ దా నేర్చుకొనుట (Learning by doing), పని ద్వారా విద్య (Education Through Work).

ఎస్.పి. గ్రేప్స్ (అమెరికా చరిత్రకారుడు) భారత విద్యపై అభిప్రాయం :

నేటి భారతీయ విద్య మూఢమైన మతసూత్రాలపై, సాంఘికత కులవ్యవస్థపైన నిర్మితమైనది. అందువలననే, ఆ సాధారణము సన్యాసులుగాను, స్త్రీబులుగాను తయారు చేసింది. తద్వారా శాస్త్ర విజ్ఞానాభివృద్ధికి, సాంకేతిక వికాసానికి భారత జాతీయ మూఢచేసి

భారతదేశంలో విద్యావ్యాప్తి - చారిత్రక నేపథ్యం :

ఆదిమ కాలంలో నిపుణతలను నేర్పడమే విద్యగా భావించబడేది. వర్ణవ్యవస్థ కాలంలో విద్యా నిపుణతలు అందజేయడంతో పాటు సామాజిక వ్యవస్థకు అనుకూలమైన చైతన్యాన్ని పెంచేదిగా విద్య వర్ణ సమాజంలో విద్య, వర్గాలకు అతీతంగా ఎప్పుడు లేదు. ఆ రెండూ భూస్వామ్య వ్యవస్థలో పాలకవర్గాలకే పరిమితమైపోయాయి. : గురుకుల పాఠశాలలు, శ్రామిక వర్గాలకు తిరస్కరించబడేవి. ఉదా: ఏకలవ్యుని ఉదంతం. సమాజంగానే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు రెండు ముఖాలుంటాయి అదేమిటంటే, విద్య విరుద్ధమైన సాంఘిక ప్రాథమిక వైరుధ్యాన్ని అంటే, ఉత్పత్తిలో సామాజికం, విద్యా వ్యక్తిగత స్వభావాన్ని సంతరించుకుని ఉంటుంది. మన దేశంలో, భూమ్య వ్యవస్థ చివరి దశలో మనదేశానికి వ్యాపారము కోసం తీర రాక, అందులో, బ్రిటీష్ వర్తక సంస్థ, దేశాన్ని వలసగా మార్చి వారి వ్యాపార సౌలభ్యముకోరకు, పాలనను పట్టి స్వంంతం చేసుకోసం మనదేశంలో మెకాలే విద్యా విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టినది.

బ్రిటీష్వారు మొదట భారతీయ సంపన్న వర్గాలలో విద్యా రాజీ వైఖరి ప్రదర్శించడం జరిగింది. అందులో భాగంగానే 1792లో కాశీ సంస్కృతి కళాశాల స్థాపన. ప్రాచ్య అధ్యయన భాన సాంప్రదాయాలను ప్రోత్సహించడం జరిగింది. 3 తరాలకు చదువుకు ప్రోత్సాహం ఇవ్వడం జరిగింది. 1813 లో క్లీయింగ్ టెంప్ల ప్రవేశం. విద్యకోసం మన దేశంలో ఒక లక్షరూపాయలు కేటా

చేయడం.

1835లో మెకాలే విద్యా విధానం ప్రవేశపెట్టడం. మెకాలే విద్యా విధానం:

మెకాలే అభిప్రాయము “మనకు, మన చేత పాలింపబడే కోట్లా మందికి అను సంధానకర్తలుగా పని చేసేందుకు ఎంపిక చేయబడి కొద్దిమందికి ఇంగ్లీషు నేర్పాలి.” రక్తంలో రంగులో భారతీయులకు, అభిరుచులలో, అభిప్రాయాలలో మనకు సన్నిహితులుగా వుండేవరాన్ని తయారు చేసుకొనడానికి ఇంగ్లీషు విద్యను ప్రవేశపెట్టాలని మెకాలే చెప్పాడు. 1) ఇంగ్లీషు విద్య ద్వారా బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం రాజకీయ ప్రయోజనాలు పొందడం. 2) పాలనకు అవసరమైన గుమాస్తాలను, తక్కువ జీతాగాళ్ళను తయారు చేసుకోవడం. 3) బ్రిటీష్ మార్కెట్ను విస్తరింప జేసుకోవడం. వలసపాలనలో సాంప్రదాయబద్ధమైన చేతి వృత్తులు విచ్చున్న మవడంతో ఉద్యోగాల కోసం ఇంగ్లీషు చదువులు అవసరమై దాని వైపు మొగ్గు చూపడం జరిగింది.

స్వాతంత్ర్యనంతరం విద్యావిధానం : దేశ స్వాతంత్ర్యం తరువాత మన దేశ రాజ్యాంగ నిర్మాతలు విద్యను ప్రతి పౌరునికి ప్రాథమిక హక్కుగా చేశారు. కాని 73 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా మన దేశంలో సంపూర్ణ అక్షరాశ్యత సాధించలేకపోయాము. కేవలం 75 శాతం అక్షరాశ్యతనే సాధించాము. అనాటి నుండి నేటి వరకు విద్యకు తగినంత నిధులు కనీసం 6 శాతం కూడా బడ్జెట్లో కేటాయింపులు చేయలేకపోయాము పాలక ప్రభుత్వాలు అంటే విద్యను అందించి విజ్ఞానాన్ని పెంచి, దేశ అభివృద్ధి ఫలాలకు బీజాలు వేయడానికి చేసిన ప్రయత్నం మాత్రం మనము ఆశించిన స్థాయిలో లేకపోగా, సమాజ పురోగతికి మౌలిక ప్రాధాన్యమైన విద్యారంగాన్ని వ్యాపార రంగంతో ముడిపెట్టి కార్యక్రమము మాత్రం జయప్రదంగా నిర్వహించ గలుగుతున్నవి పాలక ప్రభుత్వాలు. **స్వాతంత్ర్యం తర్వాత మన పాలకులు వేసిన ముఖ్యమైన కొన్ని విద్యా కమీషన్లు :**

1948లో డా॥ రాధాకృష్ణ కమీషన్ - విశ్వవిద్యాలయాల్లో విద్యపై యు.జి.సి. ని ఏర్పాటు చేయవలెనని సూచించడమైనది.

1952-53లో లక్ష్మణ స్వామి మొదలియర్ కమీషన్ - 14 సం॥ లోపు వారికి నిర్బంధ ఉచిత ప్రాథమిక విద్యను మరియు సెకండరీ విద్యలో స్వాతంత్ర్య భారత దేశ అవసరాలకనుగుణంగా మార్పులు తీసుకొని రావాలని.

1964-66లో డా॥ కొఠారీ కమీషన్ - $10+2+3=15$ ఏళ్ళ మొదటి డిగ్రీ వరకు త్రిభాషా సూత్రాన్నీ, శ్రమ పట్ల అభిరుచి, గౌరవం కోసం ‘పని అనుభవము’ ను పాఠశాల విద్య దశలో బోధించాలని, లైబ్రరీ, లాబ్, ఫ్లెగ్రాండ్ లేని పాఠశాల ఉండరాదని - కామన్ స్కూల్ పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టాలి అనే సూచనలు చేశారు. కొఠారి గారు చేసిన సూచనల ‘Bible of Indian Education’ అని పేరుకెక్కింది.

1968లో నూతన విద్యా విధానం - త్రిభాషా సూత్రం, Centre for Excellence, University Management etc.

1977లో డా॥ మాల్యాం సి. ఆదిశేషయ్య కమిటీ plus 2 విద్యా విధానం పై సూచనలు.

1986లో New Educational Policy ని ప్రవేశ పెట్టడం జరిగింది.

1992లో యశ్పాల్ కమిటీ - ప్రాథమిక విద్య మొత్తం మాతృ

భాషలోనే జరగాలని, ఉపాద్యాయ విద్యార్థి నిష్పత్తి 1:3గా ఉండాలని 2000 సం॥లో బిర్లా-అంబానీ కమిటీ - విశ్వవిద్యాలయ విద్యను ప్రైవేటీకరించి, వ్యాపరీకరించాలన్న అంశాన్ని ప్రతిపాదించింది.

2009లో విద్య హక్కు చట్టం :- 6 నుండి 14వ ఏట వరకు అంటే 1 నుండి 8వ తరగతి వరకు బాలలకు విద్యను ప్రాథమిక హక్కుగా చేయడం. 2016లో జాతీయ విద్యావిధానం మరియు 2019 జాతీయ విద్యావిధానం. 1947 తర్వాత అందరికీ విద్యనందించాలన్న నినాదం అందమైన నినాదంగానే నేటికీ వున్నది. అలాగే, అందరికీ విద్య అంటూనే నూతన విద్యా విధానాల పేర్లతో విద్యను నమాజములోని సంపన్నవర్గాలకు తాకట్టుపెట్టే కార్యక్రమాలు జోరందుకొన్నాయి. దీనికి ప్రబుత్వాలే బాధ్యత లేని తనంగా బాటలు వేస్తున్నాయి. భారత విద్యారంగాన్ని, అంతర్జాతీయ విద్యా సంస్థలతో అనుసంధానించాలి అనే భావన వలన విదేశాలకు అనుగుణంగా మేధావి వరాన్ని మలిచే విధానం అమలు చేయబడు తున్నది. అంటే, క్రమక్రమంగా స్వదేశీ విద్యావిధాన స్థానంలో విదేశీ విద్యా విధానము ప్రవేశం జరుగుతుంది. దేశ భవిష్యత్తు రూపుదిద్దుకునేది పార్లమెంట్లో కాదు, పాఠశాల తరగతి గదులలో అంటూ కొఠారి కమీషన్ చేసిన సూచనలను పాలకులు ప్రక్కన పెట్టి, విద్యారంగాన్ని నిర్వీర్యం చేసే పనులు చేస్తున్నారు. విద్యారంగం ప్రక్షాళన పేరుతో ఏ పాలకవర్గం అధికారంలో వుంటే ఆ పాలకవర్గం యొక్క భావజాలాన్ని బలపరిచే విధంగా విద్యారంగంలో మార్పులు చేస్తున్నారు. ఇప్పటివరకు మన దేశంలో 119 కమిటీలు (లేక) కమిషన్లు వేశారు వాటి వలన ఫలితాలు శూన్యం (లేక) పరిమితం.

నేడు మన దేశంలో 1వ తరగతిలో చేర్చబడిన బాలబాలికలలో కేవలం 6 శాతం ఎస్టీలు, 8 శాతం ఎస్సీలు, 9 శాతం ముస్లింలు, 10 శాతం ఓబీసీలు మాత్రమే 12వ తరగతి పాస్ను దాటగలుగుతున్నారు. అణగారిన వర్గాలు, కులాల వారిలో 10 శాతం కంటే తక్కువ మంది మాత్రమే పై చదువులకు రిజర్వేషన్లకు అర్హులు కాగలుగుతున్నారు. మిగిలిన వారు సామాజిక ఎదుగుదల లేక వారి కులపరమైన (లేక) తల్లిదండ్రుల వృత్తులకు తిరిగి పోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతున్నది.

ఇవాళ విద్య పూర్తిగా ప్రైవేటీకరణ, కార్పొరేటీకరణ, ప్రపంచీకరణ అయిపోతున్నది. విద్య ఒక వ్యాపారంగా మారి పోయింది. అంటే మొత్తం విద్యారంగం లాభాలను ఇచ్చే వ్యాపార సరుకుగామారిపోయింది. ప్రభుత్వము విద్యారంగ బాధ్యతల నుండి కొంత క్రమ, క్రమంగా తప్పుకొంటున్నది. మనిషిని మానసికంగా, శారీరకంగా ఆలోచనా పరంగా నైతికపరంగా. సంస్కృతి పరంగా ఉన్నతంగా తయారు చేయవలసిన విద్యాలయాలు వ్యాపార కేంద్రాలుగా మారిపోతున్నాయి.

విద్యార్థులకు సామాజిక సంబంధాలపై ఎక్కడా అవగాహన కల్పించడం లేదు, దీని వలన మానవ సంబంధాలూ ఘోరంగా దెబ్బతింటున్నాయి. నేడు మన విద్యారంగం కొన్ని అంతర్గత అవలక్షణలతో సతమతమవుతున్నది. ప్రభుత్వమే అందరికీ విద్యను అందించాలి, కాని మనదేశ విద్యా విధానంలో ఇప్పటివరకూ మౌలికమైన మార్పులు చేయకపోవడం వలన అస్పష్టత ఏర్పడుతున్నది. ప్రపంచంలోని మొత్తం నిరక్షరాస్యతలో దాదాపు 25 శాతం మన దేశంలోనే వున్నారు. మన దేశం దాదాపు 14 మిలియన్ డాలర్లు మాత్రమే విద్యపై ఖర్చు చేస్తున్నది.

ఇది ప్రపంచం, విద్యపై చేసే, ఖర్చులో కేవలం 0.99 శాతం మాత్రమే. ప్రపంచంలోని ప్రభుత్వాలు విద్య మీద మొత్తం 1500 బిలియన్ల డాలర్లను ఖర్చు చేస్తున్నాయి. విద్యా రంగంలో జాతీయ అవసరాలను, ప్రాధాన్యతను నిర్ధారించే అధికారం ప్రభుత్వానికే ఉండాలి, దీనినుండి ప్రభుత్వం వైదొలగరాదు నేడు, మన దేశ ప్రజలలో విద్య పట్ల పెరుగుతున్న అసాధారణ తృప్తి ఓ గొప్ప అవకాశం. ఈ తృప్తి నుంచే ప్రజలలో అసంతృప్తి, ఆగ్రహం పెల్లుబుకుతున్నాయి. ముఖ్యంగా మధ్యతరగతి ప్రజలలో మనం కుమ్మరిస్తున్న సొమ్ము వలన మన పిల్లలకి ఎలాంటి విద్య అందుతున్నది? దాని పర్యావసానం ఏమిటి? అనే చర్చలు జరుగుతున్నాయి. వీటిని పాలకులు, విద్యార్థి సంఘాలు గుర్తించవలసిన అవసరమెంతైనా వున్నది. కావున, విద్యను ప్రైవేటు వస్తువుగా, విజ్ఞానాన్ని బేరమాడ దగిన సరుకుగా చేసిన నయా ఉదారవాద మార్కెటీకరణ విధానాలపైనా, అలాగే, విద్యా సంస్థలు పిల్లల్ని వస్తువులుగా, ఆదాయ వనరులుగా మాత్రమే చూస్తూ చదువు మాత్రమే నేర్పుతున్న విధానాలపైనా విద్యార్థిలోకం ఉద్యమించవలసిన అవసరం ఎంతైనా వున్నది, అంటే చదవడం, మార్కులు తెచ్చుకోవడం, ర్యాంకులు తెచ్చుకోవడం, ఉద్యోగాలు సంపాదించడం, డబ్బు సంపాదించి దానిని నచ్చిన విధంగా ఖర్చు పెట్టుకోవడం అనే అంశాలు మాత్రమే నేర్పడం వలన కుటుంబంతో ఎలాంటి సంబంధాలు ఉండాలి, సమాజంలో ఎలా మెలగాలో, స్త్రీల పట్ల ఎలా ప్రవర్తించాలో నేర్చుకునే పరిస్థితులు అదృశ్యమగుతున్నాయి.

ఎదురౌతున్న సవాళ్ళు :

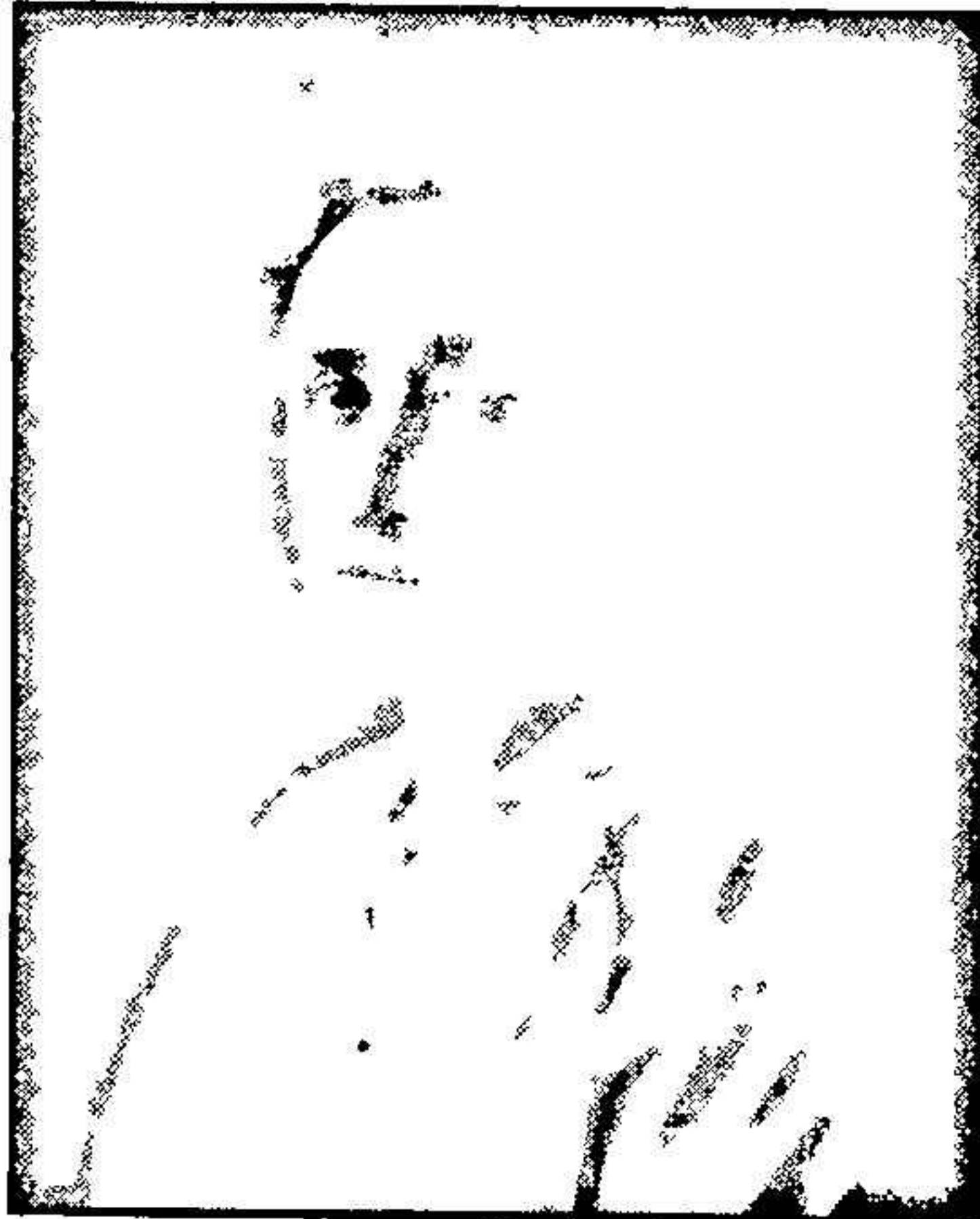
- 1) విద్యను పూర్తిగా ప్రైవేటీకరణ, కార్పొరేటీకరణ, ప్రపంచీకరణ చేయడం ద్వారా విద్య ఒక వ్యాపార సరుకుగా మారిపోయింది.
- 2) విద్య సరుకుగా మారడంవలన విద్యారంగం వ్యాపార రంగంగా మారిపోయి విద్య అంగడి సరుకైపోయినది. అంగడిలో కూరగాయలు అమ్ముతున్నట్లు విద్యకు వెలకట్టి అమ్ముతున్నారు.
- 3) ప్రభుత్వం విద్యారంగం నుండి తన బాధ్యతలను క్రమ, క్రమంగా తగ్గించుకొని, విద్యా ఖర్చులను ప్రజలే భరించే స్థితిని తీసుకొని వస్తున్నది.
- 4) రిజర్వేషన్లు అమలు లేక పేద, దళిత, ఆదివాసీ, మైనారిటీ విద్యార్థులు తీవ్రంగా నష్టపోతున్నారు. ముఖ్యంగా ప్రైవేటు సంస్థలలో సీట్లు కొల్పోతున్నారు.
- 5) చదువులను కొనడంవలన విద్యార్థులలో తీవ్రమైన కుల, మత, ప్రాంత, లింగ విభజనలను సృష్టించుతున్నది.
- 6) విద్యారంగం ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులకు లొంగి, దాసోహం చేసే పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి.
- 7) బడ్జెట్లో ప్రభుత్వాలు విద్యకు భారీ నిధులు తగ్గించి విద్యాలయాలే నిధులు సేకరణ చేపట్టాలి అనే షరతు పెట్టారు.
- 8) విద్యను కేవలం అక్షర జ్ఞానానికే పరిమితం చేయడం జరుగుతున్నది. విద్య మరింత ప్రియమైన సరుకై సామాన్యులకు అందని ద్రాక్ష అవుతున్నది.
- 9) ఉత్పత్తికి, ఆర్థికాభివృద్ధికి, విద్యకు మధ్య సంబంధం లేకుండా చేయడం వలన దేశాభివృద్ధికి విద్య అవసరములేదనే అభిప్రాయం కల్పించబడుతున్నది.

- 10) మెరిట్ స్థానంలో 'మనీ' (డబ్బు) వచ్చి చేరింది
- 11) విశ్వవిద్యాలయాలు జ్ఞాన సముపార్జన కోసం కాకుండా పోటీ పరీక్షలకు తయారయ్యే కేంద్రాలుగా మారిపోవడం జరగుతున్నది.
- 12) సత్యాన్వేషణ స్థానంలో ఉపాధి అన్వేషణ చోటు చేసుకొంటున్నది.
- 13) ప్రభుత్వమే ప్రాథమిక విద్యకు, ఉన్నత విద్యకు మన పోటీ పెట్టి విదేశీ విశ్వవిద్యాలయాలను ప్రవేటు విశ్వవిద్యాలయాలను ప్రోత్సహిస్తున్నది.
- 14) ప్రపంచీకరణ ద్వారా మార్కెట్ తత్వ విద్యా విధానాన్ని ప్రైవేటీకరణ ద్వారా మతతత్వ విద్యా విధానాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నాయి
- 15) ఉన్నతవిద్య 'ప్రతిభ లేని సరకు' అనే అభిప్రాయ ము ప్రబలమై కల్పించి, ఉన్నత విద్యకు ప్రోత్సహము అనవసరమనే బలమైన అవసరం తెచ్చి ఉన్నత విద్యను నిర్వీర్యం చేస్తున్నది.
- 16) శ్రమను జ్ఞానసముపార్జన నుండి వేరు చేసి, కుల కులవాళ్ళు ధర్మం, ఆధ్యాత్మికత అనే అంశాలకు ప్రాధాన్యత యిచ్చే విద్యా వేదన ప్రోత్సహిస్తున్నారు.
- 17) శాస్త్రీయ విద్య కావాలంటే శాస్త్ర గారి విద్యను తప్పక ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.
- 18) ప్రభుత్వ నిధులతో నడుస్తున్న ఉన్నత విద్య సంస్థలలో విద్యార్థుల ప్రవేశాన్ని పరిమితం చేయటానికి నిరంతరం ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.
- 19) విద్యారంగం రాజకీయాలకు అతీతమైనదిగా విద్యాలయాలలో సమస్యల పరిష్కారంకోసం ఉద్యమాలు ఎన్ని లేకుండా చేయడం జరిగింది.
- 20) ఇంటర్మీడియట్ విద్యను కేవలం ఇంజనీరింగ్, మేనేజ్మెంట్ ముడిసరకుగా మార్చి వేశారు. అందువలననే నేడు ఇంజనీరింగ్ విపరీతమైన వ్యామోహము వున్నది.
- 21) సమతుల్య సమాజాన్ని తయారు చేయడానికి అవసరమైన సామాజిక శాస్త్రాలైన చరిత్ర, రాజనీతి శాస్త్రం సోషియాలజీ పాలకులు కావాలనే పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు
- 22) ప్రపంచీకరణ వలన ఉపాధి రహిత ఆర్థికాభివృద్ధి నమూనా ప్రోత్సహించడం జరుగుతున్నది, దీనివలన దేశంలో ఉద్యోగ సృష్టింపబడడం లేదు, నిరుద్యోగం తీవ్రంగా పెరుగుతున్నది
- 23) జ్ఞానాన్వేషణ కుదించుకుపోతున్నారు. అంగ, అర్థ బలం వారి చేతిలో జ్ఞానం బందీ అవుతున్నది.
- 24) విద్య సృజనాత్మకంగా వుండకుండా మోనోటోనుస్ (Monotonous) విద్యగా మారిపోయింది.
- 25) క్వాలిటీ చదువు అంటే కాస్ట్లీ చదువు అనే స్థానానికి కల్పించబడుతున్నది. అలాగే ఫీజుకట్టండి కంప్యూటర్ శిక్షణ ఉన్న నేర్పబడననే డిస్కంట్ విద్యా విధానాని అమలు చేయడం జరుగుతున్నది.
- 26) విద్యార్థులకు ఇస్తున్న Scholarshipsలో కోట్లాది మందిని విద్యార్థులు తమ చదువు మధ్యలోనే ఆపివేస్తున్నారు, నిరుద్యోగులుగా/పేదసాయకం మారిపోతున్నారు.

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవ ప్రాధాన్యత

డా. కె. రజని

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవానికి వంద సంవత్సరాల పైగా ఉజ్వల చరిత్ర ఉన్నది. దీని వెనుక ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అనేక మహిళా ఉద్యమ పోరాటాలు ఉన్నాయి. 19వ శతాబ్దంలో యూరప్ లో పారిశ్రామికీకరణ కారణంగా యూరప్ సమాజంలో మౌలికమైన మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. అప్పటివరకు భర్త నీడన పొలాల్లోను, ఇళ్లలో గృహిణులుగాను పరిమితమైన స్త్రీలు పరిశ్రమల్లో కార్మికులుగా పెద్ద సంఖ్యలో వినియోగింపబడటం ప్రారంభమయింది. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ కాలం లో పురుషులు సైనికులుగా యుద్ధంలోకి వెళితే స్త్రీలు పారిశ్రామిక ఉత్పత్తిలో ప్రధానమైన పాత్ర వహించవలసి వచ్చింది. 1904 లో న్యూ యార్క్ నగరం లోని దుస్తుల ఫ్యాక్టరీలో 15 వేలమంది స్త్రీ కార్మికులు ఘోరమైన పరిస్థితుల్లో పనిచేయవలసి వచ్చేది. ఎముకలు కొరికే చలిలో, పొగ, దుమ్ము, ధూళిలో మసక వెలుతురులో మహిళలు, బాలలు రోజుకు 12 గంటలకు పైగా ఆకలితో అలమటిస్తూ బండచాకిరి చేయవలసి వచ్చేది. ఇంత చాకిరీ చేసినా వారికి పురుష కార్మికులకంటే చాలా తక్కువ వేతనాలు ముట్టేవి. ఆ ఫ్యాక్టరీలో జరిగిన ఒక అగ్నిప్రమాదంలో 140 మంది స్త్రీ, బాల కార్మికులు చనిపోయారు. ఆ ఏడాది ఫిబ్రవరి 28వ తేదీన వేతనాలు పెంచాలని, వనిగంటలు తగ్గించాలని, ఓటు హక్కు

రోజా లక్సంబర్గ్

కావాలని స్త్రీ కార్మికులు పెద్ద ప్రదర్శన జరిపారు. అప్పటినుండి అనేక ప్రాంతాల్లో మహిళాకార్మికుల పోరాటాలు జరిగాయి. 1909 లో సోషలిస్టు పార్టీ ఆఫ్ అమెరికా ఆధ్వర్యంలో తొలిసారిగా మహిళా దినోత్సవం నిర్వహించబడింది. 1910వ సంవత్సరంలో డెన్మార్క్ లోని కోపెన్ హేగెన్ నగరంలో తొలి శ్రామిక మహిళా అంతర్జాతీయ మహా సభ జరిగింది. ఆ తొలి సభకు 17 దేశాలనుండి 100 మందికి పైగా ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు. వారిలో ఫిన్ లాండ్ కు చెందిన ముగ్గురు మహిళా ఎంపీలు ఉన్నారు. మహిళా కార్మిక సమస్యలపై పోరాట పంథాకు ఏకగ్రీవ ఆమోదం లభించింది.

1913-14 లో సామ్రాజ్య వాద ప్రపంచ యుద్ధాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం జరపబడింది. 1917 మార్చి 8 వ తేదీన మహిళలు రష్యాలో ఓటుహక్కుకై సమ్మె చేశారు. అది జరిగిన 40 రోజుల తరువాత జారు చక్రవర్తిని పదవి చ్యుతుడిని చేశారు. ఫలితంగా రష్యాలో స్త్రీలకు ఓటుహక్కు లభించింది. జర్మన్ కమ్యూనిస్టు

నాయకురాలు క్లారా జెట్కిన్ మహిళల సమస్యలపై ఉద్యమాలను నిర్మించి, యూరప్ మొత్తం ఈ ఉద్యమాన్ని విస్తరింపజేశారు. ఉద్యమ మహిళలకు, మహా మేధావి, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ నిర్మాతల్లో ప్రముఖురాలయిన రోజా లక్సంబర్గ్ తోడ్పాటును, సలహాలను అందించారు. ఆనాడే, అంటే వందేళ్ళక్రితమే రోజా నేడు మనం చూస్తున్న గుర్తింపు రాజకీయాలను ప్రమాదకరమైనవిగా హెచ్చరించారు. కుల, మత, ప్రాంతీయ, లింగ ప్రాతిపదికన ప్రజలను విడగొట్టటం ద్వారా దోపిడీ వర్గాలు శ్రామిక వర్గ పోరాట పటిమను నీరుగార్చి, వారిలో విభేదాలు సృష్టిస్తాయని చెప్పారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో జర్మనీ ఆక్రమిత ప్రాంతాల్లోని కోట్లాదిమంది యూదులను, రాజకీయ ప్రత్యర్థులను, చివరికి మహిళలను, చిన్న పిల్లలను కూడా నిర్బంధ శిబిరాల్లో చిత్రహింసలకు గురిచేసి, వారిపై క్రూరమైన శారీరక

క్లారా జెట్కిన్

వ్రయోగాలు చేయటం, లక్షలాదిమందిని గ్యాస్ ఛాంబర్లలో పెట్టి విషపు వాయువులతో సామూహిక హత్య గావించటం జరిగింది. పోలెండులోని ఆశ్వీజ్ నిర్బంధ శిబిరంలో జరిగిన హత్యాకాండ చరిత్రలో మరువరాని విషాదం.

మన దేశంలో స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొని వీరోచిత పాత్రను పోషించిన మహిళలు అనేకులు ఉన్నారు. వారిలో

అరుణా అసఫలీ, కల్పనా దత్, లక్ష్మి సెహగల్, గీతా ముఖర్జీ వంటి వీర నాయకులు స్త్రీల హక్కులకోసం కూడా పోరాడినవారే! 1975 సంవత్సరాన్ని ఐక్య రాజ్య సమితి వారు మహిళా సంవత్సరంగా ప్రకటించారు. అప్పటి తూర్పు జర్మనీలోని బెర్లిన్ నగరంలో పెద్ద ఎత్తున అంతర్జాతీయ మహిళా సమావేశం జరిపారు. అనేక దేశాలనుండి ప్రతినిధులు అక్కడ హాజరయ్యారు. అమెరికాలో జాతి వివక్షకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్న ప్రొఫెసర్ ఏంజెలా డేవిస్, క్యూబా విప్లవ నాయకురాలు విల్మా ఎస్పెర్, తొలి మహిళా వ్యోమగామి వాలెంటీనా తెరిష్కోవా, భారత్ నుండి అరుణా అసఫలీ తో సహా ఎంతోమంది మహిళలు పాల్గొన్నారు. 1985 లో చైనా లోని బీజింగ్ నగరంలో జరిగిన అంతర్జాతీయ మహిళా సమావేశంలో 12 వివిధ అంశాలపై చర్చించటం జరిగింది. విద్య, వైద్యం, మహిళలపట్ల వివక్ష, హింస నుండి రక్షణ, రాజకీయాలలో నిర్ణాయక పాత్ర మొదలైన అంశాలపై తీర్మానాలు చేశారు. ప్రతీ పదేళ్లకొకసారి గడిచిన దశాబ్దంలో ఈ తీర్మానాల అమలుగురించి

సమీక్ష జరుగుతున్నది. అదేవిధంగా రాబోయే దశాబ్దంలో ప్రధాన అంశాలపైన కూడా విధాన నిర్ణయం తీసుకోబడుతుంది. కాని ఏ దేశమేగినా, ఎక్కడ చూసినా మహిళల పై వివక్ష కొనసాగుతూనే ఉంది. మహిళా దినోత్సవ ప్రాధాన్యత పోరాటాల ఫలితంగా వచ్చింది కాని, నేడు మహిళా దినోత్సవాన్ని పెట్టుబడిదారీ వ్యాపారవేత్తలు ఒక వ్యాపార వస్తువుగా మార్చివేస్తున్నారు. మహిళల సమస్యలను, పోరాట చరిత్రను మరుగుపరచి, లేని అవసరాలు కల్పించి వ్యాపార ప్రకటనలద్వారా అమ్మకాలు పెంచుకుని లాభాలు పిండుకోవాలని వ్యాపార వర్గాలు ప్రయత్నిస్తున్నారు. మహిళా దినోత్సవం అనేది మహిళ శ్రమ శక్తికి, వారి మేధో కృషికి గుర్తింపునిచ్చే పద్ధతిలో జరపబడాలి. ఈ పండుగరోజు సందర్భంగా ఇప్పటి వరకూ సాధించిన విజయాల రక్షణ పైన, ఇక ముందు సాధించవలసిన అంశాలపైనా చర్చలు జరగవలసిన ఉన్నది. ఇక మన దేశ పరిస్థితి చూస్తే, నేడు అధికారంలో ఉన్న మితవాదులు, మతవాదులు ఎన్నో దశాబ్దాలుగా మహిళలు త్యాగాలతో సాధించుకున్న కనీస హక్కులను కూడా నేలరాస్తున్నారు. ఎల్పీజీ విధానాల ఫలితంగా వైద్యం, విద్య పూర్తి స్థాయి వ్యాపార వస్తువులుగా మారి సామాన్య కుటుంబాలకు అందకుండా పోయాయి. సహజంగానే పురుషాధిక్య సమాజంలో విద్య స్త్రీలకు అందని ద్రాక్షపండుగా మారిపోయింది. అయితే కష్టనష్టాలకు ఓర్చి ఈ తరం మహిళలు విద్యావంతులవుతున్నారు. రాజకీయాలలో గణనీయమైన పాత్రను పోషిస్తున్నారు. ఆయినా ఇంకా అనేక సమస్యలు స్త్రీలను పట్టి పీడిస్తున్నాయి. ఆఫీసులలో పనిచేసే విద్యావంతులైన మహిళలకు పురుషులతో సమాన స్థానం ఇవ్వబడటంలేదు. కోట్లాదిమంది శ్రామిక మహిళలకు తమ పనికి సరిపడా వేతనం లభించటం లేదు. దొరికే చిన్నా చితకా పనులుకూడా కాంట్రాక్టు పనులుగా దిగజారి, వారికి న్యాయబద్ధంగా అందవలసిన వారంతపు సెలవులు, పిఎఫ్, బోనస్, మెటర్నిటీ సెలవులు వంటివి అమలు కావటం లేదు. పనిగంటలు నియమం లేదు. పనిచేసే స్థలంలో పురుషుల దౌర్జన్యం నుండి రక్షణలేదు. స్త్రీలపై పెరుగుతున్న అత్యాచారాలు అరికట్టటానికి సమగ్ర చర్యలు కరువయ్యాయి. చట్ట సభలలో స్త్రీలకు 33% రిజర్వేషన్ ఇవ్వాలనే బిల్లును చట్టం చేయలేకపోతున్నారు. పార్లమెంటులో దీనికోసం 24 సంవత్సరాల క్రితం శ్రీమతి గీతా ముఖర్జీ ఈ ప్రతిపాదన చేశారుకాని ఇప్పటి వరకూ ఇది వెలుగు చూడలేదు. మహిళా రిజర్వేషన్ బిల్. పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టి నేటికీ పన్నెండేళ్ల యింది. ఆయినా ఇప్పటివరకు చట్టం కాలేదు. కాశ్మీరులో ఆర్టికల్ 370 రద్దు బిల్లు తేవటానికి సభ తలుపులు మూసి రాజ్యాంగంలో సవరణలు తీసుకువస్తారు. అట్లానే CAA, NPR, NRC వంటి ప్రజావ్యతిరేక చట్టాలు ఆగమేఘాలమీద సభలో పాసు చేయిస్తారు. రామమందిర నిర్మాణం వీరికి అతి ముఖ్యం. RTI ఏక్ట్ ను బలహీనపరచటానికి సవరణలు తెస్తారు. ఆడవారు ఆలయప్రవేశం చేయకూడదని ఉద్యమాలు చేస్తారు. మా జీవన భృతి అయిన భూమి తల్లిని ఒక రాష్ట్ర రాజధాని కోసం ఇచ్చాము. ఇప్పుడు ఆ నేలని కాంక్రీటు అడవిగా చేసి, రాజధానిని తరలించితే మా గతి ఏమిటి అని మహిళలు ఉద్యమిస్తే పట్టించుకోకుండా వారిపై దౌర్జన్యపూరిత హింసను ప్రయోగించారు. కర్ర విరగదు, పాము చావదు అన్నట్లుగా ప్రభుత్వం

వ్యవహరిస్తోంది. ఇక మహిళలపై వివక్షతను నూరిపోసి సమూహ శాస్త్రాన్ని రాజ్యాంగంగా చేసి, 'డా. అంబేద్కర్ రచించిన రాజ్యాంగాన్ని తుంగలో తొక్కి ఒక మతం యిక్కడ నిగడక తప్ప ఫాసిస్టు భావ జాలాన్ని ఉపయోగిస్తూ మహిళలపై దాడులు, అత్యాచార ప్రోత్సహిస్తున్న మతమౌఢ్య రాజకీయాలు నేడు రాజ్యవేలులైన హాస్టల్లలో విద్యార్థినులను బట్టలు విప్పి పరీక్షలు చేయడం, ఉన్న గాదరాఖాస్తు చేసుకున్న స్త్రీలను నగ్నంగా నిలబెట్టి కైన్స పరీక్షలు రాక్షస ప్రవృత్తి నేడు అధికార వర్గం అనుసరిస్తుంది. విశిష్ట ప్రతి ప్రకృతి పరమైన జీవ ప్రక్రియ.

అటువంటి సమయంలో స్త్రీ వంటశాలలోకి, గుడిలోకి వెళ్ళకూడ విషేదించటం వీరి అజ్ఞానికి, మౌఢ్య ప్రవృత్తికి నిరర్థకం. అదేవాలయాలలో స్త్రీ దేవతలకు బహిష్టు సమయాన్ని పంపగగా ఉండ జరుపుతారు? ఆ దేవతా విగ్రహాన్ని తాకి, పూజలు చేస్తా హిందూమతాచారాలను తమ ఇష్టానుసారంగా వక్రీకరించి, ఇదే సాధ్యం అని బొంకి ప్రజలను అంజ్ఞానాంధకారంలో ముంచి ఉంచు వీరి నైజం. మనదేశంలో మహిళలు, మైనర్లపై అత్యాచారాలు జరుగుతు యువతకు, పురుషులకు అవగాహన కల్పించవలసిన ఆవసరం ఉన్న అటువంటి నేర ప్రవృత్తులు కనపరచేవారికి శిక్షలు చూస పరివర్తన తీసురావాలి. ఇటువంటి నేరప్రవృత్తికి కాశ్మీర్ లో ఆ సామాజిక సమస్యలు, తత్ ఫలితంగా ఉత్పన్నమయిన మాన జాధ్యాలగురించి వీరికి అవగాహన కల్పించాలని సాధ్య విద్యావ్యవస్థపై ఉన్నది. ప్రజలలో వివేకాన్ని కలిగించే శాస్త్రీయ వ్యక్త పోయి, నేటి విద్యా విధానం అందరూ విస్వాసాలను. మన దర్శా పుక్కిట పురాణాల్ని పిల్లల మనసులలోకి ఎక్కించి వారి మనసుల విషపూరితం చేస్తున్నారు. సమగ్ర శాస్త్రీయ, లౌకిక విద్యా విధా దేశప్రగతికి తప్పనిసరి.

మహిళాలోకం చైతన్యవంతమవటానికి పాఠశ్రామిక వ్యవస్థ అవిచ్ఛిన్నంతో బీజం పడింది. రెండు వందల ఏళ్ల పాఠశ్రామిక వ్యవస్థ వందేళ్లకు పైగా మహిళా చైతన్య ఉద్యమాలతో సాధించిన ప్ర గణనీయమే ఆయినా, ఇంకా గడిచిన పూర్వలో వ్యవస్థ విచ్ఛిన్న పురుషాధిక్యత, ముఖ్యంగా వెనుకబడిన వర్గాలకు చెందిన మహిళల అణచివేత ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉన్నది. నేటి సమాజంలోని భావజాల ఆలోచనావిధానాలు మారవలసిన తక్షణ అవశ్యకత ఉంది. నేటి సమాజం శాస్త్ర సాంకేతిక సమాజంలో కుల, మత ప్రాతిపదికన స్త్రీలపై మి కొనసాగటం గర్హనీయం. ముఖ్యంగా అట్టడుగు వర్గాల మహిళల అదనంగా ఆర్థిక వివక్ష కూడా తోడయ్యింది. దోపిడీ ఆర్థిక వ్యవస్థ అంతం చేయతనిదే సామాజిక మార్పుకు అనువైన పద్ధతి. కల్పించబడవు. ఒక నాటి స్త్రీ స్వామ్య సమాజం నుండి పిత స్వా సమాజం ప్రవేశించడంతో స్త్రీ పురుషుని ఆస్తిగాను, స్వయం ప్రతిష్ట ప్రయివేటు ఆస్తిగాను దిగజార్చబడింది. నూతన పారిశ్రామిక సమాజం ఇటువంటి భావజాలానికి తావు ఉండకూడదు. అయినా స్త్రీలపై వి కొనసాడగం అన్యాయం. దీనిపై రాజీలేని పోరాటం చేయ వలసి న్నది. ఈ సందర్భంగా మహిళా దినోత్సవం ప్రాధాన్యతను మరి చైతన్యవంతం చేయవలసి ఉన్నది.

చరిత్ర సృష్టించిన షహీన్ బాగ్, అమరావతి మహిళా ఉద్యమాలు

విజయ

స్వాతంత్ర్యానంతరం దేశ చరిత్రలో ఇంత సుదీర్ఘకాలం, మొక్కవోని ధైర్యంతో జరిగిన ప్రజా ఉద్యమాలు ప్రత్యేకించి మహిళా ఉద్యమాలు బహు అరుదు. అరుదు కాదు అసలు లేవని చెప్పాలి. పాలక వర్గాల మొండి వైఖరి, పోలీసుల దమనకాండ, ప్రతీకార ఉద్యమాలతో ఢిల్లీలోని షహీన్ బాగ్, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర రాజధాని అమరావతి మహిళా పోరాటాలు ఏ మాత్రం వెనకడుగు వేయకుండా అత్యంత ధైర్య సాహసాలతో రెండు మాసాలకు పైగా ఉద్యమిస్తున్నారంటే వారికి తమ హక్కులు సాధించుకోవాలన్న తపన, పట్టుదల ఏ పాటిదో అర్థమవుతుంది. దేశ వ్యాపితంగా అనేక సంఘ సంస్కరణ ఉద్యమాలు జరిగినా,

ప్రపంచం 21వ శతాబ్దంలోకి ప్రవేశించినా ఈ నాటికీ మహిళను అబలగా చూస్తున్న మన సమాజంలో తాము అబలలము కాదు, సబలలము అని నిరూపించుకున్నారు.

డిసెంబరు 5, 2019న ఢిల్లీలోని షహీన్ బాగ్ రోడ్డును ఆక్రమించుకొని మహిళలు ఆందోళన ప్రారంభించగా, కాకతాళీయంగానే అయినా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాజధాని అమరావతిలో డిసెంబరు 15 నుండి ఉద్యమం ప్రారంభమయింది. ఈ ఉద్యమాలను ఏ రాజకీయ పార్టీ ప్రేరేపించలేదు. ఆ ఉద్యమాలకు ప్రాతిపదిక అంశం భిన్నమైనది. అయినా వాటి మధ్య సారూప్యత ఉంది. షహీన్ బాగ్ మహిళా ఉద్యమం వెనుక దేశ ప్రయోజనాలున్నాయి. సామాజిక ప్రయోజనాలున్నాయి. అమరావతి ఉద్యమం వెనుక రాష్ట్ర ప్రయోజనాలున్నాయి. షహీన్ బాగ్ ఉద్యమంలో సుమారు 20 కోట్ల మందికి పైగా ఉన్న ముస్లింల జీవన్మరణ సమస్యను విస్మరించలేము. రాష్ట్ర రాజధానికి భూములిచ్చి ప్రస్తుత ముఖ్యమంత్రి జగన్మోహన్ రెడ్డి అనాలోచిత, వివక్షతాపూరిత నిర్ణయం మూడు రాజధానుల పేరుతో వారికి జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని కాదనలేం.

అయినప్పటికీ ఢిల్లీలోని షహీన్ బాగ్ మహిళలు చేపట్టిన సిఎఎ (పౌరసత్వం సవరణ చట్టం), ఎన్సీఆర్ (జాతీయ పౌరసత్వ నమోదు పట్టిక), ఎన్పిఆర్ (జాతీయ పౌర పట్టిక) వ్యతిరేక ఉద్యమం జాతీయ స్థాయికి వ్యాపించింది. దీనిని భారత్ లోని తెహిర్ స్కేర్ (తెహిర్ స్కేర్ ఈజిప్టులో ఉన్నది. 2011లో అరబ్ దేశాలలో వచ్చిన ప్రజా ఉద్యమం సందర్భంగా ఆ ప్రాంతాన్ని యువకులు, విద్యార్థులు, మహిళలు ఆక్రమించుకొని ప్రభుత్వం దిగిపోవాలని డిమాండ్ చేశారు. ఆ ఉద్యమం అనేక నెలల పాటు జరిగింది)గా పత్రికలు వర్ణించాయంటే మహిళల పోరాట పటిమ ఏ పాటిదో స్పష్టమవుతుంది. గడ్డ కట్టే చలి, వర్షం, వాతావరణాలు వ్యం, మరో పక్క ఆ ప్రదేశాన్ని ఖాళీ చేయాలని కోర్టు

ఆదేశాలు, పోలీసుల బెదిరింపులు, బీజేపీ నాయకుల దుష్ప్రచారం, కాల్చి వేయండన్న హుంకరింపులు ఎన్ని ఆటంకాలు ఎదురైనా మహిళలు బెదరలేదు. చెదరలేదు. ఆ ప్రదేశాన్ని ఖాళీ చేయలేదు.

దీనికి ప్రధాన కారణం సిఎఎ, ఎన్సీఆర్, ఎన్పిఆర్ల నుండి తమ హక్కులను, తమ పౌరసత్వాన్ని, తమ బిడ్డల భవిష్యత్వాన్ని కాపాడుకోవాలన్న ఆకాంక్ష వారిని ఐక్యం చేసింది. తాము భారతీయ పౌరులమే, రాజ్యాంగం సంక్రమింపజేసిన హక్కులను కాలరాయద్దు, బహుళ భాషలు, బహుళ సంస్కృతులు, బహుళ మతాలు, కులాలున్న భిన్నత్వంలో ఏకత్వమే చిహ్నంగా ఉన్న భారత్ ను కాపాడండి అన్న సమైక్యతా భావం ఆ ఉద్యమంలో వ్యక్తమయింది. షహీన్ బాగ్ రోడ్డును ఆక్రమించి ఆందోళనకు పూనుకున్నారు. ముస్లిం మహిళలే అయినా పంజాబ్ సిక్కురైతులు, హిందు మహిళలు, విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు, ఉద్యోగులు వేలకు వేలు ఆ ఉద్యమంలో భాగస్వాములయ్యారు. సంఘీభావంగా నిలబడ్డారు.

షహీన్ బాగ్ పోరాటం

హిందూ మతతత్వ ఆర్ఎస్ఎస్ నైర్దాంతికతపై ఆధారపడ్డ కేంద్ర బీజేపీ ప్రభుత్వం రాజ్యాంగ వ్యతిరేక, ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేక, లౌకికవాద వ్యతిరేక పౌరసత్వ సవరణ చట్టం (సిఎఎ) తీసుకురావడం జాతీయ, అంతర్జాతీయ స్థాయిలో వ్యతిరేకతను ఎదుర్కొంటున్న వాస్తవాన్ని కాదనలేము. పాకిస్తాన్, బంగ్లాదేశ్, అఫ్ఘనిస్తాన్ లో వివక్షకు గురవుతున్న మైనారిటీలు హిందువులు, సిక్కు, బౌద్ధ, జైన, పార్శి, క్రైస్తవ తదితర ఆరు మతస్థులకు 2014 నాటికి ఆరు సంవత్సరాలు భారతదేశంలో నివాసమున్న వారికి మాత్రమే పౌరసత్వమిస్తామనడంలో ముస్లింలపై వివక్షత స్పష్టమవుతుంది. ఇది మత ప్రాతిపదికపై పౌరసత్వాన్ని కల్పించడమే. వివక్షకు గురవుతున్న మైనారిటీలపై నిజంగా ప్రేమ ఉ

ంటే మయన్మార్ (బర్మా)లో రాజ్యహింసకు, బౌద్ధుల దౌర్జన్య కాండకు ఊచకోతకు గురవుతున్న రోహింగ్యా ముస్లింల మాటేమిటి? శ్రీలంకలో దశాబ్దాలుగా వివక్షకు గురై భారతదేశంలో తలదాచుకుంటున్న తమిళులు శరణార్థులు కారా? చట్టం తీసుకురావడంలో హిందువులపై ప్రేమా? లేక శరణార్థులపై ప్రేమా? దీనికి మెజారిటీరియనిజం (అధిక్యతావాదం) సిద్ధాంతం ప్రాతిపదిక తప్ప శరణార్థులపై ప్రేమ ఏ మాత్రం కాదు.

ప్రపంచంలోని ఏ దేశంలోనైనా వివక్షకు గురైన వారు శరణార్థులుగా వస్తే ప్రతి దేశం వారికి మతంతో సంబంధం లేకుండా పౌరసత్వం ఇవ్వాలని అంతర్జాతీయ న్యాయ ప్రమాణాలు ఘోషిస్తున్నాయి. ఐక్యరాజ్య సమితి నిర్దేశిస్తున్నది. మనదేశ రాజ్యాంగ మౌలిక సూత్రాలు అదే విషయాన్ని నొక్కి చెప్పాయి. అయినా మోడీ, అమిత్ షా ద్వయం జాతీయ, అంతర్జాతీయ చట్టాలను తుంగలో తొక్కి పార్లమెంటులో తమకున్న మందబలంతో ఒకే దేశం, ఒకే చట్టం, ఒకే జెండా, ఒకే నాయకుడు అన్న ఆర్ఎస్ఎస్ అజెండాను అమలు చేయడానికి పూనుకున్నారు. రాజ్యాంగం పీఠికలో చెప్పిన “లౌకిక, సోషలిస్టు, ప్రజాస్వామ్య” దేశం స్థానంలో హిందూమత దేశంగా రూపొందించడానికి సంకల్పించారు. ఈ నేపథ్యం నుండే సిఎఎ, ఎన్సిఆర్, ఎన్పిఆర్ చట్టాలు రూపొందించబడ్డాయి.

వీటికి వ్యతిరేకంగా ముస్లింలు, హిందువులు, మేధావులు, విద్యార్థులు, యువజనులు సుమారు రెండు మాసాలకు పైగా దేశ వ్యాప్తంగా శాంతి యుత ఉద్యమాలు చేస్తున్నారు. స్వాతంత్ర్యానంతరం దేశ వ్యాప్తంగా చిన్న పెద్ద పట్టణాలు, నగరాలలో మొట్టమొదటిసారిగా ముస్లింలు పెద్ద ఎత్తున ప్రదర్శనలలో పాల్గొన్నారంటే మోడీ ప్రభుత్వంలో ఎంతటి భయాం దోళనలకు గురవుతున్నారో అర్థమవుతుంది. గత ఆరు సంవత్సరాల బీజేపీ పాలనలో గోరక్షణ పేరుతో జరిగిన మూక దాడుల్లో చనిపోయిన అత్యధికులు ముస్లింలేనని పదే పదే చెప్పుకోవలసిన పని లేదు.

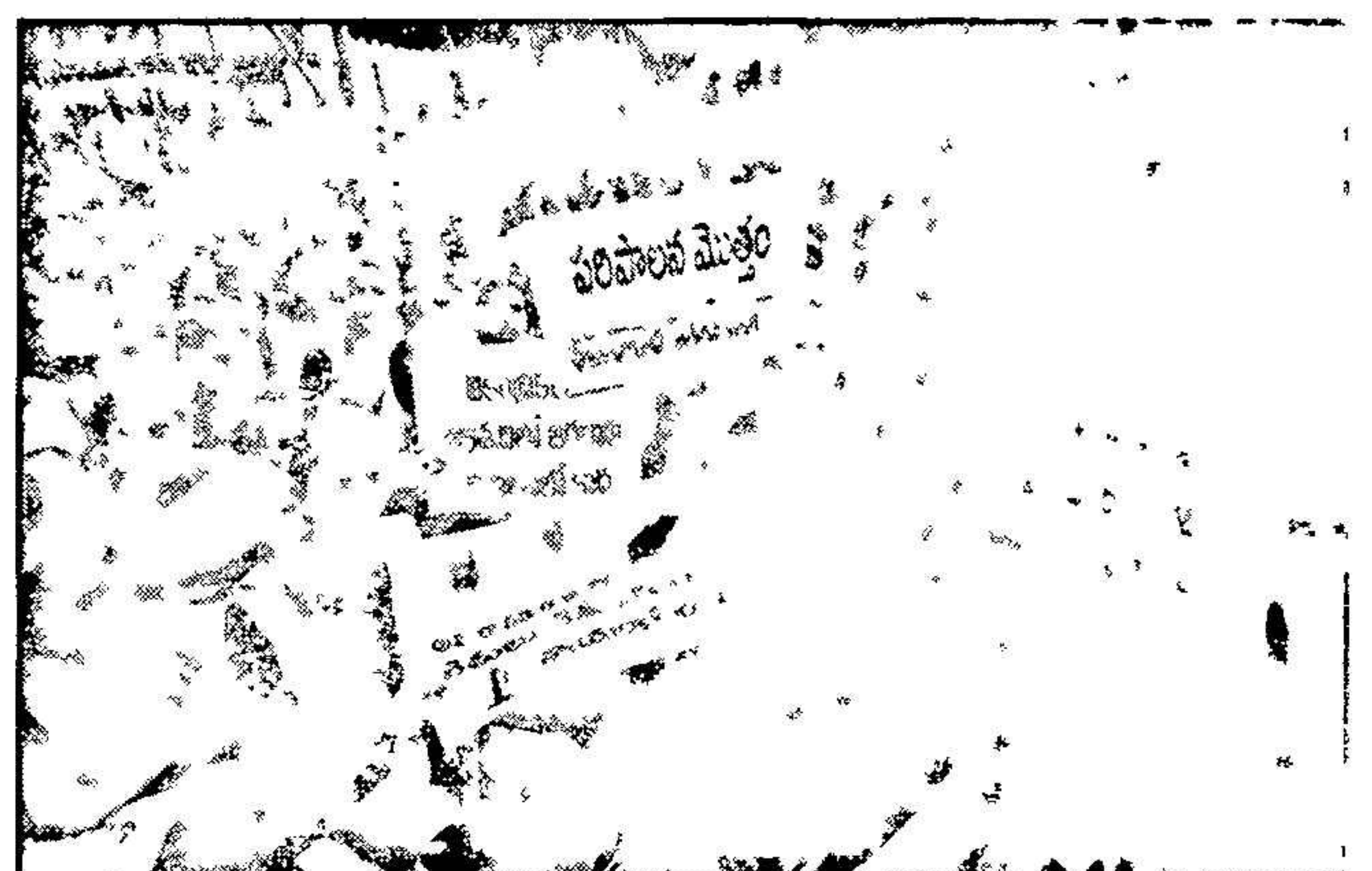
“భారతదేశ పౌరులమైన మేము సిఎఎ ఎన్సిఆర్, ఎన్పిఆర్”లను వ్యతిరేకిస్తున్నామన్న నినాదంతో ప్రారంభమైన షహీన్ బాగ్ మహిళా పోరాటానికి ప్రేరణ జామియా - మిలియా - ఇస్లామియా విద్యార్థి ఉద్యమమే ప్రధాన కారణం. పోలీసులు, పారా మిలిటరీ దళాలు యూనివర్సిటీ విద్యార్థులపై జరిపిన దాడులు, లైబ్రరీలో చదువుకుంటున్న విద్యార్థులను లారీలతో చితకబాదటం చూసిన షహీన్ బాగ్ మహిళలు తీవ్రంగా స్పందించారు. ముస్లిం విద్యార్థులపై జరిగిన నిర్బంధ కాండను చూసిన వారు చలించిపోయి స్వయంగా ఆందోళనకు దిగారు. “నా పిల్లలు చిన్న వాళ్ళు అయితే వాళ్ళు పెరిగి పెద్దయి పాఠశాలకు కాలేజీకి వెళతారు. భవిష్యత్లో ఇటువంటి ఘటన జరిగితే ఏమవుతుంది. మా పిల్లలు ఏమవుతారు. ఆ విషయం తలుచుకుంటేనే వణుకుపుడుతుందని” హిజాబ్ - క్లాడ్ అఫ్రీన్ అనే స్థానిక మహిళ ఆవేదన వ్యక్తం చేసిందంటే నరేంద్ర మోడీ పాలనలో ముస్లింలు ఎంత అభద్రతా భావానికి లోనవుతున్నారో స్పష్టమవుతుంది.

షహీన్ బాగ్ ఉద్యమం కేవలం ఆ ప్రాంతానికే పరిమితం కాలేదు.

ఢిల్లీలోని భారేజి, తుర్కమిన్ గేట్, సీలాంపూర్ జామామసీద్ తదితర ఆలయ ప్రాంతాలకు వ్యాపించింది. అదే విధంగా జార్ఖండ్, రాజస్థాన్, ఉత్తర ప్రదేశ్, బీహార్, ఛత్తీస్ గఢ్, మహారాష్ట్ర, కలకత్తా, మద్రాస్.. దేశ వ్యాప్తంగా మహిళలు స్పందించారు. ఈ ఉద్యమానికి లాయర్లు, దాక్షిణ్య, నిపుణులు, అలీఘర్ ముస్లిం యూనివర్సిటీ విద్యార్థులు, ఉపాధ్యక్షులు, సిబ్బంది మద్దతుగా నిలిచారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వం తెచ్చిన సిఎఎ పౌరచట్టంపై జాతీయ, రాజ్యాంశ స్థాయిలో వ్యతిరేకత ఎదురైనా హోంమినిష్టర్ “ఎంతకాలం ఆందోళన చేసుకుంటారో చేసుకోండి, సిఎఎను మేము ఉపసంహరించుకోం” అని అహంకార పూరిత ప్రసంగాలు జేశారు. ప్రధాని నరేంద్ర మోడీ వరకే అదుగు ముందుకేసి “ప్రస్తుతం ఆందోళన చేస్తున్న గుంపు ఏ సంకర్షణలోను మనకు మద్దతు ఇవ్వలేదు. కాబట్టి వాళ్ళను అంగీకరించేయకండి” ప్రయత్నించడం వృధా” అని వ్యాఖ్యానించాడంటే మోడీ 130 కొట్ల ప్రజలకు ప్రధానా? లేక హిందువులకు మాత్రమే ప్రధానా? ఎంత కంటే సిగ్గు చేటు మరొకటి ఉండదు. మంత్రులు, మోడీ అమిత్ షాల భజనపరులు ఢిల్లీ ఎన్నికల్లో అవాకులు, చవాకులు పేలారు.

అయినా షహీన్ బాగ్ మహిళలు చలించలేదు. జయహింద్రాలు ఎలా ఉన్నా నైతికంగా విజయం సాధించినట్లే. ఎన్ని ఆవాంశాలు ఎదురైనా మనో నిబ్బరం చెదరకుండా మోడీ-అమిత్ షా మత వివక్షతా విధానాలకు వ్యతిరేకంగా దీర్ఘకాలం పోరాటం చేయడం సాధనమే. ముల్లాలు, మౌలానాలు (మత పెద్దలు) ఆదేశాలు లేకుండా బుఢాలు

ఒదిలి ప్రధాన రాజకీయ స్రవంతిలోకి రావడం ముఖ్యం. మహిళా రాజకీయ చైతన్యానికి నిదర్శనం. భవిష్యత్ మహిళా ఉద్యమాల ప్రేరణగా నిలుస్తుంది.

అమరావతి మహిళల పోరాటం

రాష్ట్ర ప్రజల్లోనే కాదు, దేశ, విదేశాల్లో ఉన్న తెలుగు ప్రజల్లో ఎడతెన్నీ లేని అమరావతి రాజధాని గురించే. సామాన్య ప్రజల దగ్గరను మధ్య తరగతి, మేధావి వర్గాల వరకు, రాజకీయ పార్టీలు, నాయకుల చర్చిస్తున్నది రాష్ట్ర రాజధాని అమరావతిలోనే ఉంటుందా? రాష్ట్ర ప్రజల పాటు అమరావతి గ్రామాల ప్రజలు, ప్రత్యేకించి మహిళలు గోజు వారాలు, నెలల తరబడి చేస్తున్న పోరాటాలకు విజయం చేకూర్చుంటుంది.

లేదా జగన్ ఆడుతున్న మూడు ముక్కలాటలో ముక్కలవుతుందా అన్నది నేటి ప్రశ్న?

దేశంలోనే అమరావతి ఒక బ్రాండ్ నేమ్ క్రింద పడిపోయింది. రాష్ట్ర ప్రజలతో పాటు దేశ ప్రజలు ఆమోదముద్ర వేశారు. అధికార పార్టీ శాసన సభ్యులు, ప్రతిపక్ష పార్టీ సభ్యులు శాసన సభలో ఆమోదిస్తూ మాట్లాడారు. ఎవరూ అభ్యంతరంపెట్టలేదు. సీపీఐ, సీపీఐ(ఎం) పార్టీలకు శాసన సభలో సభ్యులు లేకపోయినా అభ్యంతరం తెలుపలేదు. మద్రాసు రాష్ట్రం నుండి ఆంధ్రులు విడివడినప్పుడు రాజకీయాలకు కేంద్రమైన విజయవాడ రాజధాని అవుతుందని ఆశించిన విజయవాడ, గుంటూరు జిల్లాల ప్రజలకు, ఆనాటి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి ఆనాడు నిరాశ ఎదురైంది. తెలుగు ప్రజలు మరోసారి విభజనకు గురైనప్పుడు అమరావతిని

వాస్తవానికి అధికార, ప్రతిపక్ష పార్టీల ముందున్న కర్తవ్యం ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎడల వివక్ష చూపిస్తూ విభజన హామీలను విస్మరిస్తున్న కేంద్ర ప్రభుత్వంపై పోరాడాలి. తమ హక్కులు సాధించుకోవాలి తప్ప పాలనా వికేంద్రీకరణ పేరుతో రాజధాని మార్పడం కాదు. రాజధానికి భూములిచ్చిన రైతులను వీధులపాలు చేయడం మానవత్వం అనిపించుకోదు. గతంలో చంద్రబాబు నాయుడు కేంద్ర ప్రభుత్వంపై పోరాడే ప్రయత్నం చేయలేదు. నేటి ముఖ్యమంత్రి కూడా కేంద్ర ప్రభుత్వంపై పోరాడటం మాని రాజధానికి భూములిచ్చిన రైతులపై పోరాడుతున్నాడు. శాంతియుతంగా ఉద్యమం చేస్తున్న మహిళలపై ప్రతాపం చూపిస్తున్నాడు. రాష్ట్ర సమగ్రాభివృద్ధికి, విద్యా కేంద్రంగా రూపుదిద్దుకుంటున్న రాజధానిని నాశనం చేసి వందలాది మంది రైతుల జీవితాలతో చెలగాట మాడుతున్నాడు.

రాజధానిగా ప్రకటించగానే ఆనాటి కల నెరవేరినందుకు సంతసించారు. తమ ప్రాంతంతో పాటు రాష్ట్రం అభివృద్ధి చెందుతుందని, తమ బతుకులు బాగుపడతాయని ఎంతో ఆశతో రైతులు పెద్దగా అభ్యంతరం పెట్టకుండానే 30 వేల ఎకరాలను రాజధానికి ఇచ్చారు. దేశ చరిత్రలోనే డబ్బు ఖర్చు పెట్టకుండా రాజధానికి ఇంత పెద్ద ఎత్తున భూ సమీకరణ చేయడం అశ్చర్యకరం.

ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి తెలంగాణ వేరుపడి రాజధాని లేని క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో చంద్రబాబునాయుడు గారి హామీలకు తలొగ్గి రాజధాని ఏర్పాటుకు భూసమీకరణ పద్ధతిలో సుమారు 33 వేల ఎకరాల భూమినివ్వడమే అమరావతి రైతులు చేసిన నేరమా? ఆనాడు రాజధాని

అవసరాలకు అన్ని వేల ఎకరాలు అవసరమా అని విమర్శలు వచ్చాయి తప్ప రాజధాని ఏర్పాటుకు ఎవరు అభ్యంతరం పెట్టలేదు కదా! నాటి ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబునాయుడు శాసన సభలో తీర్మానం ప్రవేశపెట్టినప్పుడు ప్రతిపక్ష నాయకుడుగా ఉన్న జగన్మోహన్రెడ్డి అభ్యంతరంపెట్టలేదే? నూటికి నూరుపాళ్ళుగాకపోయినా రాష్ట్ర ప్రజలందరూ అమరావతి రాజధానికి ఆమోదముద్ర వేశారనుట వాస్తవం. మరి అటువంటప్పుడు గత ఐదు సంవత్సరాలలో ఏనాడు ప్రస్థావన లేని మూడు రాజధానుల ముచ్చట 2019 ఎన్నికల అనంతరం వైసిపికి 151 శాసన సభ సీట్లు రావడంతోనే ఎందుకు వచ్చినట్లు అన్నది ప్రస్తుతం రాష్ట్ర ప్రజలను, భూములిచ్చి వీధులపాలైన రైతాంగానికి అర్థంకాని ప్రశ్న.

అభివృద్ధి వికేంద్రీకరణకే పాలనా వికేంద్రీకరణ అని ఒకరు, రాజధాని నిర్మాణానికి లక్ష కోట్లు ఖర్చు పెట్టడం సాధ్యం కాదని మరొకరు చేస్తున్న వాదనలు అర్థ రహితమైనవి, అసంబద్ధమైనవి. రాష్ట్రాభివృద్ధికి, న్యాయసేవలను, గడప గడపకు, ప్రజల వద్దకు తీసుకుపోవడమే మూడు రాజధానుల ఏర్పాటు లక్ష్యం అని చెప్పడం మరో దగా! చంద్రబాబు నాయుడు కాలంలో 'ఇన్సైడ్ బ్రేడింగ్' జరిగిందని, రాజధాని నిర్మాణంలో అవినీతి కుంభకోణాలు జరిగాయని పలు ఆరోపణలు చేస్తున్నారు. అటువంటి అవినీతి కుంభకోణాలపై విచారణలు జరిపించి దోషులను శిక్షించాలని ఐదు కోట్ల ఆంధ్రులు కోరుకుంటున్నారు.

వాస్తవానికి అధికార, ప్రతిపక్ష పార్టీల ముందున్న కర్తవ్యం ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎడల వివక్ష చూపిస్తూ విభజన హామీలను విస్మరిస్తున్న కేంద్ర ప్రభుత్వంపై పోరాడాలి. తమ హక్కులు సాధించుకోవాలి తప్ప పాలనా వికేంద్రీకరణ పేరుతో రాజధాని మార్పడం కాదు. రాజధానికి భూములిచ్చిన రైతులను వీధులపాలు చేయడం మానవత్వం అనిపించుకోదు. గతంలో చంద్రబాబునాయుడు కేంద్ర ప్రభుత్వంపై పోరాడే ప్రయత్నం చేయలేదు. నేటి ముఖ్యమంత్రి కూడా కేంద్ర ప్రభుత్వంపై పోరాడటం మాని రాజధానికి భూములిచ్చిన రైతులపై పోరాడుతున్నాడు. శాంతియుతంగా ఉద్యమం చేస్తున్న మహిళలపై ప్రతాపం చూపిస్తున్నాడు. రాష్ట్ర సమగ్రాభివృద్ధికి, విద్యా కేంద్రంగా రూపుదిద్దుకుంటున్న రాజధానిని నాశనం చేసి వందలాది మంది రైతుల జీవితాలతో చెలగాట మాడుతున్నాడు.

ఇది క్షంతవ్యం కాదు. అమరావతి రైతులు తమ భూములిచ్చింది రాష్ట్ర రాజధాని కొరకు గాని చంద్రబాబునాయుడు గారికి, లేదా జగన్మోహన్రెడ్డికి కాదు. అటువంటప్పుడు గత ప్రభుత్వం తీసుకున్న నిర్ణయాలను గౌరవించి రాష్ట్రానికి మంచి రాజధానిని నిర్మించవలసిన బాధ్యత నేటి జగన్మోహన్రెడ్డి ప్రభుత్వానికి ఉన్నది. ఇప్పటికే 9 నెలలుగా అస్తవ్యస్త నిర్ణయాలతో రాష్ట్ర ఆర్థిక, రాజకీయ పరిస్థితులు అస్థిరతకు గురయ్యాయి. మొండిగా వ్యవహరించడం కాకుండా విజ్ఞతతో వ్యవహరించవలసిన కర్తవ్యం ముఖ్యమంత్రిపై ఉంది. లేనట్లైతే అమరావతి మహిళల ఆగ్రహ జ్వాలలకు వైఎస్ఆర్సిపి ప్రభుత్వం మూల్యం చెల్లించకతప్పదు.

క్రామికుల నూతన వలసలు

ప్రా. పురేంద్ర ప్రసాద్ ఈ కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్

(గత సంచిక తరువాయి)

II. ఉత్తర కోస్తాంధ్రాలో కలుషిత పరిశ్రమలు, వలస బ్రతుకులు నాశనమవుతున్న తీరు

ఉత్తర కోస్తా ఆంధ్రకు 340 కిలోమీటర్ల సముద్ర తీరం ఉంది. దీనికి 1100 మిల్లీమీటర్ల మించిన వార్షిక వర్షపాతం ఉంది. సుసంపన్నమైన అడవులు, సహజ వనరులు ఉన్నాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో అతి పెద్దదైన విశాఖపట్నం నగరం ఈ ప్రాంతంలోనే ఉంది. రాష్ట్రంలో అతిపెద్ద ఓడరేవు, ఉక్కు కర్మాగారం, హిందుస్థాన్ షిప్‌యార్డ్, నావికా స్థావరం, హిందూస్థాన్ పెట్రోలియం కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్, కోరమండల్ ఫెర్టిలైజర్స్, హిందుస్థాన్ జింక్, భారత్ హెవీ ప్లేట్స్ అండ్ వెసల్స్ లిమిటెడ్ తదితర పరిశ్రమలు ఈ నగరంలోనే ఉన్నాయి. ఈ ప్రాంతంలో అనేక నదులు, ఉపనదులు నాగావళి, వంశధార, శారద, వరాహ, గోస్తని, చంపావతి, జంఝావతి, బహుద ఇక్కడే ఉన్నాయి. సహజవనరులతో సంపన్నమైన ఈ ప్రాంతంలో ఎందుకు వెనుకబాటుతనం కొనసాగుతున్నది? ఇక్కడి ప్రజలు పెద్ద ఎత్తున ఎందుకు వలసపోతున్నారు. ఈ సెక్షన్లో ఈ ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పటానికి ప్రయత్నించాం. అంతేకాకుండా గత రెండు దశాబ్దాలుగా పెరిగిపోయిన వలసలతో పాటు మారుతున్న దోపిడి విధానాలను కూడా వివరించటానికి ప్రయత్నించాం.

1970లో విశాఖపట్నం ఉక్కు కర్మాగారం ఏర్పాటు కావడంతో ఇక్కడ పబ్లిక్ రంగ సంస్థలు ఏర్పాటు చేయడానికి అంకురార్పణ జరిగింది. అప్పటినుంచి ఉత్తరాంధ్ర ప్రాంతం దేశంలో అభివృద్ధి నమూనాగా రూపొందింది. ఉక్కు కర్మాగారం కోసం 1971లో 64 గ్రామాల నుంచి 25 వేల ఎకరాల భూమిని సేకరించారు. నిర్వాసితులైన 16,500 మందిని గుర్తించి వారికి “ఆర్-కార్డులు” ఇచ్చారు. ఉక్కు కర్మాగారం 1985 నుంచి ఉత్పత్తులు ప్రారంభించింది. ఈ కర్మాగారం తొలిదశలో 20 వేల మంది కార్మికులను నియమించారు. వీరిలో నిర్వాసిత కుటుంబాలకు చెందిన 6,330 మందికి ఉద్యోగాలు ఇచ్చారు. ఆ తరువాత 2000 మంది నిర్వాసితులకు కర్మాగారంలో ఉద్యోగాలు ఇచ్చారు. అయితే ఈ కర్మాగారం వల్ల ప్రత్యక్ష, పరోక్ష ఉద్యోగాలు లభించినప్పటికీ నిర్వాసిత కుటుంబాల వారందరికీ ఉద్యోగాలు కల్పిస్తామని ఇచ్చిన హామీని నిలబెట్టుకోలేకపోయారు. కర్మాగారంలో ఇతర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలోను స్థానికుల అభివృద్ధి నిర్వచనాన్ని, విధాన పత్రాలను రూపొందించారు. 1990 తరువాత ఇక్కడ అనేక అభివృద్ధి ప్రాజెక్టులను అమలు చేశారు. వాణిజ్య విద్యుత్ కేంద్రాలు, అణు విద్యుత్ కేంద్రం, ఆంధ్రప్రదేశ్ పెట్రోలియం, కెమికల్, పెట్రో కెమికల్ పెట్టుబడుల ప్రాంతం (ఏపి పిసిపిఐఆర్), ఫార్మాసిటీ, ఓడరేవు అభివృద్ధి,

సెజ్‌లు, బాక్సైట్ గనుల తవ్వకాలు తదితర ప్రాజెక్టులు ప్రారంభమయ్యాయి. ఈ ప్రాజెక్టులతో తమకు ప్రత్యక్ష, పరోక్ష ఉద్యోగాలు లభిస్తాయని స్థానికులు కలలు కన్నారు.

కాని గత రెండు దశాబ్దాలుగా సాగిన పారిశ్రామిక అభివృద్ధి, కలలన్నీ కల్లలయ్యాయి. అమృతాపురం, రాంబిల్లి సెజ్, జవహర్ నగర్ ఫార్మాసిటీ, కొమరాడ, పరవాడ విద్యుత్ కేంద్రాలు, గంగవరం పోర్ట్, బ్రాండ్ ఎక్స్ గార్మెంట్ పరిశ్రమ తదితర ప్రాజెక్టుల కోసం వేలాది ఎకరాల భూమిని సేకరించారు. రైతుల నుంచి భూమి సేకరించినప్పటికీ అనేక సెజ్‌లలో పరిశ్రమలు ప్రారంభం కాలేదు. అందువల్ల ఒప్పందాల్లో ఇచ్చిన హామీలను నెరవేర్చే అవకాశం కూడా లేకుండా పోయింది. పెద్ద ఎత్తున అడవులు వ్యాపించి ఉన్నందువల్ల (దాదాపు 1 శాతం), ఇక్కడ భూమిలో ఎక్కువ భాగం సేద్యానికి అనువైనది కాదు. సేద్యం చేసే భూమి కూడా చాలా పరిమితంగా వుంది. అయినప్పటికీ పారిశ్రామిక అభివృద్ధి పేరుతో పరిమితమైన ఈ భూమిని కూడా సేకరించి, సమర్థించుకుంటున్నారు. ఈ పరిశ్రమలలో ముందుగా కాంట్రాక్టు కార్మికులను, రోజువారీ కూలీలను నియమించుకుంటున్నారు.

అమృతాపురం, రాంబిల్లి సెజ్, జవహర్ నగర్ ఫార్మాసిటీ, కొమరాడ, పరవాడ విద్యుత్ కేంద్రాలు, గంగవరం పోర్ట్, బ్రాండ్ ఎక్స్ గార్మెంట్ పరిశ్రమ తదితర ప్రాజెక్టుల కోసం వేలాది ఎకరాల భూమిని సేకరించారు. రైతుల నుంచి భూమి సేకరించినప్పటికీ అనేక సెజ్‌లలో పరిశ్రమలు ప్రారంభం కాలేదు. అందువల్ల ఒప్పందాల్లో ఇచ్చిన హామీలను నెరవేర్చే అవకాశం కూడా లేకుండా పోయింది. పెద్ద ఎత్తున అడవులు వ్యాపించి ఉన్నందువల్ల (దాదాపు 11 శాతం), ఇక్కడ భూమిలో ఎక్కువ భాగం సేద్యానికి అనువైనది కాదు. సేద్యం చేసే భూమి కూడా చాలా పరిమితంగా వుంది. అయినప్పటికీ పారిశ్రామిక అభివృద్ధి పేరుతో పరిమితమైన ఈ భూమిని కూడా సేకరించి, సమర్థించుకుంటున్నారు. ఈ పరిశ్రమలలో ముందుగా కాంట్రాక్టు కార్మికులను, రోజువారీ కూలీలను నియమించుకుంటున్నారు.

సమర్థించుకుంటున్నారు. ఈ పరిశ్రమలలో ముందుగా కాంట్రాక్టు కార్మికులను, రోజువారీ కూలీలను నియమించుకుంటున్నారు. తరువాత బయటి రాష్ట్రాల నుంచి వచ్చిన కార్మికులను నియమించుకుంటున్నారు. ఉదాహరణకు విద్యుత్ కేంద్రాల కోసం లేదా పనులకోసం వెతకగల వలస పోవాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. విద్యుత్ కేంద్రాలు పెద్ద ఎత్తున నిర్మించి వినియోగించుకుంటాయి. అయితే వ్యవసాయానికి అవసరమైన నీటి లభించే నీటికి మరింత కటకట ఏర్పడింది. ఉదాహరణకు విద్యుత్ కేంద్రానికి నీటి అవసరాల కోసం నాగా శ్రీ ప్రాంతంలో తోటపల్లి ప్రాజెక్టు నుంచి ప్రభుత్వం రెండు టీఎంసీల నీటి

కేటాయించింది. అణువిద్యుత్ కేంద్రానికి కూడా రెండు టీఎంసీల నీటిని కేటాయించారు. ఈ అభివృద్ధి ప్రాజెక్టులలో స్థానికులకు ఉద్యోగావకాశాలు ఇవ్వడం లేదు. స్థానికులకు తగిన అర్హతలు లేవని లేదా అవసరమైన నైపుణ్యాలు లేవని వారికి ఉద్యోగాలు ఇవ్వడం లేదు.

నిజానికి పాలకపక్షాలు (అంటే టిడిపి, కాంగ్రెస్, వైఎస్సార్స్) లు ఈ ప్రాంతంలో గత రెండు దశాబ్దాలుగా అభివృద్ధి ప్రాజెక్టులను చాలా దూకుడుగా కొనసాగిస్తున్నాయి. అయితే దేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలలో ఇటువంటి ప్రయత్నాలు చేసినప్పుడు ప్రతికూల ఫలితాలు వచ్చినప్పటికీ వాటిని పట్టించుకోలేదు. కొన్ని ఉదాహరణలు చెప్పాలంటే తమిళనాడు, గుజరాత్, పశ్చిమబెంగాల్లో అణువిద్యుత్ కేంద్రాలు ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రతిపాదనలను ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఉపసంహరించుకున్నాయి. కానీ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం కొవ్వొత్తంలో 61,000 మెగావాట్ల విద్యుదుత్పత్తి సామర్థ్యం కలిగిన అణు విద్యుత్ కేంద్రం (ఎంపిపి) ఏర్పాటు చేయడానికి అంగీకరించడమే కాకుండా నెల్లూరు, ప్రకాశం జిల్లాల్లో కూడా ఎంపిసీలు ఏర్పాటు చేయడానికి అంగీకరించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 2016లో ఈ ప్రాజెక్టులకు ఆమోదం తెలిపింది. నిజానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ అణు విద్యుత్ ఉత్పాదనకు, సౌర విద్యుత్ కేంద్రాలకు, వైద్య పరికరాల ఉత్పత్తికి ప్రధాన కేంద్రంగా రూపొందింది. శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని కొవ్వొత్తలో ఏర్పాటు చేయతలపెట్టిన విద్యుత్ కేంద్రం వల్ల ఐదు గ్రామాలలోని 8000 మందికి పైగా గ్రామస్తులు నిర్వాసితులయ్యారు (హైదర్ ఎస్, 2016). ఇదేవిధంగా విశాఖపట్నం జిల్లాలోని గిరిజన ప్రాంతాలలో ఇంతకు ముందున్న కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం, ప్రస్తుత టిడిపి ప్రభుత్వం కొనసాగిస్తున్న బాక్సైట్ గనుల తవ్వకాల కారణంగా గిరిజనులు తీవ్రమైన ఇబ్బందులకు లోనవుతారని, వారు జీవనాధారాలు కోల్పోతారని అనేక అధ్యయనాలలో వెల్లడయింది (ప్రసాద్ పురేంద్ర, 2012).

ఉత్తర ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని కోస్తా తీరమంతా ఫార్మా యూనిట్లతో నిండిపోయింది. అవి నీరు, గాలి, భూగర్భ జలాలను కలుషితం చేస్తున్నాయి. ఫార్మాస్యూటికల్ పరిశ్రమలను ఏర్పాటుచేస్తున్నప్పుడు ఆయా సంస్థలు 1990 ప్రాంతంలో రైతులకు ఎకరానికి 90 వేల రూపాయల నష్టపరిహారం చెల్లించేవి. కానీ 2000 సంవత్సరంలో నష్టపరిహారాన్ని 2,20,000 రూపాయలకు పెంచారు. అయితే నిర్వాసితు కుటుంబాల వారికి ఉద్యోగాలివ్వాలని లేదా నిర్వాసితులు ఏర్పాటుచేసుకున్న కొత్త కాలనీలలో మౌలిక సదుపాయాలు కల్పించాలని ఇటువంటి షరతులు ఏవీ లేకుండా, ఎక్కువ మొత్తం పరిహారంగా చెల్లించి, తప్పించుకున్నారు. ఈ ప్రాంతంలో 2005 నుంచి 60 నుంచి 70 వరకు ఫార్మాస్యూటికల్ పరిశ్రమలు ఏర్పాటయ్యాయి. అప్పటి నుంచి అవి పెద్ద ఎత్తున కాలుష్యానికి కారణమవుతున్నాయి. ఈ సంస్థలు ఏర్పాటు చేస్తున్నప్పుడు నిర్వాసితు కుటుంబాలకు చెందిన ఒక్కరికి ఉద్యోగ అవకాశం కల్పిస్తామని, ఇల్లు నిర్మించి ఇస్తామని, పశువుల కోసం ఐదు సెంట్ల భూమిని ఇస్తామని హామీ ఇచ్చారు. దీనికి బదులుగా నగదు రూపంలో పరిహారం చెల్లించి, ఇల్లు కట్టుకోవడానికి రుణ సౌకర్యం కల్పించారని క్షేత్రస్థాయిలో ఇంటర్వ్యూలు ఇచ్చినవారిలో కొంతమంది వెల్లడించారు. అందువల్ల అనేకమంది రైతులు ఇల్లు నిర్మించుకోవడానికి మూడు నుంచి నాలుగు లక్షల వరకు ఖర్చు చేయాల్సి వచ్చిందని వారు చెప్పారు. ఫలితంగా ఈ

కుటుంబాలవారు పెద్ద ఎత్తున అప్పుల పాలయ్యారు. రైతులు అప్పులు చెల్లించలేని పరిస్థితి ఏర్పడినప్పుడు బ్యాంకులు ఇళ్లను స్వాధీనం చేసుకుని వేలం వేశాయి. ఈ పరిస్థితులలో వారికి భూమి, ఇల్లు, ఉద్యోగం ఏదీ దక్కలేదు.

ఫార్మా సంస్థలు స్థానికేతరులకు ఉద్యోగాలు ఇస్తున్నందువల్ల స్థానిక శ్రామికులు మట్టి పని, రాడ్ బెండింగ్, భవన నిర్మాణం పనులలో రోజువారీ కూలీలుగా మారిపోయారు. ఈ పనుల కోసం వారు పట్టణాలకు ఇతర గ్రామాలకు వలస పోవలసి వచ్చింది. ఫార్మా సంస్థలు స్థానికులకు ఉద్యోగాలు కల్పించినప్పుడు, వారికి కనీస వేతనం చెల్లించడం లేదు. భద్రతా చర్యలు అమలు చేయడం లేదు, భవిష్యనిధి ఇతర ప్రయోజనాలను కల్పించలేదు. దాదాపు సగానికి పైగా ఫార్మా సంస్థలు నిబంధనల ప్రకారం భద్రత కల్పించడం లేదని ఆడిట్ సంస్థలు బహిర్గతం చేశాయి. తాడి గ్రామంలో ఏర్పాటైన ఫార్మా సంస్థ 500 మీటర్ల గ్రీన్ బెల్ట్ ఏర్పాటు చేయాలన్న నిబంధనను, వైఎస్సార్ ప్రభుత్వం 250 మీటర్లకు తగ్గించింది. వాస్తవంలో గ్రీన్ బెల్ట్ 50 మీటర్లకే పరిమితం అయిపోయింది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో బోర్లు ఎండిపోయాయి. కొన్ని మాత్రమే పనిచేస్తున్నాయి. వాటిలో నీరు వినియోగానికి పనికిరాకుండా పోయింది. ఫార్మా సంస్థలు ఏర్పాటు చేసిన కొన్ని గ్రామాలలో, పాఠశాలలను తరలించవలసి వచ్చింది. ఫలితంగా పిల్లలు మధ్యలోనే చదువు మానేయడం ప్రారంభమయింది. అందువల్ల నిరాశ్రయులైన శ్రామికులు పనులు దొరికే చోటికి వలసపోక తప్పనిసరి పరిస్థితి ఏర్పడింది.

సముద్రతీరం తీవ్రమైన కాలుష్యానికి గురికావడంతో మత్స్యకారులకు చేపలు దొరకడం లేదు. స్థానికులు తాగునీటి అవసరాల కోసం ఈ సంస్థలపై ఆధారపడవలసి వస్తున్నది. మత్స్యకారులు ఇతర పనులు చేసుకోవలసిన పరిస్థితి వచ్చింది. ఇటువంటి నిరాశాజనక పరిస్థితులలో ఈ ప్రాంతంలో అనేక ఉద్యమాలు జరిగాయి. విద్యుత్ కేంద్రాల నిర్మాణానికి వ్యతిరేకంగా సోంపేట, కాకరాపల్లిలో, గంగవరం రేవు నిర్మాణానికి వ్యతిరేకంగా మత్స్యకారులు, సెజ్ లకు వ్యతిరేకంగా అచ్యుతాపురంలో ఉద్యమాలు జరిగాయి. అనేక ఫార్మా, కెమికల్ సంస్థల ఏర్పాటును నిరసిస్తూ ఉద్యమాలు జరిగాయి (శర్మ ఈ ఏ.ఎస్. 2007, 2011). తిక్కవానిపాలెంలో 350 నిర్వాసితు కుటుంబాలకు ఉద్యోగాలు కల్పించకపోవడంతో, స్థానికులు వ్యర్థాలను విడుదలచేసే పైపులను కోసి వేశారు. దీనితో ప్రమాదకరమైన పరిస్థితి చోటుచేసుకొని తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఆ సంస్థలు వారికి ఉద్యోగాలు ఇచ్చాయి. కానీ సంవత్సరం తర్వాత వారిని ఉద్యోగాల నుంచి తొలగించారు. అందువల్ల ఒకేసారి నగదు పరిహారం చెల్లించి, స్థానిక శ్రామికులను వదిలించుకునే వ్యూహాలను ఆ సంస్థలు ప్రారంభించాయి.

మరోవైపు ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను ప్రభుత్వం చురుకుగా ప్రైవేటీకరించడం ప్రారంభించింది. ఎన్టీఎ ప్రభుత్వం 2001లో హిందుస్థాన్ జింక్ వంటి ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను నీరుగార్చి వేదాంత బహుళజాతి సంస్థకు ధారాదత్తం చేసింది. కాంగ్రెస్ పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత ఈ పరిశ్రమను పూర్తిగా మూసివేశారు.

విశాఖపట్నం రేవులోని బెర్తులన్నిటిని ప్రైవేటీకరించారు. కీలకమైన ఖనిజ శుద్ధి ఏర్పాట్లను వేదాంత కంపెనీకి అప్పగించారు. పబ్లిక్ రంగ

సంస్థలను స్వాధీనం చేసుకుని ప్రైవేటు సంస్థలు ఏ విధంగా లాభాలు చేసుకుంటున్నాయనే దానికి ఈ సంఘటనలు ఉదాహరణ. విశాఖపట్నం ఉక్కు కర్మాగారానికి సొంత గనులు లేవు. కానీ ప్రైవేటు సంస్థలైన బ్రాహ్మణి - కర్మాగారానికి, జర్మనీకి చెందిన పోస్కో కర్మాగారానికి ప్రభుత్వం గనుల తవ్వకం హక్కులు కట్టబెట్టింది. కాంగ్రెస్, బీజెపి ప్రభుత్వాలు విశాఖ ఉక్కు కర్మాగారం వాటాలను అమ్మే ప్రయత్నం చేస్తూనే ఉన్నాయి. ఇదేవిధంగా భారత్ హెవీ ప్లేట్స్ అండ్ వెసల్స్, షిప్ యార్డ్ వాటాలను కూడా అమ్మి వేసే ప్రయత్నాలు జరిగాయి. కానీ కార్మికుల ప్రతిఘటనతో ఆ ప్రయత్నం నిలిచిపోయింది.

ఇటీవలి కాలంలో ఉత్తర కోస్తా ఆంధ్రాలో కాలుష్యం, ప్రమాదకర పరిశ్రమలు పెరిగిపోయి ప్రజలు తమ స్వస్థలాలను వదిలి పెట్టి, నిరాశ్రయులై, జీవనాధారాలను కోల్పోయి తీవ్రమైన ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. దీనివల్ల స్థానికులు పెద్ద ఎత్తున అనారోగ్యం బారిన పడుతున్నారు. పర్యావరణ పరిస్థితులు క్షీణిస్తున్నాయి. పంటలు నాశనం

ఇటీవలి కాలంలో ఉత్తర కోస్తా ఆంధ్రాలో కాలుష్యం, ప్రమాదకర పరిశ్రమలు పెరిగిపోయి ప్రజలు తమ స్వస్థలాలను వదిలి పెట్టి, నిరాశ్రయులై, జీవనాధారాలను కోల్పోయి తీవ్రమైన ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. దీనివల్ల స్థానికులు పెద్ద ఎత్తున అనారోగ్యం బారిన పడుతున్నారు. పర్యావరణ పరిస్థితులు క్షీణిస్తున్నాయి. పంటలు నాశనం కావడమే కాకుండా భూగర్భ వనరులు, సంపద కూడా క్షీణిస్తున్నాయి. క్షేత్రస్థాయిలో మా ప్రశ్నలకు స్పందించిన వారిలో అనేకమంది చెప్పేదేమంటే తమకు శ్వాసకోశ వ్యాధులు, అస్తమా, మూత్రపిండాల సమస్యలు, చర్మ వ్యాధులు, నాడీ రుగ్మతలతో పాటు మహిళలలో గర్భం దాల్చటం కూడా తగ్గిపోయినట్టు వెల్లడించారు.

కావడమే కాకుండా భూగర్భ వనరులు, సంపద కూడా క్షీణిస్తున్నాయి. క్షేత్రస్థాయిలో మా ప్రశ్నలకు స్పందించిన వారిలో అనేకమంది చెప్పేదేమంటే తమకు శ్వాసకోశ వ్యాధులు, అస్తమా, మూత్రపిండాల సమస్యలు, చర్మ వ్యాధులు, నాడీ రుగ్మతలతో పాటు మహిళలలో గర్భం దాల్చటం కూడా తగ్గిపోయినట్టు వెల్లడించారు. ఉదాహరణకు గంగవరం పోర్ట్ ప్రాంతంలో నివసిస్తున్న గ్రామస్తులు తీవ్రమైన బొగ్గు, బూడిద కాలుష్యం కారణంగా తమ గ్రామం నివాసయోగ్యం కాకుండా పోయిందని బాధ వ్యక్తం చేశారు. రాత్రిపూట కాలుష్యం చాలా తీవ్రంగా ఉంటుందని, కనీసం కిటికీలు తెరచుకునే ఆస్కారం ఉండదని వారు చెప్పారు. అనారోగ్యం పెరిగి, ఫలితంగా, రుణ భారం కూడా పెరిగిపోయి అనేక మంది బంగారం ఇతర ఆస్తులను అమ్ముకొని రోడ్డున పడుతున్నారు. వారికి ఉద్యోగ అవకాశాలు లేకుండా పోయాయి. అందువల్ల వలస పోతున్నారు. పోర్టు నిర్మాణంతో తమ బతుకులు భిద్రం అయిపోయాయని

కొందరు ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. ఉత్తరాంధ్ర ప్రాంతంలో ఉక్కు ఉద్యోగాలతో రెండు రకాల సమస్యలు ఉన్నాయని వారు తెలిపారు. ఈ ఉద్యోగాలు కాంట్రాక్ట్ పద్ధతిలో ఇస్తారని వాటితో భద్రత ఏవీ కలగలేదని వారు వెల్లడించారు. రెండో సమస్య ఉద్యోగాలలో ప్రమాదకర పరిస్థితులలో పనిచేయాలని, చాలా ఎక్కువ అనారోగ్య కారకాల ఎదురవుతున్నాయని వారు చెప్పారు. వాయు కాలుష్యం, ఎలక్ట్రానిక్ పరిసరాలలో బూడిద పెరిగిపోవడం వల్ల సొంత గ్రామంలోనే వలస ప్రమాదకరంగా తయారైందని, పనికి వెళ్ళినప్పుడు ఈ పరిస్థితి కలకా తీవ్రమవుతుందని వారు వివరించారు. ఈ ప్రాంతంలో పంటలు తమను జాగ్రత్తగా పరిశీలించినపుడు కొన్ని ధోరణులు వ్యక్తమౌతున్నాయి.

1. విశాఖపట్నం నగరానికే కాకుండా వీరు వివిధ రాష్ట్రాలకు అండమాన్, నికోబార్ దీవులు, కేరళ, గుజరాత్, మహారాష్ట్ర తదితర రాష్ట్రాలకు కూడా వలసలు పోతున్నట్టు తెలిసింది. వివిధ వృత్తల వారల బతికి బట్ట కట్టడానికి వేరే పనులు చేసుకోక తప్పడం లేదు. ఉదాహరణకు మత్స్యకారులు వేరే రాష్ట్రాలకు వలసపోవడంతో పాటు చేపలు పట్టడ మానుకొని వివిధ వస్తువులను తయారుచేసి అమ్మకంపై న్నారా అంతేకాకుండా వారు దూరప్రాంతాలకు వెళ్లి ప్రతికూల పరిస్థితుల పని చేసుకోవలసి వస్తున్నది. కాంట్రాక్టర్లు తమను క్షేత్రస్థాయిలో విడిచి గురి చేస్తున్నారని కొంతమంది వెల్లడించారు. పురుషులు వలస పోవడం మహిళలు వలస ప్రదేశాలలోనూ, సొంత గ్రామాలలో కూడా తిరుగుబాటు భారం మోయవలసి వస్తున్నది. దొంగతనాలు, లైంగిక వేసేంపుల కూ పెరిగిపోయాయి.

2. కాకినాడ, విశాఖపట్నం నుంచి మాత్రమే కాకుండా వీరు చత్తీస్ గడ్, ఒరిస్సా రాష్ట్రాలనుంచి కూడా నిపుణులను వైఫల్యం వారిని ఉద్యోగాలలో నియమిస్తున్నారు. గంగవరం పోర్ట్ నిర్మాణ వ్యతిరేకంగా 2006 సంవత్సరంలో ఉద్యమం జరిగిన తరువాత ప్రాంతంలోని సంస్థలన్నీ స్థానిక శ్రామికులను పనులలో పెట్టుకోవడం మానేశాయి. ఈ ప్రాంతంలో నిరసనలు, ఉద్యమాలు ప్రారంభమై వెంటనే ఆయా సంస్థలకు చెందిన ప్రైవేటు సెక్యూరిటీ వారు, రిలేషన్స్ సిబ్బంది రంగంలోకి దిగి తీవ్రమైన అణగారిన పరిస్థితుల నాయకులను డబ్బులతో మభ్య పెట్టి ఉద్యమాలను నీరొక్కారు. గ్రామాలలోని నిరుద్యోగ యువకులు కాంట్రాక్టు ఉద్యోగాల కోసం కొందరులకు లేదా ఏజెంట్లకు రెండు నుంచి మూడు లక్షల రూపాయల వరకు చెల్లించుకోవాల్సిన దుస్థితి ఏర్పడింది. మరోవైపు క్షేత్ర సంస్థలకు పెద్ద ఎత్తున రాయితీలు కల్పిస్తున్నది. వాటికి తప్పకుండా భూములను సంక్రమింప చేయడంతోపాటు, నీటికి అందరూ ఖర్చులు, విద్యుత్ ఛార్జీల రాయితీలు సమర్పించుకున్నది.

3. వలసల కారణంగా గ్రామాలకు గ్రామాలు ఖాళీ కావడంతో ఇతర రాష్ట్రాల నుంచి వచ్చిన శ్రామికులు కొందరు వాడంటున్నారు. నివాసం ఉండలేక, ఖాళీ చేసిన ఇళ్లలో నివసిస్తూ నుంచి వలస వచ్చినవారు కొందరు నివాసం ఏర్పాటు చేసుకునే వాటికి అద్దె అవసరం కూడా లేదు. బయటి నుంచి వచ్చిన పరిశుభ్రత, లోడింగ్, అన్ లోడింగ్, తుడవడం వ్యక్తమౌతో కోసం వినియోగించుకుంటున్నారు. వలస వచ్చిన, చేకూ

శ్రామికులతో ఈ సంస్థలు 3 షిఫ్టులలో 24 గంటలు పని చేస్తున్నాయి. జీవనం కోసం ఈ ప్రాంతంలోని గ్రామస్తులు వలసపోతే అదే గ్రామాలలో వలస వచ్చినవారు నివసించడం వింతగా కనపడుతుంది. ఇల్లు గాని, గ్రామం గాని తమకు చెందవనే స్పృహ ఎవరికి లేదు. పనిచేసే చోట, నివాసం ఉండే చోట శ్రామికులు పరాయీకరణ (alienation) చెందుతున్నారని చెప్పడానికి ఇది ఒక ఉదాహరణ.

4. చెన్నైకి వలసపోయిన వారు భవన నిర్మాణంలోనూ, ఇంటి పనులలో, కళాసీలుగా, గోదాములలో లోడింగ్, అన్లోడింగ్ తదితర పనులలో చేరుకున్నట్లు వారిని ఇంటర్వ్యూ చేసినప్పుడు వెల్లడించారు. వలసపోయిన వారు పెద్ద కంపెనీలో లేదా మార్కెట్ ఏజెన్సీల ద్వారా పని సంపాదించినప్పుడు, వారికి వసతి, క్రమం తప్పకుండా పని ఇస్తున్నందుకు గాను వారికి తక్కువ వేతనం ఇస్తున్నట్లు తెలిపారు. వారంతట వారే పని సంపాదించుకున్నప్పుడు ఎక్కువ సంపాదన ఉంటుంది. కానీ ఉద్యోగ భద్రత తక్కువ. ఏదియేమైనప్పటికీ తమ సంపాదన బతకడానికి, పిల్లల చదువులకు అంతంతమాత్రంగా సరిపోతుందని ఈ రెండు రకాల పనులు చేసుకునేవారు స్పష్టంగా చెప్పారు.

వలసపోయిన మత్స్యకారుల పరిస్థితి చాలా భిన్నంగా ఉంది. శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని డి మత్సలేశం గ్రామ పరిస్థితిని పరిశీలిస్తే ఈ విషయం స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఈ గ్రామంలో ఐదు వందల కుటుంబాలు ఉన్నాయి. వీరిలో ఎక్కువమంది వాడబలిజ సామాజిక వర్గానికి చెందినవారు. రొయ్యల పెంపకం సంస్థలు, ఫార్మాస్యూటికల్ సంస్థలు నీటి వనరులను, సముద్ర జలాలను కూడా రసాయనిక వ్యర్థాలతో కలుషితం చేస్తున్నందువల్ల చేపలు పట్టుకునే అవకాశం కూడా లేకుండా పోయింది. గ్రామంలో వారికి వేరే ఉపాధి కూడా లేనందువల్ల గుజరాత్ లోని జునాగఢ్ లో చేపల వ్యాపార కంపెనీలలో వనులకు కుదురుకుంటున్నారు. ఎనిమిది మంది మత్స్యకారులు జెట్టీలలో అంటే చేపలు పట్టే పడవలలో ప్రధాన డ్రైవర్లు, సహాయక డ్రైవర్లుగా, వంట చేసేవారుగా, సహాయకులుగా, ఇతర కూలీలుగా ఉద్యోగాలు సంపాదించారు. వీరంతా 20 నుంచి 25 రోజుల వరకు సముద్రంలోనే ఉండి చేపల వేట కొనసాగిస్తారు. నిర్వహణ మొత్తం సహాయక డ్రైవర్ చూసుకోవలసి ఉంటుంది. ప్రధాన డ్రైవరు నెలకు 25వేల రూపాయలు, సహాయక డ్రైవరుకు 12,000, ఇతర శ్రామికులకు ఏడు నుంచి పదివేల రూపాయల వరకు వేతనం లభిస్తుంది. ప్రధాన డ్రైవరు నైపుణ్యాన్ని బట్టి పడవ యజమాని అతనికి 5 నుంచి 10 లక్షల రూపాయల వరకు అడ్వాన్సుగా ఇస్తాడు. అతను ఇతరులకు 60 నుంచి 70 వేల రూపాయల వరకు అడ్వాన్సుగా ఇస్తాడు. వారంతా ఒక బృందంగా ఆగస్టు నుంచి ఏప్రిల్ వరకు ఎనిమిది నెలలపాటు పని చేస్తారు. తరువాత ఏప్రిల్ నుంచి దాదాపు 4 నెలలపాటు సొంత గ్రామాలకు వెళ్ళిపోతారు. ప్రధాన డ్రైవర్ సంవత్సరానికి మూడు నుంచి నాలుగు లక్షల రూపాయల మేర సంపాదించగలుగుతాడు. ఇతరులు 60 వేల నుంచి లక్ష రూపాయల వరకు సంపాదిస్తారు. తాము సంపాదించిన మొత్తం గ్రామానికి వచ్చినప్పుడు జీవనం కోసం, వినియోగ వస్తువుల కోసం, పిల్లల చదువుల కోసం, ఇంటి మరమ్మత్తుల కోసం వినియోగిస్తారు. మళ్ళీ ఎనిమిది నెలలపాటు పనిచేస్తేనే వారికి మనుగడ ఉంటుంది. గ్రామంలో ఉన్నప్పుడు

కూడా వారిలో కొంతమంది ఆటో డ్రైవర్లుగా, వ్యవసాయ కూలీలుగా పనిచేస్తూనే ఉంటారు. మహిళలు మట్టి పని, భవన నిర్మాణ పనులు, ఇతర పనులు చేసుకుంటారు. వారికి దాదాపు 20 రోజుల పాటు ఎన్.ఆర్.ఈ. జీ.ఎ పథకంలో పని దొరుకుతుంది.

ఒక్క శ్రీకాకుళం జిల్లాలోనే వలసపోయిన రెండు లక్షల మంది మత్స్యకారుల దయనీయమైన స్థితిని తెలియజేయటానికి డి మత్స్య వలస గ్రామంలో పరిస్థితిని వివరించవలసి వచ్చింది. వలస కూలీలు దుర్భర జీవితాన్ని గడుపుతూ, ప్రమాదకరమైన పరిస్థితుల్లో పని చేయక తప్పడం లేదని ఈ పరిశీలనలో తెలుస్తున్నది. సముద్రంలో చేపల వేటకు వెళ్ళినప్పుడు వారిలో ఎవరైనా మరణిస్తే బంధువులు వారి మృతదేహాలను చూసుకునే అవకాశం కూడా ఉండదు. మత్స్యకారులు ఈ యాంత్రిక పడవలలో సముద్రం లోతట్టు ప్రాంతాలకు కూడా వేటకు వెళతారు. పాకిస్తాన్ సరిహద్దుల వరకు వెళ్తారు. ఒకవేళ పాకిస్తాన్ నౌకాదళం వారిని పట్టుకుంటే, వెనక్కు తిరిగి వచ్చే అవకాశం కూడా ఉండదు. కొందరు మత్స్యకారుల విషయంలో ఈ విధంగానే జరిగింది. వారు వేటకు వెళ్ళినప్పుడు రుగ్మతలకు గురయినా లేదా ఏదైనా అవసరం ఏర్పడితే వెనక్కు తిరిగి రావాలంటే వారం రోజులు పడుతుంది.

వారిలో చాలామంది మూత్రపిండాల వ్యాధులు, కాలేయ వ్యాధులు, చర్మవ్యాధులు, శ్వాసకోశ వ్యాధులతో బాధపడుతున్నట్లు తెలిపారు. వారు శ్రీకాకుళం తీరంలోని చేపలవేటకు వెళ్లాలంటే సముద్రం లోతట్టు ప్రాంతాలకు వెళ్లాలి. దానికోసం వారికి యాంత్రిక పడవలు అవసరమవుతాయి. శ్రీకాకుళం తీరప్రాంతమంతా రసాయనిక కర్మాగారాలు విషవాయువులను విడుదల చేస్తున్నందువల్ల సముద్ర జలాలు కూడా కలుషితమవుతున్నాయి. తీరంలో ఇసుక కూడా కాలుష్యానికి గురికావడంతో అలలతో పాటు వచ్చే చేపలు చచ్చిపోతున్నాయి, అందువల్ల ఈ ప్రాంతంలోని మత్స్యకారులు సుదూర ప్రాంతాలకు వలసపోయి దుర్భరమైన పరిస్థితులలో బతుకులు ఈడుస్తున్నారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వీరి కోసం ఏమైనా చేసిందా అని ఆలోచిస్తే వారిని బిసి-ఎ గ్రూపులో చేర్చింది. ఈ గ్రూపు వారికి వచ్చే ప్రయోజనాలను, కొద్దిమేరకు అభివృద్ధి చెందిన సామాజిక వర్గాలకు చెందినవారే ప్రయోజనాలన్నిటినీ దక్కించుకుంటున్నారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థ ద్వారా వీరికి చౌక బియ్యం సరఫరా చేస్తున్నది. కానీ ఇటీవల కాలంలో ప్రవేశపెట్టిన బయోమెట్రిక్ విధానం వల్ల, ఈ ప్రయోజనం పొందడానికి, వలస వెళ్ళిన వారు తరచుగా గ్రామానికి వచ్చి ఈ ప్రయోజనం పొందవలసి ఉంటుంది. ఆ విధంగా వచ్చిన వారికే రేషన్ కార్డు కూడా ఉంటుంది.

ఈ పరిస్థితులలో వలసపోయిన వారందరూ ఎదుర్కొనే పరిస్థితి ఏమంటే : పేద ప్రజలు వలసపోవడం అనేది తమ ఇష్ట ప్రకారం జరగడం లేదు. భూమి, సముద్ర వనరులు, ఇతర వనరులు అన్యాయాక్రాంతం కావడంతో బతకడం కోసం వారు వలసల పాలవుతున్నారు. వలస శ్రామికుడు, పెట్టుబడిదారీ విధానంలో శ్రామికుడికి నమూనాగా ఉంటూ, తరచుగా వివిధ రకాల దోపిడీకి గురయ్యే దుర్బల స్థితిలో ఉంటాడని Jan Breman చెప్పిన మాటలు అక్షర సత్యంగా పైన వివరించిన వలసశ్రామికుల జీవన విధానం తెలియజేస్తుంది.

ట్రంప్ (అ)శాంతి ప్రణాళిక

బుడ్డిగ జమిందార్ - ఆల్ ఇండియా ప్రొగ్రెసివ్ ఫోరమ్ జాతీయ కార్యవర్గ సభ్యుడు

అమెరికా కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు ట్రంప్ పై వచ్చిన అభిశంసన (ఉద్వాసన) తీర్మానం వీగిపోయింది. కాని అది అధ్యక్షునికి మాయని మచ్చ. ఇంకో వైపు ఇజ్రాయిల్ ప్రధాని నెతాన్యాహు ఆ దేశంలో అవినీతి ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్నాడు. ఎన్నికల్లో స్పష్టమైన మెజారిటీ రాకపోవటంతో మూడవ సారి (ఒక సంవత్సర కాలంలో) తను మార్చి 2న జరిగే ఎన్నికల్లో నెగ్గాలనుకొంటున్నాడు. ప్రజాభిమానం లేని వీరిద్దరూ మధ్యప్రాచ్య శాంతి ప్రతిపాదనలను జనవరి 28 నాడు శ్వేతసౌధంలో వెల్లడించారు. విచిత్రమేమంటే ఇజ్రాయిల్ జాత్యహంకార యుద్ధాలతో సర్వస్వం కోల్పోయిన పాలస్తీనా దేశస్థులు లేకుండానే ఈ (అ)శాంతి ప్రతిపాదనలు చేయటం నిజంగా విద్వారమే. ఈ సూచనలను చరిత్ర, రాజకీయం తెలియని, ప్రజలచే ఎన్నుకోబడని, నామినేటెడ్ హోదా పదవి పొందిన ట్రంప్ అల్లుడైన జారెన్ కుష్నర్ తయారు చేయగా ట్రంప్, నెతాన్యాహులు ఆమోదం తెలపటం, ఇదేదో ఈ శతాబ్దపు శాంతి ప్రణాళికగా పోజులిచ్చుకోవటంతో సరిపోయింది.

దేశంలో ఓటర్లను ఆకర్షించటానికి, ప్రజాభిమానం కోల్పోయినప్పుడు దేశాధినేతలు ఈ మధ్య వివాదాస్పద భావోద్వేగ, జాతీయతను అడ్డు పెట్టుకొని, మత విశ్వాసాల ప్రాతిపదికన ప్రకటనలు చేయటం అవసరమైతే యుద్ధాలు చేయటం పరిపాటయిపోయింది. ఇజ్రాయిల్ రాజధానిని టెల్ అలీవ్ నుండి జెరూసలేమ్ కు మార్చటం, అమెరికా రాయబార కార్యాలయాన్ని, ప్రపంచ దేశాలు వద్దన్నా టెల్ అలీవ్ నుండి జెరూసలేమ్ కు మార్చటం, ఇజ్రాయిల్ దేశం పాలస్తీనా భూ భాగాన్ని యుద్ధాల్లో ఆక్రమించి వెస్ట్ బ్యాంక్, గాజా ప్రాంతాల్లో అక్రమమైన శాశ్వత నిర్మాణాలు చేపట్టడం దీనిని అమెరికా అధ్యక్షుడు ట్రంప్ గుర్తించటం, 1967లో జరిగిన 6 రోజుల యుద్ధంలో భాగంగా సిరియా భూభాగమైన కొండలప్రాంత గోలాన్ హైట్స్ ఆక్రమణను ట్రంప్ ఇజ్రాయిల్ కు చెందిన ప్రాంతంగా వెనకేసుకురావటం అంతా ఇజ్రాయిల్ ప్రధానిని ఎన్నికల్లో నెగ్గించుకోవటానికి చేసిన ప్రయత్నాలే. పాలస్తీనా హక్కులను కాలరాసి ఐక్యరాజ్య సమితి నిర్ణయాలకు ప్రపంచ దేశాల నిర్ణయాలకు అభిమతాలకు

వ్యతిరేకంగా ట్రంప్ ఇజ్రాయిల్ ను వెనుకేసుకొస్తున్నాడు. ప్రపంచ దేశాలు ఐక్యరాజ్య సమితి ద్వారా ఇస్తున్న పాలస్తీనా ఆర్థిక సహాయ ఫండ్ ను ట్రంప్ తొలగించి పాలస్తీనా విద్యార్థులకు విద్య వైద్యంలో కోతలు పెట్టాడు. ట్రంప్ తో పాటు పూర్వపు అధ్యక్షులంతా ఇజ్రాయిల్ కు మద్దతు పలుకుతూ ఏటా అనేక వందల కోట్ల డాలర్లను ఇజ్రాయిల్ కు చేస్తూ అమెరికా 51వ రాష్ట్రంగా చూసుకొన్నారు. దీని వల్లా కారణం అమెరికా మిలిటరీ స్థావరాలను ఎక్కువగా ఉంచుకొని సుమారు 80 శాతం ముడిచమురు ఉన్న మధ్య ప్రాంత ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నది. ఇజ్రాయిల్ లో ఉంచుకోగల ప్రపంచంలో గల సుమారు 50 శాతం ముడిచమురు ప్రాచ్య దేశాలపై ఆధిపత్య అజమాయిషీల కోసమే.

ట్రంప్ చేసిన (అ)శాంతి ప్రతిపాదనలు..

ఇజ్రాయిల్ ను సార్వభౌమాధికార దేశంగా గుర్తిస్తూ ఏ ఏ ప్రాంతాలనయితే ఆక్రమించుకొని ఇజ్రాయిల్ చూపిస్తుందో దానినే అమెరికా గుర్తిస్తున్నది.

ఈ పటం పాలస్తీనా పటంకంటే రెండింతలు పాలస్తీనా రాజధాని కోసం తూర్పు జెరూసలేంలో కేటాయిస్తుంది. అక్కడ అమెరికా రాయబార కార్యాలయ ఇది కేవలం చారిత్రాత్మక పాలస్తీనా భూభాగంలో 15 శాతం కేటాయించి మిగతా 85 శాతం భూభాగాన్ని ఇజ్రాయిల్ చేసుకొనేలా ట్రంప్ చేస్తున్నాడని పాలస్తీనా విమోచన ఫ్రంట్ (పిఎల్ఎఫ్) ఒక ప్రకటనలో తెలిపింది.

జెరూసలేం నగరాన్ని విభజించకుండా ఇజ్రాయిల్ కు జరుగుతుంది. పవిత్రమైన ఈ నగరాన్ని ఇరు దేశాలు కో 1967 సంవత్సరంలో ఈ నగరం ఇజ్రాయిల్ చేసింది గుర్తెంది. ఇది ఖచ్చితంగా పాలస్తీనాకు భవిష్యత్తు వర్తిస్తుందని గట్టి వాదనను వినిపిస్తుంది. ఐక్యరాజ్య సమితి స్వయంప్రతిపత్తి గల నగరంగా గుర్తించింది.

పాలస్తీనా స్వంతంగా తన ప్రాంతాన్ని పరిపాలించ ఇప్పుడు వున్న కట్టడాల నుంచి ఎవరూ ఖాళీ చేయ వెస్ట్ బ్యాంకులోని యూదులు నిర్మించుకొన్న అక్రమ చెందుతాయి. అక్రమ కట్టడాలను అనేక తీర్మానాల సమితి అనేక సార్లు వ్యతిరేకించింది. ఇప్పటికే 4 లక్షల

చట్ట వ్యతిరేకంగా అక్రమ కట్టడాల్లో పాలస్తీన భూభాగంలో నివసిస్తున్నారు.

జెరూసలేమ్లోని యూదులకు టెంపుల్ మౌంట్ను అల్-హరమ్-అల్షరీఫ్ ముస్లిమ్లకు చెందేటట్లు జోర్డాన్ రాజుతో సంప్రదింపులు జరుపుతామని ట్రంప్ ప్రతిపాదించాడు. ఈ ట్రస్టును జోర్డాన్ రాజు నడుపుతున్నాడు.

పాలస్తీనాకు కేటాయించిన భూభాగాన్ని 4 సంవత్సరాల కాల పరిమితితో అమెరికా అభివృద్ధి చేస్తుంది. ఈ నాలుగు సంవత్సరాల సమయంలో పాలస్తీనా ఒప్పందాలను అధ్యయనం చేసుకొని, ఇజ్రాయిల్తో చర్చలతో కూడిన ఒప్పందాలు చేసుకోవచ్చును.

“దీనికి తోడుగా పాలస్తీనియన్లు పేదరికంలో అహింసతో చెలగాటమాడుతూ, ఉగ్రవాదంవైపు పయనిస్తున్నారని, వీటన్నింటి విమోచనం కోసమై, మంచి బంగారు భవిష్యత్తు కోసం నా శాంతి ప్రతిపాదనలు ఉపకరిస్తాయని” ట్రంప్ సెలవిచ్చాడు.

పాలస్తీనా అధ్యక్షుడు ఒక ప్రకటన చేస్తూ ‘ట్రంప్ - నెతన్యాహూ ప్రణాళికలు కుట్రలు, కుతంత్రాలతో నిండి ఉన్నవి’ అంటూ, జెరూసలేం అమ్మకానికి లేదనీ, మా హక్కులు అమ్మకాలలోనూ, బేరసారాలతోనూ ముడిపడి లేవనీ మీ ఒప్పందాలను కుట్రలను మా దగ్గర సాగనీ యబోం” అన్నారు. ఇప్పటికే ఈ ఒప్పందాలకు వ్యతిరేకంగా వేలాది మంది పాలస్తీనియన్లు ప్రదర్శనలు చేస్తున్నారు. జోర్డాన్ దేశం పాలస్తీనా ఆక్రమణ ప్రణాళికలను తీవ్రంగా ఖండించింది. ట్రంప్ ఏకపక్ష నిర్ణయాలు వాస్తవాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయంది. టర్కీ దేశ ప్రణాళికలను తీవ్రంగా ఖండించింది. ట్రంప్ ఏకపక్ష నిర్ణయాలు వాస్తవాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయంది. టర్కీ డిప్యూటీ చైర్మన్ నూమన్ కూర్చుల్ముస్ “లేనే లేదు జెరూసలేం అనేది పాలస్తీనా రాజధానిగా ఉంటుంది, ఇస్లాం ప్రపంచానికి గుండెకాయ వంటిది” అని అన్నాడు. లెబనాన్ హెజ్బొల్లా ఉద్యమం ఈ ఒప్పందాన్ని “సిగ్గు శరం లేని ఒప్పందం”గా అభివర్ణించింది, అల్మనార్ టీవిలో “ఈ క్లిష్ట పరిస్థితులు, ద్రోహపూరిత చర్యలు అరబ్ దేశాలు చర్చల్లో పాల్గొని ఉంటే జరిగి ఉండేవి కాదు” అని హెజ్బొల్లా వ్యాఖ్యానించింది.

పైగా పాలస్తీనా భూభాగంలోని 15 ముఖ్యమైన ఎస్కేప్స్ను ఇజ్రాయిల్ మిలిటరీ స్థావరాలుగా గుర్తించి స్వాధీనం చేసుకోవడం జరుగుతుంది కూడా. ప్రతీ సరిహద్దు, వాయు ఉపరితలం, సముద్ర ప్రాంతమంతా ఇజ్రాయిల్ అజమాయిషీ నందే ఉంటుంది. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే పాలస్తీనియన్ల హక్కులన్నీ కాలరాసి వెస్ట్ బ్యాంక్, గాజాలను ఓపెన్

జైలుగా చేయటమే ట్రంప్, నెతన్యాహూల ఉద్దేశ్యం.

పిఎల్ఓ అధ్యక్షుడు మహ్మద్ అబ్బాస్ అత్యవసరంగా ఇస్లామిస్టు హమాస్ ఉద్యమ నాయకునితో మంగళవారం సాయంత్రం కలుసుకొని ట్రంప్ ప్రతిపాదనలపై భవిష్యత్తు కార్యాచరణను చర్చించారు. తిరుగుబాట్లను అణచివేయటానికి ఇప్పటికే ఇజ్రాయిల్ సైన్యాన్ని మోహరించింది. పాలస్తీనా అధ్యక్షుడు ఒక ప్రకటన చేస్తూ ‘ట్రంప్ - నెతన్యాహూ ప్రణాళికలు కుట్రలు, కుతంత్రాలతో నిండిఉన్నవి’ అంటూ, జెరూసలేం అమ్మకానికి లేదనీ, మా హక్కులు అమ్మకాలలోనూ, బేరసారాలతోనూ ముడిపడి లేవనీ మీ ఒప్పందాలను కుట్రలను మా దగ్గర సాగనీయబోం” అన్నారు. ఇప్పటికే ఈ ఒప్పందాలకు వ్యతిరేకంగా వేలాది మంది పాలస్తీనియన్లు ప్రదర్శనలు చేస్తున్నారు. జోర్డాన్ దేశం పాలస్తీనా ఆక్రమణ ప్రణాళికలను తీవ్రంగా ఖండించింది. ట్రంప్ ఏకపక్ష నిర్ణయాలు వాస్తవాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయంది. టర్కీ దేశ ప్రణాళికలను తీవ్రంగా ఖండించింది. ట్రంప్ ఏకపక్ష నిర్ణయాలు వాస్తవాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయంది. టర్కీ డిప్యూటీ చైర్మన్ నూమన్ కూర్చుల్ముస్ “లేనే లేదు జెరూసలేం అనేది పాలస్తీనా రాజధానిగా ఉంటుంది, ఇస్లాం ప్రపంచానికి గుండెకాయ వంటిది” అని అన్నాడు. లెబనాన్ హెజ్బొల్లా ఉద్యమం ఈ ఒప్పందాన్ని “సిగ్గు శరం లేని ఒప్పందం”గా అభివర్ణించింది, అల్మనార్ టీవిలో “ఈ క్లిష్ట పరిస్థితులు, ద్రోహపూరిత చర్యలు అరబ్ దేశాలు చర్చల్లో పాల్గొని ఉంటే జరిగి ఉండేవి కాదు” అని హెజ్బొల్లా వ్యాఖ్యానించింది. ఈజిప్టు మాత్రం ఇరుదేశాల్ని జాగ్రత్తగా ఒప్పందంలోని అంశాలు అధ్యయనం చేయమని కోరింది. 1967 పూర్వపు సరిహద్దుల ఆధారంగా మాత్రమే సమస్యకు పరిష్కారమని ఐక్యరాజ్య సమితి వ్యాఖ్యానించింది. పాలస్తీన హక్కుల కోసం కట్టుబడి ఉన్నామని సౌదీ అరేబియా రాజు పాలస్తీనా అధ్యక్షుడు మహ్మద్ అబ్బాస్కు ఫోను చేసి మరి చెప్పాడు. యుకె మాత్రం అమెరికా విధేయతను చాటుకొన్నది.

మొదటి రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్య కాలంలో తమ జాతికంటూ ఒక దేశంలోని యూదులు అప్పటి పాలస్తీనాలో తలదాచుకోటానికి వచ్చి ఇప్పుడు హక్కులు లేని పాలస్తీనాను 15 శాతానికి కుదించి, వెట్టిచాకిరి చేయించటానికి కాలక్రమేణా పాలస్తీనాను, వారి భూభాగాన్ని మొత్తాన్ని కాజేయటానికి చూడటం చాలా ఘోరం. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో యూదులను ఏరిపారేయాలనుకొన్న హిట్లర్ గతి ఏమయిందో చరిత్ర నుండి యూదులు అంతగా గుణపాఠాలు నేర్చుకోలేదనుకొంటా. సరిగ్గా 75 సంవత్సరాల క్రితం ఆశ్విట్జ్ కాన్సంట్రేషన్ క్యాంపును సోవియట్ ఎర్రసేనలు హిట్లర్ ఫాసిజం బారి నుండి విముక్తి చేయటాన్ని మరచిపోయారనుకొంటా. 2020 జనవరి 27 నాటికి 75 సంవత్సరాలు నిండిన మరుసటి రోజున జనవరి 20 నాడు జాత్యహంకార ఒప్పందానికి పాల్పడాలనుకోవటం క్షమించరానిది. ఆశ్విట్జ్ క్యాంపులో 11 లక్షల యూదుల్ని హిట్లర్ క్రూరంగా చంపాడు. ఇదే పంథాను వేరే మార్గంలో పాలస్తీనియన్లపై ఇజ్రాయిల్ - అమెరికాలు అమలు పర్చాలనుకోవటం ఘోరాతిఘోరమైన నేరం. దీనిని చరిత్ర క్షమించదు.

72 సంవత్సరాల వ్యవసాయ రంగ పీయగం ఎటువైపు

బి. సాంబశివరావు - రైతుకూలీసంఘం (ఆంధ్రప్రదేశ్), రాష్ట్రకార్యవర్గ సభ్యులు

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సంవత్సరానికి 700 బిలియన్ డాలర్ల వ్యవసాయ సబ్సిడీలు అందుతున్నాయి. ఉత్పత్తిదారు సబ్సిడీ సమతుల్యత (పిఎస్ యూ) ప్రాతిపదికన నిర్వహించిన అధ్యయనం రైతాంగానికి ప్రపంచ వ్యాప్తంగా లభించిన సబ్సిడీ కొలతను అంచనా వేసింది. ప్రపంచంలోనే అత్యంత సంపన్నమైన వాణిజ్య మండలి ఓఈసీడీ (ఆర్థిక సహకార అభివృద్ధి సంస్థ) బిలియన్ డార్లు, చైనా 232 బిలియన్ డాలర్లు 2016-17లో వార్షిక సబ్సిడీ కింద అందజేశాయని నివేదిక వెల్లడించింది. అమెరికాలో ఒక్క భూకామందుకు సంవత్సరానికి 30 లక్షల రూపాయలు సబ్సిడీని ప్రభుత్వం అందజేస్తున్నది. పత్తి, వరి పంటల పంటల ఉత్పత్తి విలువ కన్నా ఎక్కువగా సబ్సిడీ లభిస్తున్నది. ఈ దేశాలతో పోల్చుకొంటే భారతదేశంలో రైతాంగానికి అందుతున్న సబ్సిడీ సముద్రంలో నీటిబొట్టు లాంటిదే. మన దేశంలో అన్ని రకాల సబ్సిడీలు కలిపి సంవత్సరానికి 70 వేల కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే

వ్యవసాయ రంగం తీవ్ర సంక్షోభ బాటలోనే పయనిస్తున్నది. 'స్వతంత్రం' వచ్చిన దగ్గర నుండి స్వతంత్ర వ్యవసాయ రంగ విధానాలు అమలు జరపటంలో దేశ పాలకులు విఫలమయ్యారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల సూచనల మేరకు వ్యవసాయ విధానాలు రూపొందించారు. మనదేశ వ్యవసాయ రంగాన్ని తనకు అనుకూలంగా మార్చుకొనేందుకు భారత పాలకులను ప్రభావితం చేసింది. అమెరికాకు చెందిన రాక్ ఫెల్లర్ ఫౌండేషన్ భారతదేశం నుండి వ్యవసాయ శాస్త్రవేత్తలను, విద్యార్థులను ఆహ్వానించి అమెరికా వ్యవసాయ విధానాలను బోధించి, భారతదేశంలో అలాంటి విధానాలనే అమలు పర్చాలని ప్రచారం చేయాలని శిక్షణ జరిపి పంపింది.

స్వతంత్ర వ్యవసాయ విధానాలు రూపొందించలేని భారత పాలకులు సాగునీటి వనరులను సేద్యానికి మళ్లించడంలోనూ, ప్రజలకు అవసరమైన ఆహార పంటలు, పారిశ్రామిక రంగానికి అవసరమైన ముడి ఉత్పత్తులను అవసరమైన మేరకు ఉత్పత్తి చేసే విధంగా రైతాంగాన్ని ప్రోత్సహించటంలోనూ, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు కల్పించటంలోనూ, దేశ వాణిజ్య విత్తనాలను అభివృద్ధి చేసి రైతాంగానికి అందించటంలోనూ భారత పాలకులు విఫలమయ్యారు.

పాలకులు అనుసరించిన విధానాల ఫలితంగా వ్యవసాయ రంగం మందగమనంలో పయనించింది. ఆహార పంటల దిగుబడులు యదాతథంగానే ఉన్నాయి. దేశంలో ఆహార కొరత తీవ్రరూపం దాల్చింది. అవమానకర పిఎల్ 480 ఒప్పందం ద్వారా అమెరికా నుండి దిగుమతి చేసుకోవాల్సి వచ్చింది. అయినా ప్రజల ఆహార అవసరాలు తీరలేదు. పిఎల్ 480 ఒప్పందం ద్వారా భారతదేశాన్ని తన మీద ఆధార పడేటట్లుగా అమెరికా చేసుకొంది.

పిఎల్ 480 ద్వారా ఆహార ధాన్యాలకు తనపై ఆధారపడేటట్లు చేసుకొన్న అమెరికా పూర్తిగా మన వ్యవసాయ రంగంపై పట్టు సాధించేందుకు కొత్త విధానాన్ని ఎంచుకొంది. భారతదేశం ఆహార ధాన్యాల స్వయం సమృద్ధి సాధించేందుకు హరితవిప్లవం ప్రారంభించాలని

ప్రపంచ బ్యాంకు ద్వారా భారత పాలకులకు సూచించింది. అమెరికాకు అనుగుణంగా 1966లో దేశంలో హరిత విప్లవం ప్రారంభమైంది.

భారతదేశంలో హరిత విప్లవం ప్రారంభించమని చెప్పడంతో అమెరికాకు అనేక ప్రయోజనాలు ఉన్నాయి. అధిక దిగుబడులు సాధించటానికి అందుకు అవసరమైన విత్తనాలు, ఎరువులు, క్రిమిసంహారక మందులు కావాలి. దేశీయ విత్తనాలను అభివృద్ధి చేయకపోవటం, సాంప్రదాయ ఎరువులు తప్ప, ఇతర ఎరువులు ఉత్పత్తులు చాలా తక్కువగా ఉండటం వలన వాటిని అమెరికా నుండి దిగుమతి చేసుకోవాలి. దీనివలనే విత్తన, ఎరువుల కంట్రాక్టులకు భారతదేశం మంచి మార్కెట్ వనరుగా ఉంటుంది. ఆ కంట్రాక్టుల వలన వ్యవసాయ రంగంపై పట్టు సాధించటం అన్నదే అమెరికా విధానం.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు ఆశించిన విధంగానే భారత పాలకులు విధానాలు ఉన్నాయి. హైబ్రిడ్ విత్తనాలు, రసాయనక ఎరువులు, క్రిమిసంహారక ద్వారా వ్యాపించే కొత్త తెగుళ్ల నివారణకు క్రిమిసంహారక మందుల దిగుమతి అయ్యాయి. సాంప్రదాయ ఎరువులు, విత్తనాల వాడకం తగ్గించి వెళ్లింది. హరిత విప్లవం ద్వారా ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి స్వయం సమృద్ధి స్థాయికి చేరువలో ఉన్నా, వ్యవసాయ రంగంపై సామ్రాజ్యవాదుల ముఖ్యంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల పట్టు పెరిగింది. భూమి సంస్థలకు మంచి వ్యాపార కేంద్రమైంది.

హరిత విప్లవ కాలంలో అధిక దిగుబడుల కోసం రసాయన ఎరువుల వాడకం ప్రారంభమై నేడు వాటి మూలంగా భూమి గుల్ల బాట భూమి కోల్పోయింది. ఆ ఎరువులు వాడడం వంట దిగుబడులు రాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఆహార పంటల్లో రసాయన ప్రక్రియ జరిగి అనేక ఆరోగ్య సమస్యలు ఏర్పడ్డాయి. పర్యావరణ సమస్యలు ఉత్పన్నమయ్యాయి.

హరిత విప్లవ కాలంలో పెరగటం ప్రారంభమై సేవ్యమైన భూమి నూతన ఆర్థిక విధానాల అమలు, ప్రపంచ వాణిజ్య ఒప్పందం, వ్యవసాయ ఒడంబడికతో సేద్యపు ఖర్చులు నిరంతరం పెరుగుతూనే ఉన్నాయి. 1952 ఎకరా సేద్యానికి 152 ఖర్చు కాగా నేడు 30 వేలకు చేరుకొంది.

సేద్యపు ఖర్చులకు అనుగుణంగా పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక, పంటలు అమ్ముడుపోక, మార్కెట్ శక్తుల దోపిడీకి గురై రైతాంగం అప్పుల ఊబిలో కూరుకుకొనిపోయి వాటిని తీర్చే దారి కనిపించక గత రెండు దశాబ్దాల కాలంలో కోటి 38 లక్షల మంది రైతులు బలవన్మరణాల పాలయ్యారు. కోటి 50 లక్షల మంది రైతులను భూముల నుండి వెల్లగొట్టారు.

దేశంలో 52 శాతం వ్యవసాయ కుటుంబాలు అప్పుల ఊబిలో చిక్కుకున్నట్లు జాతీయ నమూనా సర్వే కార్యాలయం (ఎన్ఎస్ఎస్ఓ) వెల్లడించింది. 25 శాతం గ్రామీణ కుటుంబాలు పేదరికంలో మగ్గుతున్నట్లు ప్రపంచ బ్యాంకు గణాంకాలు తెలుపుతున్నాయి. గ్రామీణ, పట్టణ ప్రాంతాల మధ్య ఆర్థిక అసమానతలు ఎక్కువ అవుతున్నాయి. జాతీయ శాంపిల్ సర్వే ఆఫీసు (ఎన్ఎస్ఎస్ఓ) 2017-18 నివేదిక ప్రకారం గ్రామీణ కుటుంబాలు ఆహారం కోసం అతి తక్కువ ఖర్చు పెడుతున్నట్లు వెల్లడించింది. ఈ నివేదికను కేంద్ర ప్రభుత్వం బయటకు రానివ్వలేదు. 2016 ఎకనమిక్ సర్వే నివేదిక ప్రకారం దేశంలోని 17 రాష్ట్రాల్లో సగటు వ్యవసాయ కుటుంబాలు సంవత్సరానికి 20 వేలకు మించలేదు. సర్వే నివేదిక ప్రకారం గ్రామీణ కుటుంబం నెలకు 580 రూపాయలు ఆహారంపై ఖర్చు పెడుతున్నది.

పాలకుల విధానాలు, ప్రపంచ వాణిజ్య ఒప్పందం, వ్యవసాయ ఒడంబడిక మూలంగా భారత వ్యవసాయం తీవ్ర సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటూ వస్తున్నది. ఈ సంక్షోభాన్ని చూపెట్టి భారతదేశంలో ఆహార పంటల ఉత్పత్తి ఖర్చు ఎక్కువని, అంతకన్నా తక్కువ ఖర్చుకు తమదేశం నుండి వాటిని దిగుమతి చేసుకొని, ఎగుమతి ఆధార పంటలు పండించాలని అమెరికా భారత పాలకులకు సూచించింది. అంతేకాక చిన్న కమతాల సేద్యం నష్టదాయకమని, చిన్న రైతుల భూములను కాంట్రాక్టు, కార్పొరేట్ సంస్థలకు లీజుకివ్వటమో, అమ్ముకోవటమో చేసి, వాటి వద్ద కూలి పనులు చేసుకొనే విధంగా వ్యవసాయ విధానాలు అమలు పర్చాలని మన దేశ పాలకులపై ఒత్తిడి చేస్తున్నది. అందుకు అనుగుణమైన విధానాలను దేశ పాలకులు అనుసరిస్తూ వ్యవసాయం

దండగ అన్న అభిప్రాయాన్ని రైతాంగంలో కలుగ చేస్తున్నది. ఇప్పటికే దేశంలోని అనేక పాంట్రాల్లో కాంట్రాక్టు సేద్యం కొనసాగుతున్నది.

చిన్న వ్యవసాయం లాభదాయకం కాదనే ప్రచారం కూడా భూటకమైందే. మనదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లో కూడా చిన్న భూకమతాల ద్వారానే ఎక్కువ దిగుబడి, ఆదాయం వచ్చినట్లు అనేక అధ్యయనాలు వెల్లడించాయి. రష్యా, చైనాలో సోషలిస్టు వ్యవస్థ ఉన్నప్పుడు సమిష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాలు ఏర్పాటు చేసి చిన్న, సన్నకారు రైతులను అందులో భాగస్వాములను చేసి వ్యవసాయాన్ని ఆధునీకరించి ఉత్పత్తిని పెంచి సమిష్టి భాగస్వామ్యం కల్పించింది. అమెరికాలో ఉన్న భారీ వ్యవసాయ క్షేత్రాలు అందుకు విరుద్ధమైనవి. సమిష్టి వ్యవసాయ క్షేత్రాలతో రష్యా, చైనాల్లో చిన్న, సన్నకారు రైతుల జీవన ప్రమాణం పెంచితే, అమెరికాలోని భారీ భూ క్షేత్రాలు చిన్న రైతులను సంక్షోభంలోకి నెట్టి వారిని భూముల నుండి దూరం చేస్తున్నది. (సగటు వ్యవసాయ భూమి 444 ఎకరాలు ఉన్న అమెరికాలో, 4,331 హెక్టార్లు సగటు భూమి ఉన్న ఆస్ట్రేలియాలో సన్నకారు రైతులను వ్యవసాయ నుండి ఆ దేశాల పాలకులు దూరం చేస్తున్నారు. అమెరికా వ్యవసాయం సంక్షోభంలో ఉన్నప్పుడు ఆ దేశ వ్యవసాయ మంత్రి సోన్నీ పెరూడ్య చేసిన ప్రకటనలో భూక్షేత్రాల గురించి చెబుతూ పెద్దది మరింత పెద్దది అవుతుంది. చిన్నది అడ్రస్ లేకుండా పోతుందని చెప్పారు. గతంలో అమెరికా అధ్యక్షుడుగా రిచర్డ్ నిక్సన్, గెరార్డ్ ఫోర్బు హయాంలో పనిచేసిన వ్యవసాయ మంత్రి చేసిన వాఖ్య మరింత ప్రాధాన్యత సంతరించుకొంది. భూ యజమానులు మరింత ఎదగండి లేదా వెళ్ళిపోండి అని పిలుపునిచ్చాడు. భారతదేశంలో అమెరికా తరహా కాంట్రాక్టు, కార్పొరేట్ వ్యవసాయం అమలు జరిగితే, చిన్న, సన్నకారు రైతులు భూములు వదిలి పెట్టాల్సిందే. భూస్వాములు, కార్పొరేట్ శక్తులకు భూములు అప్పగించటమే.

అమెరికా పాలకులు అనుసరిస్తున్న వ్యవసాయ విధానం ఫలితంగా సన్న, చిన్నకారు రైతులు తీవ్ర సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. గ్రామీణ భారత్ లాగానే, గ్రామీణ అమెరికా కూడా తీవ్ర సంక్షోభంలోనే ఉంది. మన దేశంలో ఉన్నట్లు గానే అమెరికాలోని 17 రాష్ట్రాల్లో (సగం దేశం) రైతు కుటుంబాల సగటు ఆదాయం సంవత్సరానికి 20 వేల రూపాయలు మాత్రమే. అమెరికన్ ఫామ్ బ్యూరో ఫెడరేషన్ ప్రకారం 91 శాతం రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు సంక్షోభంలో ఉన్నారు. అక్కడి రైతులు వ్యవసాయాన్ని వదిలి వెళ్ళాల్సి వస్తుందని బయటపడుతున్నారు.

అమెరికాతో పాటు అభివృద్ధి చెందిన ఆస్ట్రేలియా, చైనా, న్యూజిలాండ్ మొదలైన దేశాల్లో కూడా పెద్ద పెద్ద భూ ఎస్టేట్దారులు ఉన్నారు. చైనాలో అతిపెద్ద పాడి పరిశ్రమ విస్తీర్ణం రెండు కోట్ల 25 లక్షల ఎకరాలు. ఇది పోర్చుగల్ దేశం విస్తీర్ణంతో సమానం. రెండవ అతిపెద్ద పాడి పరిశ్రమ విస్తీర్ణం కోటి 10 లక్షల ఎకరాలు ప్రపంచంలోనే పది అతిపెద్ద పాడి పరిశ్రమ సంస్థల్లో ఎనిమిది ఆస్ట్రేలియాలోనే ఉన్నాయి, ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ లేక ప్రాంతీయ సమగ్ర ఆర్థిక భాగస్వామ్యం (ఆరీసీఈపీ) కావచ్చు, ఏదైనా బడా వ్యవసాయ దిగ్గజ సంస్థలకు వెనుకబడిన దేశాల వ్యవసాయ

రంగంలోకి ప్రవేశం కల్పించటమే. ఆర్సీఈపీలో భారతదేశం కూడా సభ్య దేశంగా ఉంది. అది రూపొందించిన వాణిజ్య, వ్యవసాయ రంగాలను దానిలోని దేశాలు ఆమోదించటమంటే, భారత్తో సహా దానిలోని వెనుకబడిన దేశాల్లోని పారిశ్రామిక - వ్యవసాయ రంగాలు తీవ్రంగా నష్టపోతాయి. ఈ దేశాల్లో భూములను కార్పొరేట్ సంస్థలు యదేచ్ఛగా కొనుగోలు చేయవచ్చు. భారతదేశంలో కోటి మంది ప్రజలు పాడి పరిశ్రమలో ఉపాధి పొందుతున్నారు. ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్, చైనాల నుండి తక్కువ ధరకు దేశంలోకి పాల ఉత్పత్తులు దిగుమతి అయితే కోటి మంది భారత ప్రజల జీవితాలు ధ్వంసమవుతాయి.

దేశంలో 52 శాతం వ్యవసాయ కుటుంబాలు అప్పుల ఊబిలో చిక్కుకున్నట్లు జాతీయ నమూనా సర్వే కార్యాలయం (ఎన్ఎస్ఎస్ఓ) వెల్లడించింది. 25 శాతం గ్రామీణ కుటుంబాలు పేదరికంలో మగ్గుతున్నట్లు ప్రపంచ బ్యాంకు గణాంకాలు తెలుపుతున్నాయి. గ్రామీణ, పట్టణ ప్రాంతాల మధ్య ఆర్థిక అసమానతలు ఎక్కువ అవుతున్నాయి. జాతీయ శాంపిల్ సర్వే ఆఫీసు (ఎన్ఎస్ఎస్ఓ) 2017-18 నివేదిక ప్రకారం గ్రామీణ కుటుంబాలు ఆహారం కోసం అతి తక్కువ ఖర్చు పెడుతున్నట్లు వెల్లడించింది. ఈ నివేదికను కేంద్ర ప్రభుత్వం బయటకు రానివ్వలేదు. 2016 ఎకవమిక్ సర్వే నివేదిక ప్రకారం దేశంలోని 17 రాష్ట్రాల్లో సగటు వ్యవసాయ కుటుంబాలు సంవత్సరానికి 20 వేలకు మించలేదు. సర్వే నివేదిక ప్రకారం గ్రామీణ కుటుంబం నెలకు 580 రూపాయలు ఆహారంపై ఖర్చు పెడుతున్నది.

కాంట్రాక్టు వ్యవసాయం వలన భారత రైతాంగం తీవ్రంగా నష్టపోతారు, పోతున్నారు. ఒప్పందాలను కంపెనీలు అమలు జరపకుండా ఉల్లంఘిస్తున్నాయి. ఒప్పంద ధర కన్నా మార్కెట్లో తక్కువ ధర ఉంటే రైతుల నుండి కొనుగోలు చేయకపోవటం, ఎక్కువగా ఉంటే ముందుగానే అమలు చేయాలని రైతులను ఒత్తిడి చేయటం కంపెనీల విధానంగా ఉంది. చిత్తూరు జిల్లాలో టమోటా రైతులకు పదే పదే ఈ చేదు అనుభవం ఎదురైంది. ఆ జిల్లాలోనే ఘర్కన్ దోసకాయల సాగు రైతులకు ఒప్పంద ధరకన్నా తక్కువ చెల్లిస్తున్నాయి. ఒప్పందంలోని నిబంధనలను మసిపూసి మారేడు కాయ చేయటం కంపెనీల నైజమైంది. ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించి రైతాంగానికి నష్టం కలుగజేస్తున్నా వాటిపై ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోవటం లేదు.

అమెరికా - యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలు ఆ దేశాల భూకామందులకు భారీ మొత్తంలో సబ్సిడీని అందిస్తున్నాయి. వ్యవసాయ ఒడంబడిక ప్రకారం అన్ని దేశాల్లోనూ రైతాంగానికి ఇచ్చే సబ్సిడీలను

తగ్గించుకోవాలని ఒప్పందం చేసుకున్నాయి. అభివృద్ధి చెందిన చెందుతున్న, వెనుకబడిన దేశాలుగా విభజన చేసి ఆయా రికార్డు సబ్సిడీలు ఏ విధంగా ఎంత మొత్తంలో తగ్గించాలన్నది నిర్ణయించి ఒప్పందం జరిగినా దాన్ని అమెరికా - యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలు ఉల్లంఘించి, గ్రీన్ బాక్స్ను అడ్డం పెట్టుకొని ప్రకటనల్లో పెద్ద ఎత్తున సబ్సిడీలు ఇస్తున్నాయి. చైనా కూడా వీటితో పోటీ పడుతున్నది ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సంవత్సరానికి 700 బిలియన్ డాలర్ల వ్యయ సబ్సిడీలు అందుతున్నాయి. ఉత్పత్తిదారు సబ్సిడీ సమతుల్య షిప్లయూ ప్రాతిపదికన నిర్వహించిన అధ్యయనం రైతాంగానికి ప్రపంచ వ్యాప్తంగా లభించిన సబ్సిడీ కొలమానాలను అంచనా వేసింది. ప్రపంచంలో అత్యంత సంపన్నమైన వాణిజ్య మండలి ఓఈసీడీ (ఆర్థిక సహకార అభివృద్ధి సంస్థ) 235 బిలియన్ డాలర్లు, చైనా 232 బిలియన్ డాలర్లు 2016-17లో వార్షిక సబ్సిడీ కింద అందజేశాయని వెల్లడించింది. అమెరికాలో ఒక్కో భూకామందుకు సంవత్సరానికి 3 లక్షల రూపాయలు సబ్సిడీని ప్రభుత్వం అందజేస్తున్నది. పత్తి వ పంటలకు మొత్తం ఉత్పత్తి విలువ కన్నా ఎక్కువగా సబ్సిడీ లభిస్తున్నది ఈ దేశాలతో పోల్చుకొంటే భారతదేశంలో రైతాంగానికి అందుతున్న సబ్సిడీ సముద్రంలో నీటిబొట్టు లాంటిదే. మన దేశంలో ఆర్థిక రకా సబ్సిడీలు కలిపి సంవత్సరానికి 70 వేల కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే పారిశ్రామిక రంగానికి మాత్రం లక్షా 45 వేల కోట్ల రూపాయలు పన్న రాయితీకి కేటాయిస్తున్నది. దీన్ని గమనిస్తే వ్యవసాయాన్ని పోషించే ఎంత నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారన్నది తేటతెల్లమవుతుంది. ఈ నామ మాత్రమే సబ్సిడీని కూడా భారంగా పాలకులు భావిస్తున్నారు వాళ్ళ తగ్గించుకోవటానికి అనేక మార్గాలు అవలంబిస్తున్నారు.

భారీ సబ్సిడీలు పొందుతున్న దేశాల రైతాంగం ప్రపంచ మార్కెట్లో తక్కువ ధరలకు ఆహార ఉత్పత్తులను విక్రయించటంతో మన దేశ ముట్టలు అమ్ముడుపోక నష్టపోతున్నారు. న్యాయమైన ధరలు లభించడం 2000-2017 సం॥ మధ్యలో 45 లక్షల కోట్ల రూపాయలకు రైతాంగం నష్టపోయారు.

72 సం॥ అధికార మార్పిడి కాలంలో భారతదేశ వ్యవసాయ రంగం ఎటువైపు పయనిస్తున్నదీ, అది ఏ విధమైన సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నది సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి సంస్థల ప్రాబల్యం ఎలా కొనసాగుతున్నది తేటతెల్లమవుతున్నది. పంట ఖర్చుల పెరుగుదల, న్యాయమైన ధరలు లభించకపోవటానికి, రైతాంగం అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోవడానికే వారి బలవన్మరణాలకు పాలకులు అనుసరిస్తున్న సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి సంస్థల అనుకూల విధానాలే కారణమన్నారు వెల్లడించింది.

ఈ సంక్షోభం నుండి బయటపడాలంటే స్వతంత్ర రైతాంగ పరివర్తన విధానం అమలు, వ్యవసాయ రంగంలో సామ్రాజ్యవాదాలను ఎదిపిత తొలగించటం, బహుళజాతి సంస్థల విత్తన వ్యాపారంపై ఆంక్ష విధించటం, వ్యవసాయ సబ్సిడీలను పెంచటం వలనే సామ్రాజ్యవాదం ఇందుకోసం యావన్ముది భారత రైతాంగం పాలకులపై ఉద్బోధించాలి.

గతం - వర్తమానం

ఎం.సి. వెంకటేశ్వర్లు

మూడవ ఇంటర్నేషనల్ (కొమింటర్న్) 1943 జూన్ 10వ తేదీన రద్దు చేసిన తరువాత కొమిన్ ఫారం ఏర్పడింది. అది కూడా కొద్ది కాలంలోనే రద్దు చేయబడింది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత సోషలిస్టు వ్యవస్థ ఆవిర్భావం, వలస దేశాలు అనేకం స్వాతంత్ర్యం పొంది సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక అలీన విదేశాంగ విధానం అమలు జరపడం, అణ్వాయుధాలకు వ్యతిరేకంగా శాంతి ఉద్యమం బలంగా ముందుకు రావడం, వార్సా, నాటో సైనిక కూటాలు ఏర్పడటం తదితర నూతన పరిణామాలు చోటు చేసుకున్నాయి. ఈ పరిణామాల నేపథ్యంలో అంతర్జాతీయంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీల మధ్య సమన్వయానికి సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ చొరవతో 1957, 1960, 1969 సంవత్సరాలలో కమ్యూనిస్టు, వర్కర్స్ పార్టీల అంతర్జాతీయ సమావేశాలు జరిగాయి.

ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో చీలిక

సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ 20వ మహాసభ (1956 ఫిబ్రవరి 14)లో ప్రధాన కార్యదర్శి కృశ్చేవ్ స్టాలిన్ వ్యక్తి పూజను, ఆయన చివరి రోజుల్లో శ్రుతిమించిన నియంతృత్వ విధానాలను రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీలో అంతర్గతంగా జరిగిన హత్యలు, అనేక మంది ముఖ్యులను జైళ్ళలో నిర్బంధించడం తదితర అంశాలపై మహాసభలో రహస్య నివేదికను ప్రవేశపెట్టాడు. దానిని ప్రచురించరాదని మహాసభ నిర్ణయించింది. కాని స్టాలిన్ యొక్క అత్యాచారాల గురించి కృశ్చేవ్ మహాసభలో ఇచ్చిన రహస్య ప్రసంగాన్ని కొద్ది నెలల తర్వాత అమెరికన్ స్టేట్ డిపార్టుమెంట్ ప్రచురించింది. ఆ తరువాత అమెరికన్ పత్రికలు స్టాలిన్ పై తీవ్ర విష ప్రచారానికి పూనుకున్నాయి. సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ అవును అని కాని, కాదని కాని ప్రకటించకపోవడంతో పలు అనుమానాలకు అవకాశం ఏర్పడింది.

స్టాలిన్ వ్యక్తి పూజపై విమర్శలతో పాటు మహాసభ రాజకీయంగా నూతన సూత్రీకరణలను చేసింది. మారిన నూతన పరిస్థితులను దృష్టిలో పెట్టుకొని సోషలిజం నిర్మాణంలో సోవియట్ యూనియన్ ఒంటరి కాదని, ప్రపంచంలో మూడవ వంతు ప్రజలు సోషలిజంను నిర్మిస్తున్నారని వలస వ్యవస్థ విచ్ఛిన్నమై నూతనంగా స్వాతంత్ర్యం పొందిన దేశాలు సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక అలీన విదేశాంగ విధానాన్ని అనుసరిస్తున్నాయని, కాబట్టి సోషలిస్టు దేశాలు, అలీన దేశాలు (తటస్థ) కలిసి యుద్ధాలను నివారించి శాంతిని నెలకొల్పవచ్చని 20వ మహాసభ ప్రకటించింది. అయితే పెట్టుబడిదారీ విధానం తప్పనిసరిగా యుద్ధాలకు కారణమవుతుందనే మార్క్సిస్టు ప్రాథమిక సూత్రాన్ని విస్మరించరాదని కూడా హెచ్చరించింది. ప్రపంచంలో వచ్చిన బలాబలాల సమతూకం ఫలితంగా “యుద్ధాలు తప్పనిసరి కావు” అన్న నిర్ధారణకు మహాసభ వచ్చింది.

ఈ పూర్వ రంగంలో 1957 నవంబరు 16 నుండి 19 వరకు మాస్కోలో జరిగిన అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు, వర్కర్స్ పార్టీల సమావేశం

నూతన పరిణామాలను విశ్లేషిస్తూ నేటి యుగపు ప్రధాన లక్షణం పెట్టుబడిదారీ విధానం నుండి సోషలిజానికి పరివర్తన చెందుట, రష్యాలో మహత్తర అక్షోభం సోషలిస్టు విప్లవంతో ఇది ప్రారంభమయింది” అని ప్రకటించింది. ఇదే ఆలోచనా విధానాన్ని కొనసాగిస్తూ 1960లో జరిగిన అంతర్జాతీయ సమావేశం “ఈనాడు సమాజ చారిత్రకాభివృద్ధి ప్రధాన సారాంశాన్ని, ప్రధాన ధోరణిని, ప్రధాన లక్షణాలను నిర్ణయించేది ప్రపంచ సోషలిస్టు వ్యవస్థ, సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగాను, సమాజాన్ని సోషలిస్టు పరివర్తన చెందించేందుకు పోరాడుతున్న శక్తులు అని” పేర్కొన్నది. అదే ప్రకటన “యుద్ధం అనివార్యం కాదు, యుద్ధాన్ని నివారించవచ్చు, శాంతిని సంరక్షించవచ్చు, సుస్థిరపరచవచ్చు” అని కూడా పేర్కొన్నది.

యుఎస్ఎస్ఆర్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ 20వ మహాసభ స్టాలిన్ వ్యక్తిపూజ, అత్యాచారాలపై చేసిన విశ్లేషణ ప్రపంచ దేశాలను, కమ్యూనిస్టు పార్టీలను ఆశ్చర్యానికి గురి చేసింది. ఫాసిజాన్ని ఓడించి ప్రపంచాన్ని కాపాడిన స్టాలిన్ ధీరోదాత్తతను, సమర్థ నాయకత్వాన్ని కొనియాడిన ప్రపంచ దేశాలకు, కమ్యూనిస్టు పార్టీలకు ఆయనపై చేసిన విమర్శలు మింగుడు పడలేదు. లెనిన్ చనిపోయిన తరువాత, యుద్ధానంతరం సోవియట్ ఆర్థిక వ్యవస్థను త్వరితగతిన అభివృద్ధి చేయడంలోనూ, సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు ధీటుగా ఆర్థిక, రాజకీయ రంగాలలో రష్యాను తీర్చిదిద్దడంలో స్టాలిన్ పాత్రను మరుగుపర్చడం అసాధ్యం. ప్రపంచ రాజకీయ పటంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం రష్యాను అగ్రరాజ్యంగా ప్రతిష్టించడంలో స్టాలిన్ కృషిని చరిత్ర మరిచిపోదు. అదే సందర్భంలో రైతుల మనోభిప్రాయాలను గౌరవించకుండా నిర్బంధంగా వ్యవసాయ సహకార, సమిష్టి క్షేత్రాలను ఏర్పరిచాడన్న విమర్శలున్నాయి. కారణాలు ఏవైనా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం సందర్భంగా నాజీల దాడులు పెరిగిన కాలంలో సన్నిహితులను, సోషలిస్టు వ్యవస్థ నిర్మాణంలో త్యాగాలు చేసిన కమ్యూనిస్టు

నాయకులను అనుమానించి చంపించి హత్యలు చేయించాడన్న అభియోగాలున్నాయి. సోవియట్ రష్యామనుగడకు, సోషలిజం నిర్మాణానికి తీవ్ర ప్రమాదం ఏర్పడినపుడు, రష్యాను నాజీ మూకలు అష్టదిగ్బంధనం చేసిన క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో తనకు తెలిసి, తనకు తెలియకుండా కొన్ని ఘోర తప్పిదాలు జరగటానికి అవకాశాలుంటాయి. కాని వాటిని ఆత్మ విమర్శనా పూర్వకంగా తీసుకొని పార్టీని, సోవియట్ వ్యవస్థని సంస్కరించుకోవాలి తప్ప స్టాలిన్ ను నియంతగా పోలుస్తూ ఆనాడు జరిగిన తప్పిదాలను బహిర్గతం చేయడం సరికాదు.

సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ 20వ మహాసభ నిర్ణయాలు, 1957, 1960 అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు, వర్కర్స్ పార్టీల సమావేశం ప్రకటించిన “శాంతియుత పరివర్తన, శాంతియుత పోటీ, శాంతియుత సహజీవనం, ప్రపంచ యుద్ధ నివారణ, ప్రధాన వైరుధ్యం, ప్రపంచ విప్లవ కేంద్రం” తదితర సూత్రీకరణలపై ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ప్రత్యేకించి చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ భిన్నాభిప్రాయాలను వ్యక్తంచేశాయి. చైనాతో సహా 81 కమ్యూనిస్టు, వర్కర్స్ పార్టీలు ఆమోదించి సంతకాలు చేసిన 1960 డాక్యుమెంట్ రివిజనిస్టు పంథా అని, సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ రివిజనిజంలో కూరుకుపోయిందని చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ బహిరంగ ప్రకటనలు చేసింది. ప్రపంచ విప్లవ కేంద్రం ఆసియాకు ప్రత్యేకించి చైనాకు మారిందని, ప్రధాన వైరుధ్యం సామ్రాజ్యవాదం - జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాల మధ్య అని, ప్రపంచ యుద్ధం అనివార్యమని, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను సాయుధ పోరాటం ద్వారా కూలదోసి సోషలిస్టు వ్యవస్థను స్థాపించడం సాధ్యమని 1963లో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ 1960 డాక్యుమెంట్ కు భిన్నంగా ప్రత్యేక పంథా పేరుతో ఒక డాక్యుమెంట్ ను ప్రకటించింది.

చైనా, రష్యా కమ్యూనిస్టు పార్టీలలో వచ్చిన సైద్ధాంతిక విభేదాలు ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాన్ని చీల్చింది. యూరప్ కమ్యూనిస్టు పార్టీలలో పెద్దగా చీలికలు రాకపోయినా ఆసియా కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ప్రత్యేకించి భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ఇండోనేషియా కమ్యూనిస్టు పార్టీ తీవ్రంగా నష్టపోయాయి. అధికారంలో భాగస్వామిగ ఉన్న ఇండోనేషియా కమ్యూనిస్టు పార్టీ తొందరపాటు నిర్ణయాల ఫలితంగా ఊచకోతకు గురైంది. పోలెండ్, హంగరీలలో ఆయా దేశాల ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా 1956లో వచ్చిన ప్రజా తిరుగుబాట్లను విప్లవ ప్రతీక్షాత తిరుగుబాటుగా వర్ణించి సోవియట్ రష్యా నాయకత్వన ఉన్న వార్సా సంధి రాజ్యాలు సైనిక జోక్యం చేసుకొని అణచివేయడం, 1968లో చెకోస్లోవేకియా, 1978లో ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లలో సోవియట్ సైన్యాల జోక్యం వివాదాస్పదమయ్యాయి. జపాన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సహా యూరప్ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాయి.

సోవియట్ యూనియన్ నమూనా సోషలిజం నిర్మాణాన్ని, కార్మిక వర్గ నియంతృత్వాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఇటలీ, పోర్చుగీసు, ఫ్రాన్స్ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు సిద్ధాంతానికి భిన్నంగా యూరోకమ్యూనిజం సిద్ధాంతాన్ని ముందుకు తెచ్చాయి. దీనికి నాటి ఇటలీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యదర్శి బెర్లింగర్ ఆద్యుడు. సోవియట్ నమూనాను తాము అంగీకరించమని, సోషలిజానికి జరిగే పోరాటం పశ్చిమ యూరప్ నకు మారిందని” ప్రకటించాడు.

ఇది ఆధునిక రివిజనిజానికి చిహ్నమనుటలో సందేహ పడవచ్చు. లెన్, మార్క్స్, ఎంగెల్స్, లెనిన్ లు ఏనాడు మార్క్సిజం, లెనినిజం సిద్ధాంతాల సర్వవేళల, సర్వకాలాలలో అన్ని దేశాలు ఒక నమూనాగా ఆచరించడం హెచ్చరించారు. మార్క్సిజం పిడివాదం కాదని స్పష్టం జేశారు. ప్రపంచ పరిణామ క్రమంలో వచ్చే మార్పులకు అనుగుణంగా మార్క్సిజం లెనినిజాన్ని అన్వయించుకొని సోషలిస్టు విప్లవాన్ని సాధించాలని వాదించారు చెప్పారు. కొమింటర్న్, ఆ తరువాత జరిగిన అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు, వర్కర్స్ పార్టీల సమావేశాలు అనే విధానాన్ని పునరుద్ధాపించిన విషయాన్ని మర్చిపోరాదు.

సోవియట్ యూనియన్ 20వ మహాసభ, 1957, 1960 డాక్యుమెంట్ లు అంతర్జాతీయ పరిణామాలపై చేసిన సూత్రీకరణలు ఆచరణలో కొన్ని నిగ్గు తేలాయి. ప్రపంచ వైరుధ్యం శాంతియుత పరివర్తన, శాంతియుత పోటీ, శాంతియుత సహజీవనం, ప్రపంచ యుద్ధ నివారణ, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఉద్యమంలో అలీన దేశాల సామ్రా

సోవియట్ యూనియన్ 20వ మహాసభ, 1957, 1960 (డాక్యుమెంట్ లు అంతర్జాతీయ పరిణామాలపై చేసిన (సూత్రీకరణలు ఆచరణలో కొన్ని నిగ్గు తేలాయి. ప్రపంచ (వైరుధ్యం, శాంతియుత పరివర్తన, శాంతియుత పోటీ, (శాంతియుత సహజీవనం, ప్రపంచ యుద్ధ నివారణ, (సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఉద్యమంలో అలీన దేశాల సామ్ర (ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం ఆరు దశాబ్దాల ఆచరణలో (వాస్తవికతకు అద్దం పట్టాయి. సోవియట్ ఆర్థిక వ్యవస్థ (ప్రవర్ధిత సోషలిజంలోకి ప్రవేశించిందని, సోవియట్ రష్యా (సహాయంతో అభివృద్ధి చెందుతున్న నూతన స్వతంత్ర దేశాల (పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలను, ఆయా దేశాల జాతీయ (బూర్జువా వర్గ స్వభావాలను అంచనా వేయుటలో సూత్ర (రివిజనిస్టు పోకడలు ప్రతిబింబించాయి.

ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం ఆరు దశాబ్దాల అనుభవంలో వాస్తవికతకు అద్దం పట్టాయి. సోవియట్ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రవర్ధిత సోషలిజంలో ప్రవేశించిందని, సోవియట్ రష్యా సహాయంతో అభివృద్ధి చెందుతున్న నూతన స్వతంత్ర దేశాల పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలను, ఆయా దేశాల జాతీయ బూర్జువా వర్గ స్వభావాలను అంచనా వేయుటలో సూత్ర రివిజనిస్టు పోకడలు ప్రతిబింబించాయి.

ఉదాహరణకు సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ 24వ మహాసభలో ప్రధాన కార్యదర్శి బ్రెజ్నెవ్ అంతర్జాతీయ పరిణామాలపై రాజకీయ నివేదికను ప్రవేశపెడుతూ “ఆసియా, ఆఫ్రికాలోని కొన్ని దేశాల పెట్టుబడిదారీయేతర పంథాను ఇప్పటికే చేపట్టాయి. అంటే భవిష్యత్లో సోషలిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించే పంథా ఇది” అని చెప్పాడు.

వాస్తవానికి భారతదేశం, ఈజిప్టు, సిరియా, ఇరాన్, అలజీరీయా ఆఫ్ఘనిస్తాన్ తదితర అనేక దేశాలు సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా జరిగి

జాతీయోద్యమాల ప్రభావంతో స్వాతంత్ర్యానంతరం సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక అలీన విదేశాంగ విధానం అవలంబించాయి. అదే విధంగా గినియా-బిసాన్, మొజాంబిక్, ఇథియోపియా, మడగాస్కర్, అంగోలా తదితర దేశాలు సోషలిజం తమ లక్ష్యంగా ప్రకటించాయి. కాని సోవియట్ యూనియన్, ఇతర సోషలిస్టు దేశాలు ఇచ్చిన ఆర్థిక సహాయంతో రాజకీయంగా జాతీయ పెట్టుబడిదారీ వర్గం, ఆయా దేశాల పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ అభివృద్ధి చెందాయి. ఆ దేశాలలో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాలు క్రమంగా బలహీనపడ్డాయి తప్ప ఆచరణలో పెట్టుబడిదారీయేతర పంథా, సోషలిజంలోకి పరివర్తన సూత్రీకరణలు వైఫల్యం చెందాయి. ఇరాన్, సిరియా, ఈజిప్టు దేశాల బూర్జు ప్రభుత్వాలు కమ్యూనిస్టు పార్టీలను నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివేశాయి.

సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్టాలిన్ వ్యక్తి పూజను, కొన్ని అనివార్య కారణాల వలన జరిగిన అత్యాచారాలను తీవ్ర స్థాయిలో (పరిధికి మించి) విమర్శలు చేసినా తదనంతరం కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శులుగా వచ్చిన కృచ్ఛేవ్, బ్రెజ్నెవ్లు సోవియట్ యూనియన్ ఆర్థిక వ్యవస్థలను, కమ్యూనిస్టు పార్టీని ప్రక్షాళన చేయకపోగా పూర్తిగా కాకపోయినా స్టాలిన్ నాటి విధానాలనే కొనసాగించారు. పార్టీలో అంతర్గత ప్రజాస్వామ్యాన్ని పునరుద్ధరించలేదు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత ప్రపంచంలో చోటు చేసుకున్న నూతన పరిణామాలకనుగుణంగా దేశంలో రాజకీయంగా ప్రజాస్వామ్య విధానాలను అమలు జరపకపోగా మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు సూత్రాలైన వర్గపోరాటం, వర్గ వైరుధ్యాలను విస్మరించి సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ 21వ మహాసభ (1961)లో సోవియట్ ప్రభుత్వం ప్రజల ప్రభుత్వమని, ప్రజల పార్టీ అని, కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం అవసరం లేదని రివిజనిస్టు సూత్రీకరణలు చేసింది. సోవియట్ ప్రజలు కమ్యూనిజంలో నివసిస్తారని, 1980 నాటికి కమ్యూనిస్టు వ్యవస్థను నిర్మిస్తామని సోవియట్ రష్యాలో ఉన్నది ప్రవర్ధిత సోషలిజమంటూ ఊహాజనిత కార్యక్రమాన్ని ప్రకటించింది.

సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ నియంతృత్వ ధోరణులు, ఏకపక్ష నిర్ణయాలు, అవినీతి ఫలితంగా ఆ పార్టీ ప్రజల నుండి క్రమంగా వేరుపడుతూ వచ్చింది. మార్క్స్, లెనిన్లు నిర్వచించిన నిర్మాణ సూత్రాలకు భిన్నంగా క్రింది స్థాయి పార్టీ కార్యకర్తలు, ప్రజల అభిప్రాయాలను పరిగణనలోకి తీసుకోకపోవడం, విమర్శలను అంగీకరించకపోవడంతో పార్టీకి, ప్రజలకు సంబంధం లేకుండా పోయింది. ఉత్పాదకత, ఉత్పత్తి శక్తులు, ఉత్పత్తి సంబంధాలతో నిమిత్తం లేకుండా ప్రవర్ధిత సోషలిజమని, కమ్యూనిస్టు సమాజ నిర్మాణంలోకి ప్రవేశించామని కార్యక్రమాన్ని ప్రకటించడమే దీనికి నిదర్శనం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ, సోషలిస్టు సమాజంలో తిష్ట వేసిన బలహీనతలు, కుళ్ళును ప్రక్షాళన చేయడానికి తగిన దీర్ఘకాలిక కార్యక్రమాన్ని రూపొందించకుండా గోర్బచెవ్ ప్రవేశపెట్టిన పెరిస్ట్రాయికా - గ్లాస్ నోస్త్ విధానాలు సోవియట్ యూనియన్ గానే కాకుండా తూర్పు యూరప్ సోషలిస్టు దేశాలన్నింటిని కుప్పకూల్చాయి. కమ్యూనిస్టు నిర్మాణంపైన, నాయకులపైన బహిరంగ విమర్శలు చేయుటతో కమ్యూనిస్టు పార్టీలు నిర్వీర్యమయ్యాయి. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు ప్రత్యామ్నాయంగా నిలబడ్డ సోషలిస్టు వ్యవస్థ అంతర్ధానమయింది.

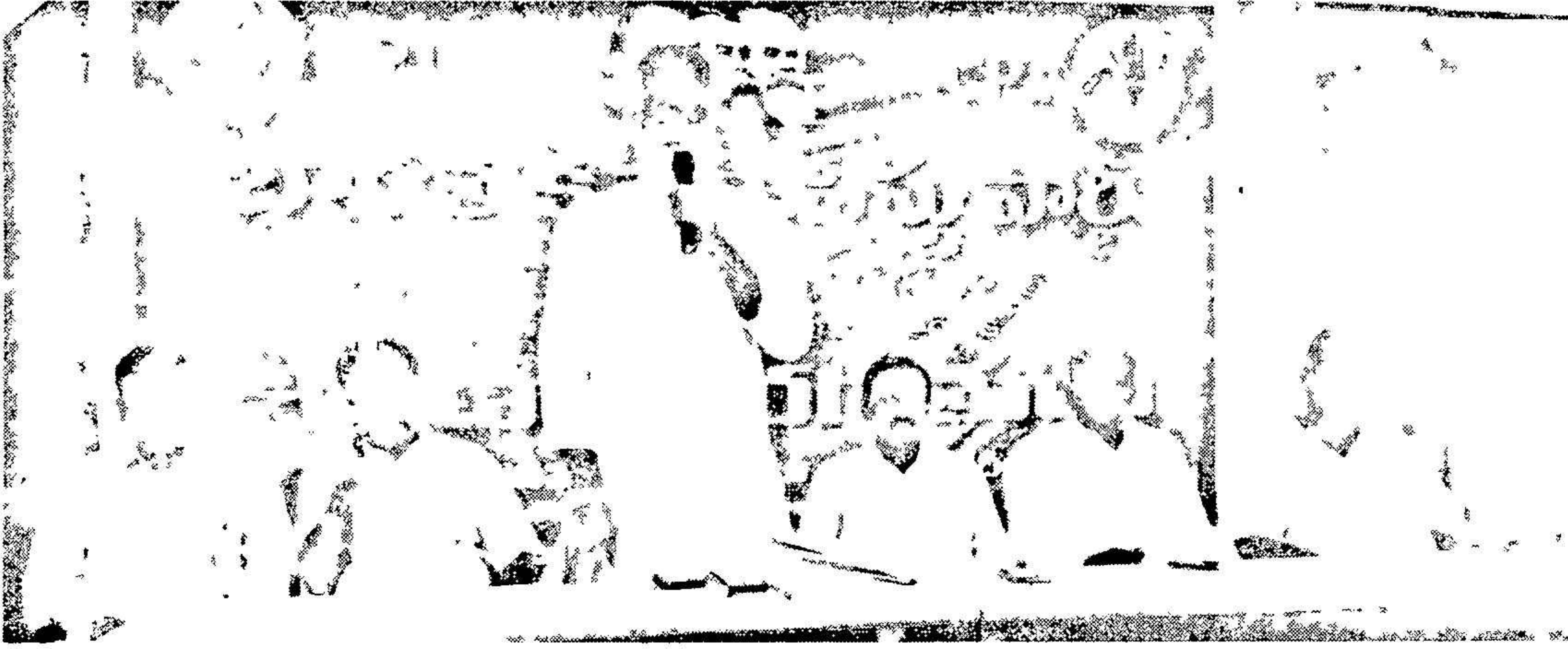
రష్యాలో బోరిస్ ఎల్ ట్సిన్ నాయకత్వాన తిరుగుబాటు జరిగి సైన్యం

వీధుల్లోకి వచ్చినా, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులను అరెస్టు చేసినా ప్రజలు చూస్తూ ఊరుకున్నారు. సోషలిస్టు వ్యవస్థను కాపాడుకోవడానికి ముందుకు రాలేదు. అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం 1989 తర్వాత మరో సంక్షోభంలోకి కూరుకుపోయింది. సోషలిస్టు వ్యవస్థ కుప్పకూలడంతో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీలలో నిరాశ నిస్పృహలు వ్యాపించాయి. యూరప్ లోని అనేక దేశాల కమ్యూనిస్టు పార్టీలు చిందరవందరకావడమే గాక కమ్యూనిస్టు పార్టీ, సోషలిజం పదాలను ఉపయోగించడానికి ఇష్టపడలేదు. సామ్రాజ్యవాద దేశాలు, పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వేత్తలు అత్యుత్సాహంతో మార్క్సిజం - లెనినిజానికి కాలం చెల్లిందని, సోషలిజం వైఫల్యం చెందిందని, పెట్టుబడిదారీ విధానం శాశ్వతమని విస్తృత ప్రచారం చేశారు. ప్రపంచీకరణ - ప్రైవేటీకరణ - సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలు ప్రపంచ దేశాలన్నింటిని చుట్టుముట్టాయి. ఏక ధృవ ప్రపంచానికై అమెరికా కలలు కన్నది. ఈ కలలు కరిగిపోవడానికి ఎంతో కాలం పట్టలేదు. ప్రపంచీకరణ గాలి బుడగ 2008లో ప్రపంచాన్ని ఆవరించిన ఆర్థిక సంక్షోభంతో పేలిపోయింది. అమెరికా పెత్తందారీ విధానాలకు, సహజవనరులు, ఆర్థిక దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా లాటిన్ అమెరికా దేశాలలో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఉద్యమాలు ముందుకువచ్చాయి. కొన్ని దేశాలలో ఎన్నికల ద్వారా అమెరికా వ్యతిరేక ప్రభుత్వాలు ఏర్పడ్డాయి. వెనుజులా, నికరాగ్వాలలో సోషలిజం ధ్యేయంగా ఆయా ప్రభుత్వాలు ప్రకటించాయి. అమెరికా ప్రోద్బలంతో బోలీవియా, బ్రెజిల్ తదితర దేశాలలో అమెరికా అనుకూల ప్రభుత్వాలు అధికారంలోకి వచ్చినా మొత్తం మీద సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక శక్తులు బలంగానే ఉన్నాయి.

ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో వచ్చిన సంక్షోభాన్ని తట్టుకొని చైనా, వియత్నాం, క్యూబా, కంబోడియా, లావోస్, కొరియాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీల నాయకత్వంలో సోషలిజాన్ని అమలు చేస్తున్నాయి. ప్రపంచీకరణ- ప్రైవేటీకరణ ఆర్థిక విధానాల నేపథ్యంలో ఆ దేశాల కమ్యూనిస్టు పార్టీల నిబంధనావళిలో, కార్యక్రమాలలో, దేశ రాజ్యాంగంలో చేసిన కొన్ని సవరణలు విమర్శలకు గురైనా మౌలికంగా సోషలిజం నిర్మాణానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వానికి, మార్క్సిజం, లెనినిజం సిద్ధాంతానికి కట్టుబడ్డాయి. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా రాజకీయ, ఆర్థిక రంగాలలో వచ్చిన మార్పులకు, వివిధ దేశాల ప్రత్యేక పరిస్థితులకు అనుగుణంగా మార్క్సిజం - లెనినిజాన్ని అన్వయించుకోవలసిన అవసరకత ఏర్పడింది. మార్క్సిజం పిడివాదం కాదు ఆచరణాత్మక సిద్ధాంతం. పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాదాల వర్గ స్వభావంలో మార్పు లేని విషయాన్ని గుర్తిస్తూనే ఆ వర్గాల ఎత్తుగడలకు వ్యతిరేకంగా ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు తమ వ్యూహాలను ఎత్తుగడలను రూపొందించుకొని ముందుకు పోవాలి. ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు పార్టీల అనుభవాలను, అభిప్రాయాలను మార్పిడి చేసుకోవడానికి, ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాన్ని సమన్వయం చేసుకోవడానికి ప్రతి సంవత్సరం అక్టోబరు చివరి వారంలో అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు, వర్కర్స్ పార్టీల సమావేశాలు క్రమం తప్పకుండా జరగుచున్నాయి. ఇప్పటికి 21 సమావేశాలు జరిగాయి. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం పునర్జీవం వైపు పయనిస్తున్నది. మార్క్సిజం - లెనినిజం అజరామరం.

సీపీఐ రాయలసీమ ప్రాంత రాజకీయ సైద్ధాంతిక శిక్షణా శిబిరం

కె.రామాంజనేయులు - రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులు

రాష్ట్రంలోని 13 జిల్లాల కార్యవర్గ సభ్యులకు ఉత్తరాంధ్ర, మధ్య సర్కార్, రాయలసీమ ప్రాంతాల వారీగా సైద్ధాంతిక, రాజకీయ శిక్షణా శిబిరాలు నిర్వహించాలని సీపీఐ రాష్ట్ర సమితి నిర్ణయించింది. దానికనుగుణంగా ఉభయగోదావరి జిల్లాలతో పాటు ఉత్తరాంధ్ర మూడు జిల్లాలు మొత్తం 5 జిల్లాల ప్రాంతీయ శిక్షణా శిబిరం విశాఖటప్పణంలో జరిగింది. కృష్ణ, గుంటూరు, ప్రకాశం, నెల్లూరు జిల్లాల శిబిరం గుంటూరులో జరిగింది. రాయలసీమ జిల్లాల ప్రాంతీయ శిక్షణా శిబిరం కర్నూలు జిల్లాలో జరపాలని నిర్ణయించినా అనివార్య కారణాల వలన వాయిదా పడుతూ వచ్చింది. చివరకు 2020 జనవరి 27- నుండి 30 వరకు నంద్యాలలో జరిగింది. ఈ శిబిరానికి కర్నూలు జిల్లా సీపీఐ కార్యదర్శి బి.గిద్దయ్య ప్రిన్సిపాల్ గా వ్యవహరించారు. నాలుగు జిల్లాల నుండి 55 మంది జిల్లా కార్యవర్గ సభ్యులు హాజరయ్యారు. వారిలో నలుగురు మహిళలున్నారు.

రాజకీయ శిక్షణా తరగతుల ప్రారంభానికి ముందుగా శిక్షణా తరగతులు జరిగిన నేషనల్ పీజీ సెంటర్ ఆడిటోరియంలో పట్టణ సీపీఐ సీనియర్ నాయకులు సలాం ఖాన్ జెండా ఆవిష్కరించగా రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి జేవీ సత్యనారాయణ మూర్తి శిక్షణా శిబిరాన్ని ప్రారంభించారు. మత ప్రాతిపదికగా పౌరసత్వ హక్కు కలిగించడానికి మోడీ చేస్తున్న ప్రయత్నం, నయా ఉదారవాద విధానాల ఫలితంగా పెరుగుతున్న అసమానతలు, కుల, మత వివక్షతా అణచివేతల గురించి వివరించారు. రాష్ట్రంలో మూడు రాజధానులంటూ ముఖ్యమంత్రి జగన్మోహన్ రెడ్డి అభివృద్ధి వికేంద్రీకరణ, పాలనా వికేంద్రీకరణ పేరుతో రాష్ట్రంలో రాజకీయ అస్థిర పరిస్థితులు సృష్టించారని విమర్శించాడు.

కేంద్ర, రాష్ట్ర రాజకీయ పరిణామాలను అర్థం చేసుకోవడానికి పాటు పెట్టుబడిదారీ సమాజం స్థానంలో సోషలిస్టు సమాజ స్థానంకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులు, నాయకులు సైద్ధాంతికంగా తెలియజేశారు. ఈ కార్యక్రమానికి రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యుల పి.రామచంద్రయ్య, కర్నూలు జిల్లా సహాయ కార్యదర్శులు ఎన్.ఎస్. రనూల్, ఎన్.మునెప్ప, అనంతవరం జిల్లా కార్యదర్శి ఎన్.నారాయణస్వామి, నంద్యాల ఏరియా సీపీఐ కార్యదర్శి ఎస్.బాబాఫకృద్దీన్, పట్టణ కార్యదర్శి కె. ప్రసాద్లు హాజరయ్యారు.

27వ తేదీ ఉదయం “మార్క్సిస్టుతత్వ శాస్త్రం సాంఘికత్రు “భారతీయ తత్వశాస్త్రం” అనే పాఠ్యాంశాలను ప్రముఖ ఉద్యమకారుల మార్క్సిస్టు అధ్యయనవేత్త ఆర్.వి.రామారావు బోధించారు. రోజు (28వ తేదీ) ఉదయం “ప్రస్తుత జాతీయ రాష్ట్ర రాజకీయ పరిస్థితులు - పార్టీ కర్తవ్యం” పై రాష్ట్ర సీపీఐ కార్యదర్శి కె.రామాంజనేయుల సాయంత్రం “భారతదేశ చరిత్ర, సంస్కృతి” అనే అంశంపై రాష్ట్ర ఎడ్యుకేషనల్ విభాగం సభ్యుడు కామ్రేడ్ బి.రామయ్య చాచారు. రోజు సాయంత్రం “కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణం, విజ్ఞాన సమూహ పని విధానంపై రాష్ట్ర ఏఐటీయూసీ ప్రధాన కార్యదర్శి కె.ఎ.ఎల్. సోదాహరణగా వివరించారు. మూడవ రోజు (29వ తేదీ) ఉదయం “భారతదేశ స్వాతంత్ర్య ఉద్యమం - కమ్యూనిస్టు పార్టీ” చాచారు. అంశంపై రాష్ట్ర ఎడ్యుకేషన్ డిపార్టుమెంట్ సభ్యుడు కె.రాజశేఖర్, “కులం, వర్గం - సామ జీవితం - వర్గపోరాటం” అనే అంశంపై కమ్యూనిజం సంఘటింపుపై

వెంకటేశ్వర్లు బోధించారు. సాయంత్రం “కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యక్రమం”పై సీపీఐ రాష్ట్ర నహాయ కార్యదర్శి జెవి.సత్యనారాయణమూర్తి, “భారతదేశంలో మతతత్వ ధోరణులు - ఆర్ఎస్ఎస్ ప్రమాదం” పై కె.రాజశేఖర్ చెప్పారు. చివరగా నాలుగవ రోజు మార్క్సిస్టు మేధావి, అధ్యయన వేత్త కామ్రేడ్ డివివియస్ వర్మ “రాజకీయ అర్థశాస్త్రాన్ని అత్యంత సులభశైలిలో, అందరికీ అర్థమయ్యే రీతిలో చెప్పారు.

రాష్ట్ర ఎడ్యుకేషనల్ డిపార్టుమెంట్ నిర్వహిస్తున్న క్లాసులకు సంబంధించి కొన్ని పాఠ్యాంశాలకు పై నోట్స్ తయారు చేయబడ్డాయి. మొదటిసారి రాయలసీమ ప్రాంతీయ పాఠశాలలో ప్రతి ఒక్కరికీ అందించడం జరిగింది. తయారు కావలసిన పాఠ్యాంశాలతో పాటు, ప్రస్తుత నోట్స్ను మెరుగుపరిచి ప్రచురించే ప్రయత్నం జరుగుతున్నది.

చివరి రోజు సాయంత్రం నాలుగు రోజుల శిక్షణా శిబిరంపై సమీక్ష చేయడం జరిగింది. నాలుగు జిల్లాల పార్టీ కార్యవర్గ సభ్యుల సంఖ్యతో పోల్చుకుంటే హాజరు తగినంతగా లేదన్న అభిప్రాయం కలిగింది. ప్రత్యేకించి మహిళలు ఎక్కువగా హాజరు కాలేదు. రాజకీయ శిక్షణా తరగతుల ప్రాధాన్యతను గుర్తించడంలో కొంత అలసత్వం జరుగుతుందన్న అభిప్రాయం కలుగుతున్నది. ఈ ధోరణి పార్టీకి నష్టం కలుగజేస్తుంది. దీనిని విడనాడాలి.

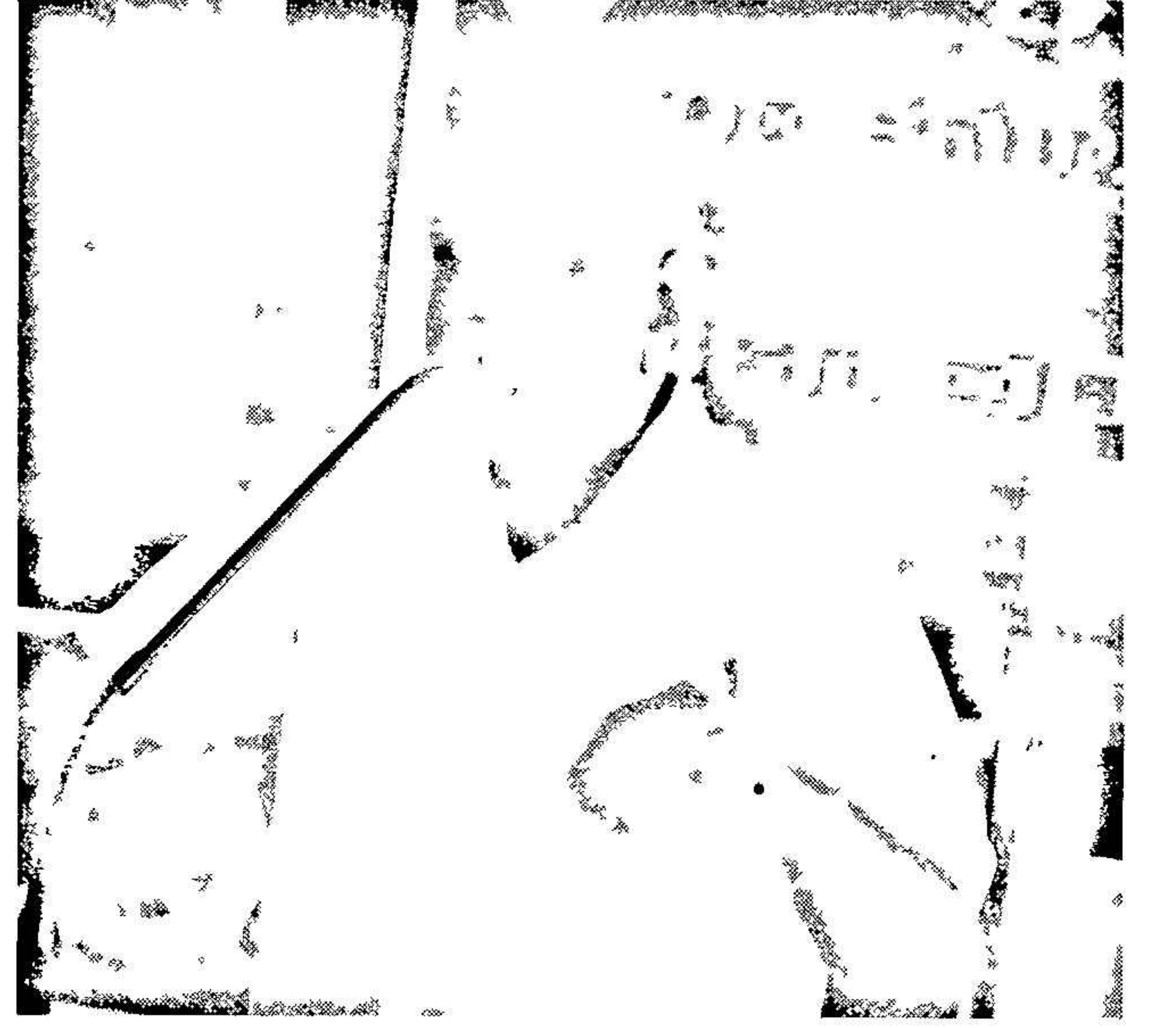
ముగింపు సందర్భంగా సీపీఐ రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులు కె.రామాంజనేయులు మాట్లాడుతూ ప్రస్తుతం ఉన్న దేశ, రాష్ట్ర రాజకీయ పరిస్థితుల్లో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ శ్రేణులు సైద్ధాంతికంగా చైతన్యవంతులు కావలసిన అవసరం ఉన్నదని చెప్పారు. బీజేపీ ప్రభుత్వం, ఆర్ఎస్ఎస్ పరివార్ హిందూమతతత్వ ధోరణులను రెచ్చగొడుతున్నారని, గోరక్షణ, లోజీహద్, పేరుతో ముస్లిం మైనారిటీలు, హిందూ దళితులు, బీసీలపై దాడులు చేస్తున్నారని, సీఎఫ్, ఎన్ఆర్సీ, ఎన్పీఆర్లతో ప్రజల మధ్య మత ప్రాతిపదికగా విభజన సృష్టిస్తున్నారని, ఇది ప్రజా స్వామ్యానికి, రాజ్యాంగానికి ప్రమాదమని హెచ్చరించారు. సంఘ పరివార్ విసురుతున్న సైద్ధాంతిక భావజాలాన్ని ఎదుర్కోవాలంటే మాడ్చిజం, లెనినిజం సిద్ధాంత ప్రాతిపదికపై భారత దేశ సామాజిక, తాత్విక భావజాలాన్ని అధ్యయనం చేయాలని, దానికి ఇటువంటి శిక్షణా శిబిరాలు దోహదపడతాయని చెప్పారు.

డీవీవీయస్ వర్మ మాట్లాడుతూ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సంక్షోభానికి గురవుతున్న నేపథ్యంలో భవిష్యత్ కమ్యూనిస్టులదేనని, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులతో పాటు కమ్యూనిస్టు శ్రేణులు సైద్ధాంతికంగా పటిష్టం కావాలని స్పష్టం చేశాడు.

కమ్యూనిస్టులు మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతాన్ని, మార్కుతున్న సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించుకొని ముందుకు సాగాలని, నిరంతర

అధ్యయనం, పోరాటాల ద్వారా పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ వ్యవస్థను కూలదోసి సమ సమాజాన్ని స్థాపించాలని అన్నారు.

జిల్లా పార్టీ కార్యదర్శి బి.గిడ్డయ్య మాట్లాడుతూ అనేక అవాంతరాలు ఎదురైనా నాలుగు రోజుల పాటు రాజకీయ పాఠశాలను నడుపుటకు బాధ్యత వహించిన నంద్యాల పట్టణ పార్టీకి, విజయవంతం కావడానికి

అహర్నిశలు కృషి చేసిన జిల్లా కార్యవర్గం, సమితి సభ్యులకు అభినందనలు తెలియజేశాడు. పాఠశాల నిర్వహణకు అవకాశం కల్పించిన జిల్లా పార్టీకి, నిర్వహణకు ఆర్థికంగా తోడ్పడిన నంద్యాల పట్టణ దాతలకు, ప్రజలకు, పాఠశాలకు వచ్చిన విద్యార్థులు క్రమశిక్షణతో సహకరించినందుకు నంద్యాల ఏరియా సీపీఐ కార్యదర్శి ఎస్.బాబా ఫకృద్దీన్ ధన్యవాదాలు తెలియజేశాడు. నంద్యాలకు రాజకీయ, చారిత్రక ప్రాధాన్యత ఉన్నది. నంద్యాలతో పాటు గతంలో కర్నూలు జిల్లాలో ప్రస్తుతం ప్రకాశం జిల్లాలో ఉన్న గిద్దలూరు, మార్కాపురం, కంభం, ఎర్రగొండపాలెం కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి కేంద్రాలుగా ఉన్నాయి. సీపీఐ నాయకుడు యాలూరు స్వామిరెడ్డి, సీపీఐ (ఎంఎల్) నాయకులు చండ్ర పుల్లారెడ్డి, మండ్ల సుబ్బారెడ్డి ఈ ప్రాంతం వారు కావడం విశేషం. ప్రకాశం జిల్లా ఏర్పడక ముందు పూల సుబ్బయ్య, రావుల చెంచయ్య, తదితర అనేక మంది కమ్యూనిస్టు నాయకులు, ఉద్యమకారులు కర్నూలు జిల్లాకు ప్రత్యేకించి నంద్యాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించారు. నంద్యాల పార్లమెంటు నియోజకవర్గంలోని నంది కొట్కూరు శాసన సభ నియోజకవర్గం నుండి చండ్రపుల్లారెడ్డి ఎన్నికయ్యారు. కామ్రేడ్ స్వామిరెడ్డి నాడు హోంమంత్రిగా ఉన్న పెండేకంటి వెంకట సుబ్బయ్యపై పోటీ చేసి గణనీయమైన ఓట్లు సాధించి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి స్ఫూర్తినిచ్చారు. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం చీలక ముందు జిల్లా రాజకీయాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణాత్మక పాత్ర వహించింది.

యుద్ధాలకు హద్దుకానున్న అంతరిక్షం

దవె వెబ్ (గ్లోబల్ నెట్వర్క్ కన్వీనర్) ద్వారా

అభిశంసన గురించి ఆడంబరాలన్నిటికీ ముగింపు పలకవచ్చు. అయితే 2019 డిసెంబరు 20వ తేదీన రక్షణ బడ్జెట్ 738 బిలియన్ల డాలర్లను ఆమోదిస్తూ 2020వ సంవత్సరానికి అమెరికా జాతీయ రక్షణ అధికార చట్టం పత్రంపై అధ్యక్షుడు డోనాల్డ్ ట్రంప్ సంతకం చేశాడు. దీనిలో విదేశాలలో కార్యకలాపాలకు (యుద్ధాలకు) 71 బిలియన్ డాలర్లను కేటాయించడమేగాక, అమెరికా సైనిక దళాలలో ఆరవ శాఖగా (బ్రాంచ్) అంతరిక్ష సైనిక విభాగాన్ని సృష్టించారు. సీనియర్ సైనిక అధికారిని బాధ్యునిగా నియమించారు.

ఆ పత్రంపై ట్రంప్ సంతకం చేస్తూ అంతరిక్ష సైనిక దళాలను ఏర్పాటు చేయడం 'ఒక గొప్ప చర్య' అక్కడ అనేక విషయాలు జరగనున్నాయి. ఎందుకంటే అంతరిక్షం ప్రపంచ నూతన యుద్ధాలకు 'భూమి' కానున్నదని ప్రకటించాడు. రక్షణ శాఖ కార్యదర్శి మార్క్ ఎస్పర్ మాట్లాడుతూ అంతరిక్షం యుద్ధ రంగానికి వేదికగా తయారయిందని, ఆ ప్రదేశంపై అమెరికా ఆధిపత్యం నెలకొల్పటమే అంతరిక్ష సైనిక విభాగం లక్ష్యమని చెప్పాడు.

అంతరిక్షంలో ఆయుధాలు అన్న పుస్తకం వ్రాసిన అమెరికా జర్నలిజం ప్రొఫెసర్ కారల్ గ్రాస్మాన్ అంతరిక్షాన్ని శాంతియుత ప్రయోజనాలకు ఉపయోగించాలని, ఆ విధమైన ఒప్పందం జరగాలని సూచించారు. వాస్తవానికి అటువంటి ఒప్పందం 1967లోనే జరిగింది. దానిలో అమెరికా, రష్యా, బ్రిటన్, మరికొన్ని దేశాలు సభ్యులుగా ఉన్నాయి. ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ కాలంలో అణ్వాయుధాల పోటీ జరుగుతున్న సందర్భంగా అంతరిక్షంలో అణ్వాయుధాలు పెట్టరాదని ఒప్పందం పేర్కొన్నది.

ఏమైనప్పటికీ ఒప్పందంలోని ఆర్టికల్ ఒకటి ప్రకారం అంతరిక్షం మానవ జాతి మొత్తానికి చెందిన ప్రదేశం, దోపిడీ రహితంగా, ఎలాంటి వివక్షత లేకుండా అన్ని దేశాలు ఉపయోగించుకోవచ్చు.

రష్యా, చైనా అంతరిక్షాన్ని సైనికీకరణ చేస్తున్నందున అమెరికా అంతరిక్ష సైనిక దళం యొక్క అవసరం ఏర్పడిందని అధ్యక్షుడు ట్రంప్ ఆరోపించాడు. అయితే రష్యా, చైనా అనేక సంవత్సరాలుగా ఒప్పందాన్ని పొడిగించాలని, విస్తరింపచేయాలని, అంతరిక్షంలో ఆయుధ పోటీ నివారణకు ప్రతి సంవత్సరం ఐక్యరాజ్యసమితిలో తీర్మానాలు పెడుతున్నాయి. అంతరిక్షంలో ఆయుధాలను నిషేధించాలని కూడా కోరాయి.

ప్రతి సంవత్సరంలో అమెరికా, అనేకసార్లు బ్రిటన్ ఆ తీర్మానాలను వ్యతిరేకించడమేగాక, వీటో కూడా జేశాయి. అంతరిక్షంపై పూర్తి ఆధిపత్యం కోరుకుంటున్న అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి అంతరిక్షంలో ఆయుధీకరణ అత్యవసరమని గ్రాస్ మాన్ పేర్కొన్నాడు. అంతరిక్ష ఆధిపత్యానికి ప్రస్తుతం జరుగుతున్న ఆయుధపోటీ ప్రపంచ భద్రతకు ముప్పు కలుగుటేగాక, అణు యుద్ధం ప్రమాదానికి దారితీస్తుందని హెచ్చరించాడు. అంతరిక్షంలో అమెరికా ఆయుధీకరణ కార్యక్రమం

చిహ్నాలను రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం చివరలో గుర్తించగలదు. గ్రాస్ మాన్ పేర్కొన్నాడు.

ఆ సమయంలో వెర్నవాన్ బ్రాన్, అతని సహచర శాస్త్రజ్ఞుల వ్యూహం నాజీల కొరకు రూపొందించి అభివృద్ధి చేసిన వి2 (అణ్వాయుధాలను దొంగతనంగా అమెరికాకు అందించారు. దానిని సైనిక కార్యక్రమాలకు కొనసాగించారు.

పెర్షింగ్, శాటర్నైవి రాకెట్లతో సహా అమెరికా మిల్టరీ గ్రాహర్ల అభివృద్ధిని కొనసాగించింది. ఆ సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని అమెరికా అంతరిక్షంలో మానవసహిత కార్యకలాపాలకు ఉపయోగించుకుంటుంది.

ప్రస్తుతం అమెరికా అంతరిక్ష సైనికదళం ఏర్పాటు విస్తృతమైన చర్చలకు దారితీసింది. 'అంతరిక్షాన్ని శాంతియుత ప్రయోజనాలకు ఉపయోగించుకోవాలన్న ప్రపంచాభిప్రాయాన్ని' అమెరికా ఉపయోగిస్తున్నదని చైనా విదేశాంగ మంత్రి వ్యాఖ్యానించాడు. ఇది 'ప్రపంచ వ్యూహాత్మక బలాల సమతుల్యతను దెబ్బతీస్తుందని, అంతరిక్ష శాంతి, బ్రదృతకు ప్రత్యక్ష ప్రమాదాన్ని కలిగిస్తుందని స్పష్టం చేశాడు.

అంతరిక్షంలో శాంతిని నెలకొల్పడానికి కలిసి పనిచేడాలనే వాతావరణం యుద్ధ ప్రణాళిలను ఉద్దేశపూర్వకంగా చేస్తున్న ప్రయత్నాలను ఆరంభంలోనే నివారించాలని చైనా విదేశాంగ మంత్రి షియెన్ గాడు త్వరితగతిన మారుతున్న నేటి పరిస్థితుల్లో అది మంచి పథకంగా కనపడుతున్నది. కొన్ని దశాబ్దాల కాలంలోనే అంతరిక్షం వైమానిక రాజకీయ, సైనిక ప్రయోజనాలకు వేదిక కానున్నది. ప్రతేకించి అమెరికా సైన్యం సమాచారం, నిఘా, నౌకాయానానికి, డ్రోన్ కార్యకలాపాలకు మిస్సైల్స్ నిర్వహణా లక్ష్యాలకు, నియంత్రణలకు ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తోంది. ఆదారపడుతుంది.

అంతరిక్ష కార్యకలాపాల అధిపతిగా అమెరికా అంతరిక్ష కార్యకలాపం జనరల్ జాన్ రేమాండ్ 2020 జనవరి 14న ప్రమాణ స్వీకారం చేశాడు. ప్రధానమైన వైమానిక స్థావరాలను, అంతరిక్ష యూనిట్లను అంతరిక్ష స్థావరాలుగా పునఃనామకరణం చేయనున్నట్లు అతను స్వాగతించాడు. ఇప్పటికే అమెరికా అంతరిక్ష వెబ్సైట్ను ప్రారంభించింది.

దాంతోపాటు 2020 సంవత్సరానికి సంబంధించిన సైనిక కార్యకలాపాల నివేదికను కాంగ్రెస్ ఆమోదించింది. అంతరిక్ష సైనిక కార్యకలాపాలకు, నిర్వహణకు 40 మిలియన్ డాలర్లు కేటాయించి డిసెంబరు 2న సంతకం జరిగిపోయింది. వైమానిక సైనిక దళాల ఆయుధ నిర్వహణ, వ్యవస్థ నుండి అంతరిక్ష సైనిక దళాలకు 33 మిలియన్ డాలర్లను బదిలీ చేయాలని వైమానిక సైనిక దళాల కార్యదర్శి బార్బరే బారెట్టా విజ్ఞప్తి చేశాడు. ఆయుధ నిధుల నుండి 1.4 బిలియన్ డాలర్ల ప్రధాన నియంత్రణ భాగాల నుండి 275 మిలియన్ డాలర్లు నిధా శిక్షణ భాగాల నుండి 26.3 మిలియన్ డాలర్లు, కేంద్ర కార్యాలయ నిర్వహణ నుండి 95 మిలియన్ డాలర్లు బదిలీ చేయాలని కొరగా

అదే విధంగా వ్యక్తిగత ఖర్చులకు కూడా ఈ కార్యక్రమాల అనుబంధ సంస్థల నుండి బదిలీ చేయాలని బారెట్టా కోరాడు.

రష్యా, చైనా, భారతదేశం అంతరిక్ష సైనిక కార్యక్రమాలకు అధికంగానే ఖర్చు చేస్తున్నాయి. ఈ దేశాలు కూడా నూతన అంతరిక్ష పోటీలో చేరాయి. ఫ్రాన్స్ 3.6 బిలియన్ యూరోలను కేటాయించినట్లు ఫ్రాన్స్ అధ్యక్షుడు మక్రాన్ ప్రకటించాడు. అదే వారం బ్రిటీష్ రక్షణశాఖ కార్యదర్శి పెన్ని మోర్డాన్ట్ 30 మిలియన్ పౌండ్ల అంతరిక్ష నూతన కార్యక్రమాన్ని రేఖామాత్రంగా వివరించాడు. దానిలో చిన్నతరహా ఉపగ్రహాల తయారీ కార్యక్రమం కూడా ఉన్నది.

అంతరిక్ష సైనిక కార్యకలాపాలకు, నిర్వహణకు 40 మిలియన్ డాలర్లు కేటాయంపు డిసెంబరు 2న సంతకం జరిగిపోయింది. వైమానిక సైనిక దళాల ఆయుధ నిర్వహణ, వ్యవస్థ నుండి అంతరిక్ష సైనిక దళాలకు 9.3 బిలియన్ డాలర్లను బదిలీ చేయాలని వైమానిక సైనిక దళాల కార్యదర్శి బార్బరా బారెట్టా విజ్ఞప్తి చేశాడు. ఆయుధ నిధుల నుండి 1.4 బిలియన్ డాలర్లు ప్రధాన నియంత్రణ భాగాల నుండి 275 మిలియన్ డాలర్లు, విధాన, శిక్షణ భాగాల నుండి 26.3 మిలియన్ డాలర్లు, కేంద్ర కార్యాలయ నిర్వహణ నుండి 95 మిలియన్ డాలర్లు బదిలీ చేయాలని కోరాడు. అదే విధంగా వ్యక్తిగత ఖర్చులకు కూడా ఈ కార్యక్రమాల అనుబంధ సంస్థల నుండి బదిలీ చేయాలని బారెట్టా కోరాడు. రష్యా, చైనా, భారతదేశం అంతరిక్ష సైనిక కార్యక్రమాలకు అధికంగానే ఖర్చు చేస్తున్నాయి. ఈ దేశాలు కూడా నూతన అంతరిక్ష పోటీలో చేరాయి. ఫ్రాన్స్ 3.6 బిలియన్ యూరోలను కేటాయించినట్లు ఫ్రాన్స్ అధ్యక్షుడు మక్రాన్ ప్రకటించాడు.

బ్రిటన్, అమెరికాలు పాల్గొంటున్న ట్రాన్స్ అట్లాంటిక్ ఆర్డిమిస్ టీం-1 దీనిని బలపరుస్తున్నది. ఇది పూర్తిగా ఊహించనిదికాదు. బ్రిటన్ 2015లో అంతరిక్షాన్ని సంక్లిష్టమైన జాతీయ మౌలిక వసతిగా గుర్తించింది. అనేక సంవత్సరాల నుండి బ్రిటన్, అమెరికాలు సైనిక, నిఘా కార్యక్రమాలలో అత్యంత సన్నిహితంగా పనిచేస్తున్నాయి.

బ్రిటన్ సుర్రేసెటలైట్ టెక్నాలజీ లిమిటెడ్ (ఎస్ఎస్టిఎల్) ద్వారా చిన్నతరహా ఉపగ్రహాల తయారీలో ప్రత్యేక నైపుణ్యాన్ని సాధించింది. 1985లో యూనివర్సిటీ ఆఫ్ సుర్రే స్థాపించబడింది. 2005లో ఎలన్ మున్బుస్సేస్-X కంపెనీ 10 శాతం షేర్లను, 2008లో ఇఎడిఎస్ ఆస్ట్రోయం గ్రూప్ 80 శాతం షేర్లను కొనుగోలు చేశాయి.

ఎస్ఎస్టిఎల్ ప్రపంచ చిన్నతరహా సెటిలైట్ మార్కెట్ 40 శాతాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నది. కార్పొరేట్ 2ను అభివృద్ధి చేయడానికి ఎంబడి 4 మిలియన్ల పౌండ్లు చెల్లించింది. భూతలంపై నిఘా వ్యవస్థను పటిష్టం

చేసుకోవడానికి 2018లో తక్కువ భూకక్ష్యలో తిరిగే ఉపగ్రహాన్ని ప్రారంభించింది. న్యూక్వే ఎయిర్పోర్టులోని న్యూకారన్వాల్ స్పేస్ హబ్ను చిన్నతరహా ఉపగ్రహాన్ని పంపించడానికి ఆర్ట్మిస్ ప్రయత్నిస్తున్నది. ఆకాశం మా సైనిక దళాల పరిధిలో ఎంతో కొంత ఉంటుందని మేము చూడటంలేదని మోర్డాన్ట్ ప్రకటించాడు. సంయుక్త దళాలే వ్యూహాత్మక ధళాలుగా ఉంటాయి. పరస్పర సహకారం ద్వారా యుద్ధ రంగాన్ని మేము నియంత్రిస్తామని అన్నాడు.

అమెరికా వైమానిక దళం చేత అంతరిక్షాన్ని ఉపయోగించుకొనుట 1985లో అమెరికా కూడా ఇదే విధానాన్ని అనుసరించింది. అది 2002 అమెరికా వ్యూహాత్మక ఆదేశాలలో భాగమయింది. 2019లో అంతరిక్ష దళాలకు అగ్రగామిగా క్రియాత్మకంగా మారింది.

అంతరిక్షంలో రాగల ప్రమాదాన్ని గురించి మార్కెట్ హెచ్చరించాడు. అమెరికా నాయకత్వంలోని అంతర్జాతీయ మిత్ర ఒప్పందానికి ప్రత్యర్థుల చర్యల నుండి ఈ ప్రమాదం రావచ్చని తెలిపాడు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా, కెనడా, న్యూజిలాండ్, బ్రిటన్లు నిఘా పర్యవేక్షణ రంగంలో సమాచారమార్పిడి చేసుకుంటున్నాయి.

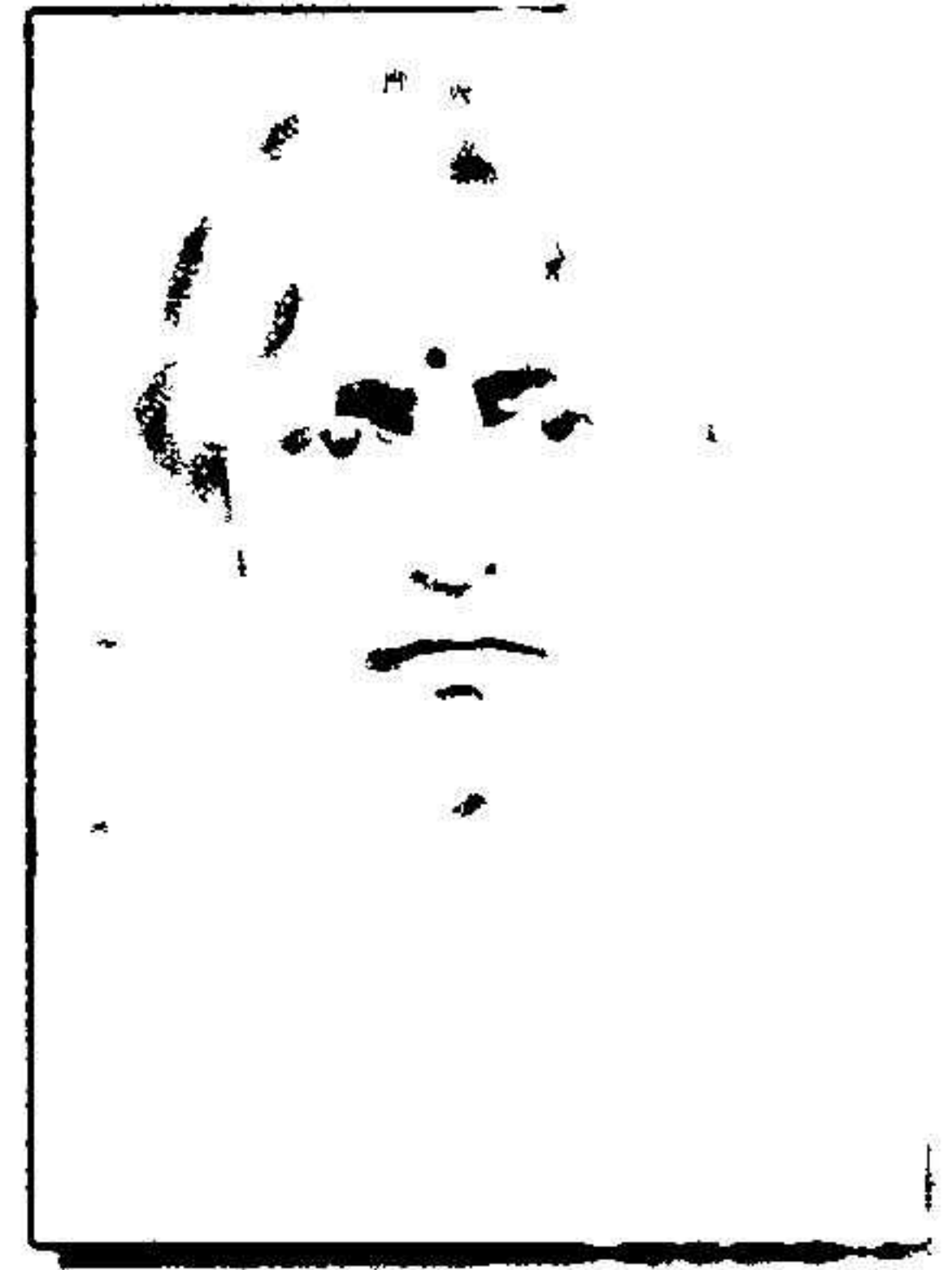
వాస్తవానికి సోవియట్ యూనియన్ కదలికలపై రహస్య సమాచారాన్ని, ఉపగ్రహాలు, ఫైబర్ నెట్ వర్క్ ద్వారా రాబట్టుకోవడానికి ఒకటిగా ఏర్పడ్డాయి. ఈ సమాచార సేకరణ కేంద్రం జాతీయ భద్రతా గూఢచార కేంద్రం నార్త్ యార్క్ షైర్లో ఉన్నది. గతంలో 5 దేశాలతో ఉన్న ఈ కూటమి నేడు అమెరికాకు చెందిన 88 రాయబార కార్యాలయాలున్న స్థావరాలతోపాటు 35 దేశాలతో ఉన్నది.

నాటో కూడా దీనిలో భాగస్వామిగానే ఉన్నది. అంతరిక్షంలో, యుద్ధ పోరాటం కొరకు ఒక విధానాన్ని రూపొందిస్తున్నట్లు గత సంవత్సరం డిసెంబరులో జరిగిన లండన్ సమావేశం ప్రకటించింది. అంతరిక్ష ఒప్పందంపై సంతకాలు చేసిన అనేక దళాలు సైనిక ఉపగ్రహాలను విస్తరింప చేసుకుంటున్నాయి. అమెరికా, రష్యా, చైనా, ఇండియా మొత్తం నాలుగు దేశాలు ఉపగ్రహ విధ్వంసక ఆయుధాల పరీక్షలు జరిపి అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నాయి. ఈ ప్రయత్నాలు అంతర్జాతీయ భద్రతకు తీవ్ర ప్రమాదం కలుగజేస్తుంది.

అంతర్జాతీయ ఉద్రిక్తతల మధ్య ఏమాత్రం పొరపాటు జరిగినా విధ్వంసాన్ని అంచనా వేయలేం. తరువాత ఆ తప్పును ఎవరిపై మోపినా లాభంలేదు. అంతరిక్షంలో సైనికీకరణకు వ్యతిరేకంగా 30 సంవత్సరాలుగా ప్రచారం జరుగుచున్నది. ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఆయుధాలకు అంతరిక్షంలో అణుశక్తికి వ్యతిరేకంగా గ్లోబల్ నెట్ వర్క్ అనేక ఒప్పందాలను ఏర్పాటు చేసి ప్రచారం కొనసాగిస్తున్నది. ప్రపంచంలో ఎదురవుతున్న సవాళ్లను బహిర్గతం చేస్తున్నది. గత సంవత్సరం అక్టోబరులో 40 సంఘటనలకు సంబంధించి 10 దేశాలలో ప్రచారం నిర్వహించింది. అంతరిక్ష యుద్ధంలో పెంటగాన్ క్రియాశీలంగా ఉన్నదని గ్లోబల్ నెట్ వర్క్ కో-ఆర్డినేటర్ బ్రూస్ గగ్నాన్ తెలిపాడు. తప్పుడు ఊహలు ప్రమాదకరంగా ఉంటాయని, ప్రచ్ఛన్న యుద్ధకాలం చాలా చెడ్డదని అన్నాడు. అమెరికా అంతరిక్ష యుద్ధంలో తాను గెలవగలనని అనుకుంటుందని, ఇది తీవ్ర పరిణామాలకు దారి తీస్తుందని అతను తెలిపాడు.

నేటి తరానికి స్ఫూర్తిప్రదాత - మహిళా ఉద్యమ జ్యోతి

గుజ్జల సరళాదేవి

“మేలుకో, మేలుకో చెల్లెలా” “మేలుకోవేచిట్టి చెల్లెలా” అంటూ నిద్రాణమైన స్త్రీ జాతిని తట్టి లేపి మహిళా ఉద్యమ జ్యోతి, సాంఘిక దురాచారాలకు, మద్యపానానికి వ్యతిరేకంగా పోరు సల్పిన భీరవనిత, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మహిళా ఉద్యమంలో అగ్రస్థానంలో నిలిచి మహిళాభ్యున్నతికి జీవితాన్ని అర్పించిన త్యాగశీలి శ్రీమతి గుజ్జల సరళాదేవి.

గుంటూరు జిల్లా గురజాలలో 1936లో ఆమె జన్మించారు. తండ్రి మందపాటి పేరిరెడ్డి, తల్లి లక్ష్మీదేవి. చిన్నాన్న మందపాటి నాగిరెడ్డి గుంటూరు జిల్లా ప్రముఖ కమ్యూనిస్టు నాయకుడు చిన్నతనంలోనే వామపక్ష భావాలవైపు ఆకర్షించబడ్డారు. ఆ రోజుల్లో పురుషులు కల్లు, సారాయి తాగి భార్యలకు, బిడ్డలను బాధించడం చూసి చలించిన సరళాదేవి కల్లు, సారాకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమం నడిపారు. ఆమె చదువుకున్నది తొమ్మిదవ తరగతి అయినప్పటికీ సామాజిక రుద్ధతలపై పాటలు, గేయాలు, కవితలు వ్రాసి మహిళల్లో చైతన్యాన్ని రగుల్కొలిపే వారు.

ఆమె రాజకీయ సంకల్పానికి, లక్ష్యానికి తగిన విధంగా ప్రముఖ కమ్యూనిస్టు నాయకుడు గుజ్జల ఎల్లమందారెడ్డి గారితో వివాహం జరిగింది. ఆనాటి నెల్లూరు జిల్లా ప్రస్తుత ప్రకాశం జిల్లాకు చెందిన నేరేడుపల్లి గ్రామానికి చెందిన ఎల్లమందారెడ్డి వెంకటగిరి జమిందారీ వ్యతిరేక పోరాటాన్ని నిర్వహించిన పోరాట యోధుడు. 1948-50 మధ్య జరిగిన తెలంగాణా సాయుధ పోరాటం సందర్భంగా కేంద్ర పార్టీ పిలుపుపై అజ్ఞాతంలోకి వెళ్లిన విప్లవకారుడు.

కామ్రేడ్ గుజ్జల ఎల్లమందారెడ్డికి చేదోడువాదోడుగా ఉంటూనే సరళాదేవి మహిళా ఉద్యమాలలో చురుకుగా పాల్గొనేది. ఆనాడు మహిళలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలపై వారిని సమీకరించి ఉద్యమాలు నిర్మించేది. నెల్లూరు జిల్లాలో 1953లో గ్రామ గ్రామం తిరిగి మహిళా సంఘాలు నిర్మించారు. 1954లో జిల్లా మహిళా సమాఖ్య కార్యదర్శి, 1955లో రాష్ట్ర కార్యదర్శిగా, 1970లో ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్ర మహిళా సమాఖ్య ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నుకోబడ్డారు. రాష్ట్ర మహిళా సమాఖ్య నిర్మాణాన్ని పటిష్టవంతం చేయడంలో విస్తృతం చేయడంలో ఆమె ప్రముఖ పాత్ర వహించారు.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన స్త్రీ - పురుష వేతన సంఘంలో నిరక్షరాస్యత నిర్మూలనా సంఘంలో సరళాదేవి గారు బాధ్యతాయుతంగా వ్యవహరించారు. మహిళల అక్షరాస్యతకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కేటాయించిన 300 వయోజన రాత్రి పాఠశాలలను రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా నిర్వహించుటలో క్రియాశీలంగా వ్యవహరించారు. ఆ

పాఠశాలల నిర్వహణలో అన్ని జిల్లాల మహిళా నాయకులు అత్యంత క్రమశిక్షణతో నిర్వహించి రాష్ట్రంలోనే అగ్రస్థానంలో నిలిచారంటే సరళాదేవి గారి సమర్థ నాయకత్వమనుటలో సందేహం లేదు.

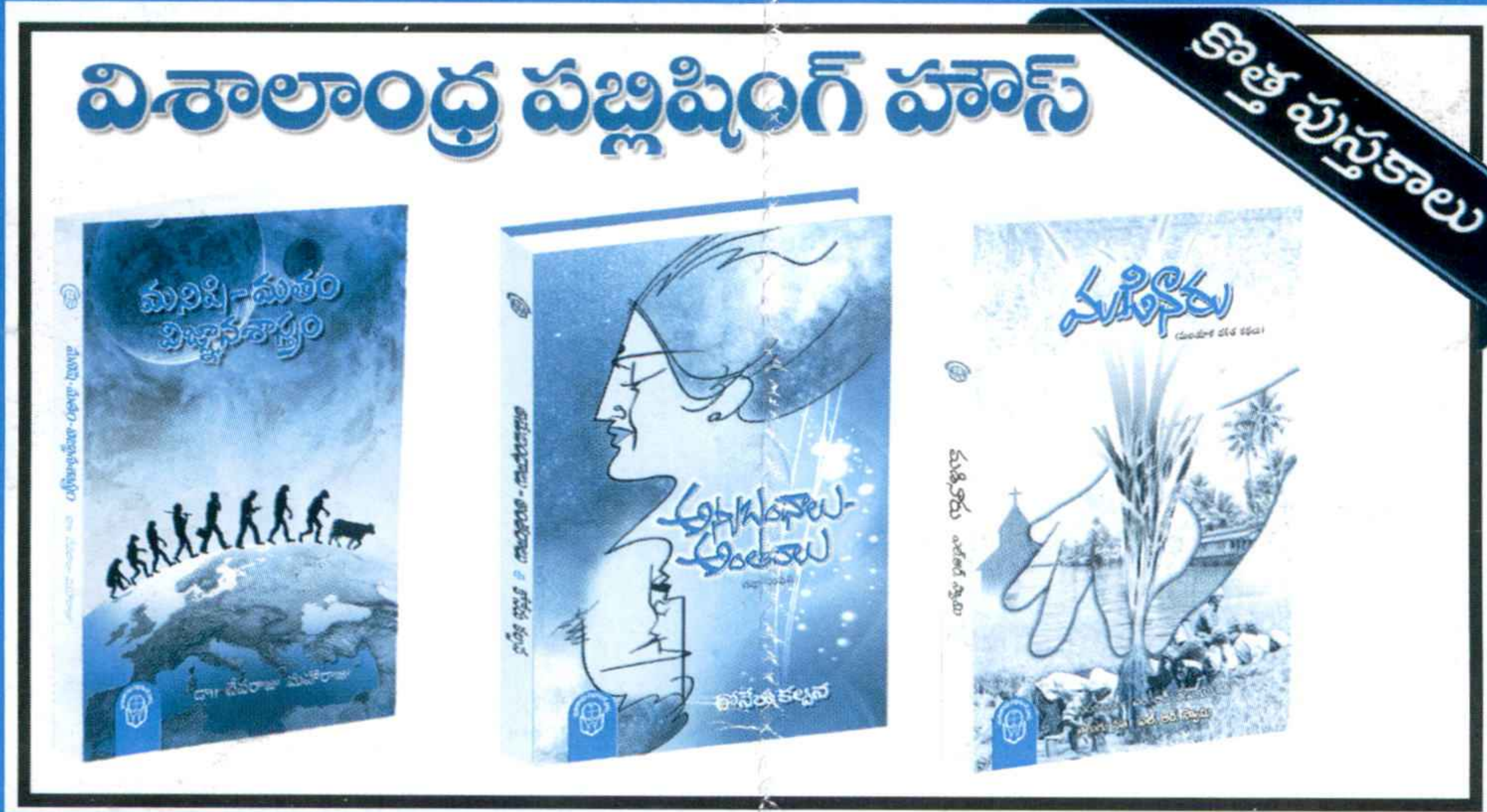
స్త్రీలు అన్ని రంగాల్లో రాణించాలని, తమ హక్కుల కోసం పోరాడాలని, స్త్రీల ఆస్తి హక్కు, వివాహ రక్షణ హక్కు చట్టం, వారసత్వపు దత్తత స్వీకరణ హక్కు, మనోవర్తి హక్కులకై మహిళా సమాఖ్య నాయకత్వాన విస్తృత ప్రచారం నిర్వహించుటే కాక సమరశీల ఉద్యమాలు నిర్మించారు. 1954-55 సంవత్సరంలో హిందూ కోడ్ బిల్లు కమిటీకి స్త్రీల తరుపున 50 వేల సంతకాలతో విజ్ఞాపన పత్రం అందజేశారు. సరళాదేవి గారి నాయకత్వాన మహిళా వాలెంటీర్స్ దళాలు ఏర్పడి ఇంటింటికీ, వీధి వీధికి తిరిగి సంతకాలు సేకరించారు. స్త్రీల సమస్యలపై నాటికలు, పాటలు, నృత్య రూపకాలతో మహిళలను ఆకట్టుకునే వారు. ఆ రోజుల్లో మహిళలకు ఉన్న కట్టుబాట్లు, పురుషాధిక్యం ఎంత బలీయంగా ఉంటుందో ఊహించవచ్చు. అయినప్పటికీ అనేక విమర్శలు, ఎదురు దెబ్బలు తగిలినా మహిళల్లో చైతన్యం కలిగించడానికి, వారిలో ఉద్యమ స్ఫూర్తి నింపడానికి సరళాదేవి గారు చేసిన కృషి ప్రశంసనీయ మైనది.

మహిళలు రాజకీయాల్లోకి వస్తే తప్ప మహిళల స్థితిగతులు మారవన్న దృఢమైన అభిప్రాయం ఆమెకుండేది. స్థానిక స్పృహ కోరికతో చేయాలని ప్రోత్సహించడంతో పాటు కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణంలో మహిళలకు సముచిత స్థానం ఇవ్వాలని పట్టు బట్టేవారు. చట్టసభల్లో 33 శాతం రిజర్వేషన్లు కావాలని డిమాండ్ చేయడంలో అగ్రస్థానంలో ఉండేవారు.

1994లో కురుక్షేత్రంలో జరిగిన భారత జాతీయ మహిళా సమాఖ్య (ఎన్ఎఫ్ఐడబ్ల్యు) 14వ మహాసభలో జాతీయ ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నికయి సమర్థవంతంగా బాధ్యతలు నిర్వహించి నాయకురాలుగా గుర్తింపు తెచ్చుకున్నారు. ప్రముఖ మహిళా నేతల స్వాతంత్ర్య సమరయోధురాండ్రు అరుణా అసఫాలి, రేణుకా చక్రవర్తి కల్పనాదత్తు, విమలాఫరూఖి, ఆరుట్ల కమలాదేవి, మల్లు పద్మావతి శ్రీరాజ్యం సిన్హా వంటి వారితో కలిసి పనిచేసిన చరిత్ర ఉంది.

రాష్ట్ర మహిళా ఉద్యమానికి, మహిళా సమాఖ్యకు జీవితాంతం సేవలందించిన, ఉద్యమాల్లో ఊపిరిగా చేసుకున్న శ్రీమతి గుజ్జల సరళాదేవి 1998 ఏప్రిల్ 4న మరణించారు. ఆమె మృతికి గాఢ కషాయ మహిళా లోకానికి, మహిళా ఉద్యమానికి తీరని లోటు.

కమ్యూనిజం

పత్రికలో వెలువరించిన వ్యాసాల్లోని అభిప్రాయాలు ఆ వ్యక్తులకు మాత్రమే పరిమితం. సి.పి.ఐ.కి ఏవిధమైన సంబంధం లేదు.

సమకాలీన రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక, సాంస్కృతిక, తాత్విక, చారిత్రకాంశాలపై మార్క్సిస్టు దృక్పథం నుండి అమూల్యమైన వ్యాసాలను అందించే "కమ్యూనిజం" పత్రిక చందాదారులుగా చేరండి.

వివరాలకు సంప్రదించవలసినవారు

మేనేజర్, కమ్యూనిజం, 0866-2431301; Cell : 8121223457, 9492366328

చందా వివరాలు

విడి ప్రతి	రూ.	15-00
సంవత్సర చందా	రూ.	150-00
జీవిత చందా	రూ.	1500-00

Email : editorcommunism@gmail.com
editcommun@gmail.com

చందాను ఎం.ఓ. లేక డి.డి. లేక పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంక్ ఆన్లైన్
అకౌంటు నెం. 3629002100011823 ద్వారా పై అడ్రసు పేర పంపగోరుతాం.

Printed and Published by E. Nageswara Rao for Visalaandhra Vignana Samithi
at Visalaandhra Press, Chandram Buildings, Vijayawada-520 004
Editor : M.C. Venkateswarlu

ಕುಟುಂಬ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪುನರ್ಮನೋಹನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಪುನರ್ಮನೋಹನ ಸಂಖ್ಯೆ	KLVA102M193
ಪುನರ್ಮನೋಹನ ನೆಲೆ	ಕುಟುಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ
ತಾರೀಖು	07 February 2025
ಮುಂದುವರಿದಿದೆ	Yes
ನಿರಂತರವಾಗಿದೆ	Yes
ಮೊತ್ತದ ವೆಚ್ಚ	45
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವೆಚ್ಚ	No
ಉಳಿತಾಯ ವೆಚ್ಚ	No
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	No
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	Sl. Sharmila
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	Sl. Sharmila
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	akshaya
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	LAKSHMI
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	
ಕುಟುಂಬದ ವೆಚ್ಚ	Good